

உ
சிவமயம்.

கடவுள்துணை.

நீ ரு கீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

எயினனார், சந்தானபுரியென்று வழங்கும்

ஆதிபுரதலபுரணம்.

இஃது,

ஷெ யூ ர்

ப்ரம்மஸ்ரீ சு. விசுவநாத குருசுவாமிகளது
வேண்டுகோளிற்கிசைய,

வ ள வ னு ரு

ப்ரம்மஸ்ரீ - கச்சிசாவ்ஸ்திரியாரவர்களால்

வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்துத்தர

ஷ்டாந்த சமரசவேத சுத்தசன்மார்க்க சங்க

வித்வான்களுள்

ஒருவராய

ப ண் ணு ரு ட் டி

த. க. சுப்பராயசெட்டியாரவர்களால்

இ ய ற் ற ப் ப ட் ட து.

ஷெ தலமான்மியத்தை

சிதம்பரம்

அ. சாமிநாதபிள்வரியால்

சுருக்கமான வசனரூபமா யெழுதி முதற்கணமைத்து

சென்னை :

ஊ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டே கம்பெனியரது

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தர்மபிஷய ஆடி. 1896

மு க வு ளா .

1. ஸ்ரீகைலாசபதி நந்திதேவருக்கும், நந்திதேவர் சனற்குமா ரருக்கும், சனற்குமாரர் வியாசருக்கும், வியாசர் சூதருக்குமாக அருளிச்செய்த புராணங்க ளறுமூவகைப்படும்.

2. அவைவருமாறு:—சைவம், இலிங்கம், காந்தம், மார்க்கண் டேயம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌடிகம், மச்சியம், பிர மாண்டம், வைணவம், நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், பிரமம், பதுமம், பிரமகைவர்த்தம், ஆக்கினேயம் என்பவைகளாம்.

3. இவற்றுள் சைவபுராணமுதல் பிரமாண்டபுராண மீறாக வுடைய ௧0-ம் சிவபுராணங்களாம்.

4. இப்பத்தினுள்ளும் இவ்வாதிபுர ஸ்தலபுராணமானது பிர மாண்ட புராணத்தின் உத்தரபாகத்துள் சேஷத்திரவைபவகாண் டம் கூடி - வது அத்தியாயத்தில் கூ - அத்தியாயங்களாகவுள்ளது.

5. இஃது சன்னகாதி மகரிஷிகள் காசிசேஷத்திரத்தின் கங் கைக்களையிலுள்ள முத்திமண்டபத்திலேழுந்தருளி யிருந்துகொ ண்டி சூதமகா முனிவரை நோக்கி “திராவிடதேசத்திலே இப்பதிக்கொப்பாயதோர் நற்பதியைச் செப்பவேண்டு” மென்றுகேட்க, அவராற் கூறப்பட்டது.

6. இதில் மூர்த்திதலந்தீர்த்த மென்னு மூன்றினது மகாத்மி யங்களும் குறைவற அமைந்திருக்கின்றன.

7. இப்புராணமானது உரையின்றி மூலமாகமாத்திரம் ஆக் கப்பட்டுள்ளதால் இலக்கிய விலக்கணங் கற்றறிந்தவர்க்கன்றி மற் றவர்க்குப்பய னற்றதாகுமென இதன்மான்மியத்தைத் தெள்ளிய வசனரூபமாய் சுருக்கியெழுதி முதற்கண்ணே யமைத்திருக்கின் றனன்.

8. இஃதைப் பத்தியாற் படிப்போர் கேட்போர் முதலியயா வரு முத்தியைப் பெறுவர்கள்.

இங்ஙனம்,

சி. அ. சா.

சூ சி கை

அத்தியாய எண்.	அத்தியாயங்களின் பெயர்.	பக்கம்.
க	சிவதல வத்தியாயம்	௨௩
உ	திரிபுராதியர் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம் ...	௪௭
௩	திரிபுராதியர் சிவபூசாவிதி பங்கவத்தியாயம்.	௫௨
௪	திருவாலி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்... ..	௬௩
௫	பிரமணர் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம் ..	௬௯
௬	சூரியபகவான் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம் .	௭௨
௭	சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்	௭௭
௮	பத்மதளநாயகியார் திருநாம வத்தியாயம் .	௯௧
௯	பிரதக்ஷணவிதி அத்தியாயம்	௯௩
ஆ அத்தியாயம் ௯ - க்கு கவி ..		௩௮௫

பிரகடனம்.

இத்தலபுராணமானது, சிவதலமகிமையைச் செப்பானின்றும், திரிபுரர்பலியைத் தேர்த்திட தெரித்தும், முப்புரமெரித்ததை யொப்புற வுரைத்தும், வாலிபூசையை வளம்பெற வகுத்தும், நான் முகன் பலியை நயம்பெற வுரைத்தும், ஆதவன்பூசையை யறித்திட வறைத்தும், நாமகள்பலியை நலம்பெற நவின்னும், பத்மதளாம் பிகை நற்பெயர் பகர்ந்தும், பிரதக்ஷணத்தைப்பெரிதும் பேசியும் வருதலால் விசேடித்த பெருஞ்சிறப்புப் பொருந்தியதாகும்.

இதனைப் பத்திமாண்களான ஒவ்வொரு கனவான்களும் வாங்கி வாசித்து இத்தலத்தி னற்புதப்பெருமைகளை யறிந்து ஆதிபுரா தீசர்பா லன்புண்டொழுகுமாறு பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றனள்.

இப்புராணத்தைப் பெற விரும்புவோர் கூடலூர் தாலூகா நெல்லிகுப்பத்துக் கடுத்த எய்தணூர் மகாசிவக்ஷேத்திரத்தில் ஆதி புராதிச ராலயத்தின் சர்வசுதந்தரரும் தர்மகர்த்தரும் பூசாகைக் கரியருமாகிய பத்திமாண் ப்ரம்மபுத்ரி சு. விஸ்வநாத குருசுவாமிக ளிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ணம்,
சி. வ. கா

சா த்து க வி க ள்.

சென்னையில் வசிக்கும்

சோடசாவதான முத்தமிழ்க்கவிஞராகிய

யாழ்ப்பாணம்

வே. சுப்பிரமணியப்பின் னையவர்க ளியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பாரோங்குநவகண்டத்தெழுதீவின்வளங்கொண்டபரதகண்டப்
பேரோங்குநாவலந்தீவிதுவெனவுமடிகளாற்பிறங்கநின்ற
*தாரோங்குமாரியமெஞ்ஞானவந்தமாமிதனிலவதரித்துச்
சீரோங்குசிவஞானமுறுவாசிவமெனமறையுஞ்செப்புமன்றே. (க)

செப்புமறை யாகமங்கட் டெளிவோங்க நெறித்தமிழின் செய
லுமோங்க, வொப்புவமை யிலியரசு நம்பியுதித்தற் குறுதியுடனு
மோங்க, முப்புவன மும்புகழு முனைப்பாடித் தனைநாடி மூர்த்தி
தன்னாற், நிப்பியங்கொ ளதிகைக்குந் தென்கங்கைக் கெடிலத்துக்கு
தக்கின் மேற்பால். (உ)

பல்வளங்கொள் பண்ணுருட்டிக் கண்வளர் சேனைத்தலைவர்
பண்பிற்சைவ, நல்வளங்கொ டாய்க்கிட்ணிக் கஞ்சமலைத் தாதை
யா னவிலவெய்தி, இல்வளங்கொ ளிருவர்க்கோ றொச்சயிது வென
க்கொடுக்க விசைந் துதித்தான், சொல்வளக் கண்மணி சுப்பராய
மணி யிவனெனவுஞ் சொலவுந் தானே. (ஈ)

சொல்லரிய மறையிருநி யாகமங்க ளெல்லாமுந் தொன்று
தொட்டே, வெல்லரிதென் றுவழங்க வெகுலைகள் கற்றுணர்ந்
த ஶீறுநோக்கி, எல்லவருங் கேட்குமாரிய விசைக்கும் நாடகத்தி
னெழிற்கு மெல்லாம், வல்லவனா யாறந்தச் சமரசத்தின் மரபின
னாய் வழங்கிச் சின்னாள். (ச)

மயிலாப்பூர் ஞானிபுகல்மலையாளிமன் விருத்தமங்கலங்கொட்
பயில்வேள் வியமுதநாயகபதிகம்வெள்ளிவேற்பதிகமாகுப்
புயல்பதிகமணிமலைக்காளிதிருவிருத்தங்கட்புகழ்வீரட்டச்
செயறருநல்லந்தாதிப்பெரியநாயகிப்பவந்தத்தமிழஞ்செப்பி. (இ)

குதர்க்கவிலக்கணக்கீதகோடோத்திரமொகரக்குன்றந்தாதிப்
*புதர்க்கடொழுமாகமவேதாங்கமனுபவநிலையிற்புகுத்தமயோகச்
†சிதர்க்கணிலக்கணச்சுருதியாறினொடுதிருச்சந்தத்தேவிமலை
யதர்க்கணெழுமாருடநூலச்சமையாதுளததனையறியுமாறே. (ஈ)

புந்திலைதரமிசரபுண்ணியத்தாலாறந்தப்பொருளுங்கண்டோர்
சிந்தனைசெய்கௌமாரத்திருவருட்பாவேனாதித்தேவர்தோன்றி
வந்தனைகொள்சந்தானத்தாதிபுரிமாதவர்க்கோராரமாகத்
தந்தபுராணம்மிதனைப்பதினெழுமுறையெனவுஞ்சாற்றுவேமால்.

தஞ்சைவித்துவான் டாக்டர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

சண்முகப்பிள்ளையவர்க ளியற்றியது.

எழுசூக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உலகமடந்தைக் குறுநற் நிலகம்போல வொப்புவமை யின்றி
நடு நாட்டி லோங்கும், இலகுபண் ணுருட்டியினற் பிறவிதோறு
மியற்றுதபோ பலங்களோ ருருவாச் சேர்ந்து, நலமல்கு சேனைதலை
வணிகத்தார்க ணன்மரபிற் கஞ்சமலைச் செம்மற் றன்பாற், குலம்
விளங்கத் தோன்றி சுப்பராயச் செல்வன் குழவியாய்ப் பிறந்தேறி
வளருநாளில். (க)

கலைபயிலுந் தரத்தவர்பாற் கருதிக்கல்லாக் கன்னிமுத்த மிடே
ர்ந்து கவின்சேர் ஞான, நிலைபயினல் விதிதவறாத் தவத்தர்வீறு கீர்
மையினிற் பிறழாது நிமல முத்தத், தலையாயார் தம்வழிக்கீ றொ
முதி மேலாஞ் சடாந்தசம ரசவேத சுத்தமார்க்கத், தலையாத, தெய்
வச்செந் தமிழ்க்குட்டேரு மரியபுல மைத்தொழிலை நடத்திப்
பின்னும். (உ)

* புதர் - புலவர். † சிதர் - பூந்தாது.

புகழ்பெருகுந் தெய்வமறைத் தமிழினோங்கும் போற்று மெழிற் பெரியநாயகி யம்மன்றன், நிகழ்பிள்ளைத் தமிழோடும் நாலைத் தொன்றாத் திகழ்பிரபந் தங்கடனைச் செப்பலோடு, மகழ்கணித சோதிடநூற் கடலைமார்தி யவ்வழியா யுலகவுப கார மாக, நிகழெதிர்செல் காலவரை யாதிபங்கை நெல்லியங்க கனியென்ன நெறியிற் றேன்ற. (௩)

அழுத்தமா யாருடநூற் சாத்திரத்தை யணிபெறவே செய்த லொடு மமைதி யுற்றுப், பழுத்தபுரா ணங்கள்பதி னெட்டிற் றேரும் பண்புபெறும் பிரமாண்ட புராணந் தன்னில், வழுத்து சந்தானத் தாதிபுரி யென்றும் வழங்குமெழி லெயினனூர் புராணந் தன்னை, எழுத்திலக் கணமிசை நாடகமுந் தோன்ற வினியபொருட் சுவையுஞ்சொற் சுவையுந் தோன்ற. (௪)

நவநவமா யலங்கார ரசமுந்தோன்ற நாட்டணியு நகரணியும் நலத்திற் றேன்ற, சிவமிடத்திற் றேன்றுசிறப் பாயமைந்த செம்மையருட் சத்திகளூந் தெளிவிற் றேன்ற, தவமுளார் தங்களுக்கே யுரியதாகுஞ் சைவசித் தாந்தநெறி தழைத்துத் தோன்றப், பவக் கடலை நீந்தவருந் தோணியென்னப் படியின்மிசை யியற்றியருட் பண்புற் றுவே. (5)

அ ர ன் வ ர ய ல்

தங்கவேலுப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நவசரிதங் கைக்கணி மின்னூர் நடஞ்செய் சந்தான நகர்க்குரி தாஞ், சிவசரிதம் வடமொழியிற் சூதமுனி குயிற்றலெனச் செவ்வ வெள்ளான், றுவசரித மிஃதெனத்தென் மொழியினிற் சொற் றுள் விழைந்த துணிவான் மானுந், தவசரித மம்மவெனத் திகழ் கழிச் சப்பராய னுயர்தமிழ் வல்லோனே.

சாத்துகவிகள் முற்றிற்று.

**இஃது சிதம்பரம்,
“அ. சாயிநாதபிள்ளையா லெழுதப்பட்டது”.**

உ

சிவமயம்.

கடவுள் துணை.

எயினனார், சந்தானபுரியேன்றுவழங்கும்

ஆதிபுரமான்மியச் சுருக்கம்.

ஆதிபுரச்சுருக்கம்.

சிறப்புப்பொருந்திய கையிசாரணிய வாசிகளான சனனகாதி மகரிஷிகள் ஓர்நாள் மத்தியானத்திலே தத்தமக்குரிய சித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பலரும் ஒருங்குசேர்ந்து கிடைத்தற்கரிய முத்திப்பேற்றினைத் தரத்தக்கக் காசிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து விசாலாஶிசமேத விஸ்வநாதப பெருமானைத் தரிசித்துவணங்கிப் பின்கங்கைக்கரையிலுள்ள முத்திமண்டப மத்தியில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அப்பொழுது திருக்கயிலாயத்திலே சிவபெருமானைத் தரிசித்துக்கொண்டு முத்திமண்டப மார்க்கமாகவரும் மகாதபோ சிரோஷ்டரான சூதமகாமுனிவரையாவரும் எதிர்கொண்டு வணங்கி அழைத்துவந்து அம்மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அவரை நோக்கி, சர்வசாஸ்திர புராணமர்மதர்மங்களை யுள்ள படியுணர்ந்த ஏழுனி சிரோஷ்டரவர்களே ! இகபரசுகங்களை யெளிதில் தரத்தக்கதாயும், இக்காசிமுதலான சிவக்ஷேத்திரங்கட்குச் சமமாயும், ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தியுடன் பார்வதி சமேதரான பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யஸ்தலமாயும், எம்மொழியினும் நன்மொழியாய தென்மொழிவழங்குந் திராவிடதேசத்திலே உள்ள ஓர் சிவக்ஷேத்திரத்தின் பிரபாவத்தை அடியேங்களறிந் தாய்யுமாறு தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று யாவரும் பன்முறையும் நன்மனதாய் வணக்கத்துடன் கேட்க, சூதபுராணிநர் சொல்வாராயினார்.

பத்திரைத்தையில் சித்தமும் வினாந்து முத்திதலத்தினில் மெய்த்தவம்புரிந்த உத்தம சிலர்களான ஏ தபோதனர்களே!! பிறந்து இறந்து இறந்து பலியேற்று உண்டுழைத்துமுதும் பசுத்துவமுடைய பல்வகைத்தேவர்கள்வசிக்கும் வெறுநாடுகளில் எட்டுணையு மிட்டமிராது பரத்துவமுடைய எம்பரமகருணைநிதியாகிய பரமேசுவர் அன்பர்கட் சுருள்செய்வான் வேண்டித் திருவுருக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குந் திவ்யஸ்தலங்களில் திரிகாலத்தும் திரிகரணசுத்தியோடு மன்புமீதுறக் கேட்டலால் மிகமகிழ்ந்து கூறுகின்றோம், கேட்பீர்களாக:—

ஒருவிதத்தானு மொப்பற்று விளங்குந் திராவிட தேசத்திலே சோழமண்டலத்திலே ஔராட்டியேயுள்ள அதிகாபுரியென்னுந் திருவதிகைக்ஷேத்திரத்திற்குக் கிழக்கில் ௫ - கழகை தூரத்திலும், மாணிகாத புரமென்னுந் திருமாணிக் குழிக்கும் கெடிலநதிக்கும் வடக்கே ௧ - கழகை தூரத்திலும், எய்தனார், சந்தானபுரியென்று வழங்கும் ஆதிபுரமென்னு மகாசிவக்ஷேத்திர மொன்றுண்டு. அதில் சாக்ஷாத்கார சுத்தசாட்டுண்ணிய பரிபூரணரான பரமசிவம் திருக்கோ

யில் கொண்டு ஆதிபுராதிசுர றென்னுந் திவ்ய திருநாமமுடையராய் பத்மதள நாயகி யென்னும் அருட்சத்தியோடு தோன்றி அன்பர்கட் கருள்சார்தருளி விளங்குகின்றார். அன்றியும் ஆங்கே ஸ்ரீ வைகுண்டநாதரும் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அத்தலத்தின் கீழ்த்திசையில் பிரமதீர்த்தமும், தென்றிசையில் வாலிதீர்த்தமும், தென்மேற்குத் திசையில் பத்மதீர்த்தமும், மேற்றிசையில் ஞானதீர்த்தமும், வடதிசையில் சோமதீர்த்தமும், அக்கினிதிசையில் சூரியதீர்த்தமும், வாயு திக்குல் சக்கிரதீர்த்தமும், ஈசானியதிசையில் இருடிதீர்த்தமும், அம்பிகை சந்நிதியில் வாணிதீர்த்தமு மாகிய ராவதீர்த்தங்களும் அமைந்திருக்கின்றன.

பெளர்ணமியிதி விடியற்காலத்திலே விதிப்படி பிரமதீர்த்தத்தில் சங்கல்ப பூர்வமாக ஸ்ரீரானஞ்செய்த பின் மழைத்தீர்த்தங்களி லெல்லாம் ஸ்ரீரானஞ் செய்து மத்தியானத்திலே தர்ப்பணக் கிரியைகளோடு பிஞ்சுகினிநதியில் மூழ்கி அதன்பின் மாலையில் கெடிலுநதியில் ஸ்ரீரானஞ்செய்து ஆதிபுரிச ரடிபணிந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை தூருருச் செவிப்பவாகள் கிடைத்தற்கரிய * சாரூபபத மடைவார்கள். பிசாசால் துன்பமுறுவோர் வாணிதீர்த்தத்தில் இடைவிடாமல் ௩0-தினம் மூழ்கி ஆதிபுராதிசுர, இலக்ஷ்மி நாராயணமூர்த்தியையும் தரிசிக்கின் மேற்கூறிய துன்பநீங்கி பரிசுத்தராவார்கள். பங்குனிமீள் பெளர்ணமியன்று சக்கிரதீர்த்தத்தில் கங்கைகலந்து வருவதால் பங்கிசுரத்தையோடு ஸ்ரீரான முதலியன் செய்வார் † சாயுச்சியபதவி யடைவார்கள்.

வேண்டுவா வேண்டியவண்ணம் அருளும் எமதையன் ஆதிபுராதிசுர ருக்குச் சந்தான நகராதிசுரரென்றும், விட்டுணு வல்லபரென்றும்பெயருமுண்டு. அச்சாம்பமூர்த்தியைவாலி, பிரமன், சூரியன், சரஸ்வதி, சப்தர்ஷிகள் மற்றும் அநேக தேவர்களும் பூசித்திருக்கிறார்கள். சப்தபிரகாரங்களுடன் ரவதீர்த்தங்களோடும் விளங்குகின்றமையால் பூலோக கைலாசமாய் விளங்குகின்றது. பிரம தீர்த்தத்தினின்றும் திருமஞ்சனங்கொண்டு அரன்முடிக் கபிவேகித்து பூசைவைத்தியாதிசுரனை விதிப்படி செய்வித்து வணங்கினார் தூ-அஸ்வமேதயாகம் செய்தபலனை அடைவார்கள். யேகாதசமுதர வபிவேகித்ததை விதிப்படிசெய்தவர்கள் நான்கு சமுத்திரத்திற் குட்பட்ட பூமியைத் தானஞ்செய்த பலனடைவார்கள். காமிகாகம் விதிப்படி சூரியன்முதலிய பரிவாரதேவாகளைப் பூசித்து அதன்பின் ஆதிபுராதிசுரருக்குப் பஞ்சகௌவிய டஞ்சாமிதங்களினாலே “வியோ மவியாபினி” முதலான வேதாகம மந்திர பாராயணங்களுடன் அபிவேகித்து சோடசோப சாரங்கள் செய்து அருச்சித்து வழிபட்டோர் சிவசாக்ஷாத்கார மாவார்கள். அன்றியும் அரன்அரி இருவரும் அவ்வாலயத்துள் எழுந்தருளியிருப்பதால் கைலாயம் வைகுண்டம் என்னு மிரண்டிணுக்கும் சமானமா யிருக்கின்றது. இன்னும் அதன்பெருமையை இரண்டாயிரம் நாவுடைய ஆதிசேடனாலும் அளவிடல் அரிதாமெனில் இங்கு யான் புகல்வதென்னே ! இன்னும் அத்தலத்தில் நல்வோரமயங்களில் ஆதிபுராதிசுரரால் நடந்த பல அற்புதத் திருவிளையாடல் களை வியாசர்பால் கேட்டறிந்தவண்ணம் விளம்புகின்றேன் ; கேட்டீர்களாக.

* சாரூபம்-தேவாம்சம். † சாயுச்சியம்-சிவத்தில் இரண்டறக்கலத்தல்.

திரிபுரதகனச்சுருக்கம்.

முன்னொரு காலத்திலே தாரகன், தாருகாஷ்டன், வித்தியுன்மாலி என்னு மூன்று அசுரர்கள் அநேக சைன்னியங்களோடு சிவபூசா பலத்தினாலே மகா பூஜபலபாக்கிர மிகளாயிருந்து பிரமதேவனைநோக்கி அநேகவருட்காலம் அதி கரே தவம்புரிந்து இரும்பு, வெள்ளி, தங்கம், என்னு மூன்று லோகங்களினு லேயும் தனித்தனியே ஆக்கப்பட்ட மூன்று பட்டணங்களையும், நினைத்தபோ தெல்லாம் அவைகளோடும் திரிலோகங்களுக்கும் பார்த்து செல்லத்தக்கதாக அப்பட்டணங்களுக்கு வெகுவிநோதமான சிரசுகளையும், அதில் வசிப்பவர்க ளான அசுரர்களுக்குத் தேவர் மனிதர் முதலானவர்களால் மரண முதலிய திங்குகள் உண்டாகாமையும் ஆகிய இவ்வரத்தைக்கேட்க, பிரமதேவன் அதற் சிசைந்து “அப்படியே ஆசுக; ஆனால் எங்காலத்தில் உங்களால் சிவபூசை செ ய்யத் தடைப்படுகின்றதோ அப்போது மரணமடையப் படுவீர்களாக” வென்று வரமளிக்கப் பெற்றுப் பின் திரிலோகங்களிலேயுஞ் சஞ்சரித்து ஆங்காங்குள்ள இந்நிரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் பலவீத யுத்தங்களால் பாதி த்துவந்தார்கள். இப்படி சிலகாலம் துன்பமுற்றுவந்த இந்நிராதி தேவர்கள் பிர மதேவனிடஞ்சென்று அசுரர்கள் செய்த இம்சைகளைக்கூறி வேண்டிநிற்க, பிரம தேவன் அவர்களை உடன்கொண்டு வைகுண்டத்திற்குச்சென்று இலக்ஷ்மியபதி யைக்கண்டு வணங்கின்று அவாபால் தேவர்களுக்குத் திரிபுராதிகள் செய்த இம்சைகளையெல்லா மெடுத்தாக்க, அவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் அபயங்கூறி அனைவரையு மழைத்துக்கொண்டு கையையங்கிரிக்குச்சென்று பாவதிசமேத ரான பரமசிவனடிபணிந்து தேவர்களது குறைக்கியருள வேண்டிக் கொள்வா ராயினார். அதுகேட்ட கருணைசொருபியாய கண்ணுதற்பிரான் தேவர்களை நோ க்கி “தஞ்சமென்றறளி இனிநீங்கள் கொஞ்சமு மஞ்சவேண்டாம்; ஆனால் அனை வரும் அதிமேன்மைபொருந்திய “உபசத்” என்னும் யாகத்தைச் செய்யக்கட வீர்கள்; நாம் அதன்பின் உட்கட்டிடர்செய்யும் திரிபுராதியர்களைச் சம்ஹரிப்போம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தார். உடனே கமலக்கண்ணன் மனமகிழ் ந்து தேவர்களை யாகஞ்செய்யுமாறு ஆக்கியாபித்து, தாம் காஷாயவஸ்திரம், விபூதி, உருத்திராஷ்டமுதலிய சிவசின்னங்களினிந்து கையில் மயில்தோகைபற்றி இந்நிரமாயா ஜாலகோலத்தராய் நாரதரை தமக்கு இன்றியமையாத சீடராக உடன்கொண்டு திரிபுரத்தையடைந்து அங்கே ஓர் தடாகதீரத்திலே ஆசிரம மமைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்தார். இங்ஙன யிருக்குராளிலே தம்மைக்காண வந்த திரிபுராதியர்களை மாயாத்நிர சாஸ்திரோப தேசங்களால் மயக்கித் தன் வசப்படுத்தி சிவபூசையினின்றும் பிறழ்ந்து பெளத்தம், சமணம், பாஞ்சரா த்நிரம், லோகாயதம், பாசுபதமுதலிய பல பொய்ச்சமயத்தராகச் செய்து பின் கையைக்கிரியடைந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துவணங்கித் தாம் திரபுர பட் டணத்தி லியற்றியவண்ண மெடுத்தாத்தார். அதுகேட்ட பரமசிவம் “மிக மகிழ்ந்து நீவிர் செய்தது மிக நன்று நன்று” என்று தேவர்களால் “உபசத்” என்னும் யாக முடிந்தமைகண்டு மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் உடன்

கொண்டு கைலயினின்றும் எழுந்தருளி திருவதிகையென்னுஞ் சிவசுஷந்திரத்திற்கு வடகீழ்த்திசையில் விளங்கும் ஆதிபுரத்தையடைந்து ஆங்கே தேவர்களை யெல்லாம் சைன்னியங்களாகவும், பூமியைத்தேராகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிகளாகவும், பிரமதேவனை சாரதியாகவும், மகாமேருவை வில்லாகவும், வாசுதியென்னுஞ் சர்ப்பத்தை நாணாகவும், விட்டுணுவை பாணமாகவும் அமைத்தருளினித் தாம் திரிபுர சம்மார வீரசொருபத்தராய் அம்பில் பாணத்தைப்பூட்டி அதிபுரத்தினைத் தெய்வத்தேரை நடத்தமுயன்றா. அப்பொழுது அத்தேர் சிறிதுநூர்நூற்று சாரத்திபரது பராமுகத்தால் மார்க்கத்தைவிட்டுப் பிறழ்ந்து செல்லாது நின்றபொழுது அப்பொழுது நீலபாவதம்போன்று உட்கிசையினின்றும் உரும வாலியைக்கண்டு ஏ இற்திர்புத்திரா! நீ இங்கே போந்த தெதுகொண்டெனறா. அப்பொழுது வாலிசம்ஹாரமூர்த்தியைளோக்கி, அண்டாண்டங்கனையும் ஆண்டு அனுக்கிரகித்து வரும் அண்ணலே! அடியேன் தமது திவ்யானந்தத் திருக்கோலக்காசுதியைக்கண்டுகளிக்குமாறேயன்றி வேறின்று; ஆதலால் இத்திரிபுர சம்ஹாரத் திருக்கோலக்காசுதியை யான் யெப்போதும் தரிசித்திருக்கக் காசுதிகொடுத்தருளால்வேண்டிமென் றடிபணித்து மானலிகபூசையால் மகிழ்த்துநிற்க; சிவபெருமான் வாலியைளோக்கி, ஏ பத்தசிரேஷ்டா! நீ கோரியவண்ணம் இச்சொருபத்தேடு நீண்டகாலம் ஈண்டிருக்க விசையோம். என்னெனில், இனித் திரிபுராதியர்களைச் சம்ஹரித்துத் தேவர்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கவேண்டிய பிரதோடகாலம் சமீபித்தது. இப்போது நீசெய்த மானலிகபூசையால் மிகமகிழ்ந்தோம். நாம் மூப்போதும் விளங்கும் கைலாசம், சிதம்பரம், மதுரை, திருவாரூர், காசி, அன்பரகம் என்னு மிவ்விடங்களைவிட இவ்வாதிபுரியில் எவ்வாற்றினு மளவிடப்படாத ஆறந்த சொரூபியாய்வு கடந்த நெடுங்காலம் அமர்ந்து எண்ணுவார் எண்ணியவண்ண மிசைத்தருளுகின்றோம்; அன்றியும் விசுவாமித்திரர் வசிட்டா என்னு மிவ் விருவரும் ஒருவருக்கொருவா நாம் வல்லோம் நாம் வல்லோம் என்று கொண்ட விவாதத்தில், சூரியன் ஆக்கையின்றி சென்று மத்தியஸ்தம்செய்த மையா லடைந்த சாபத்தை, இவ்வாலயத்துள் சுகளத் திருமேனிகொண்டு ஆதிபுரத்தீசரொன்னு நாமத்தோடு விளங்கும் நம்மைப்பூசித்து நீக்கிக்கொண்டமை பாலும், இன்னும் ஏனதி நாதன் என்னும் ஓர் பத்தனுக்கு இங்கே அனுக்கிரகிக்கவேண்டிவதாலும் இத்தஸ்தலமானது மகாவிசேடம் பொருந்தியதாகும். இதில் யாம் ஆதிபுரத்தீசரொன்னுத் திருநாமத்தராய் பத்மதள நாயகியென்னும் அருட்சத்தியோ டமர்ந்திருக்கின்றோம். இங்கே நம்மைப்பத்தியாற்பணிந்து ஈற்றில் நின்னகரடைந்த முத்தியைப் பெறுவாயாக; ஆயினும், நீ இச்சித்தவண்ணம் திருவதிகையில் இவ்வதிகரே உக்ரகோர வீரசொருபத்தரா யெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மை வைகாசிமாதச் சக்கிலபகூ அக்ஷயதிரிதியையன்று பாளகபூசை முதலியவைகளா லருச்சித்துத் தரிசிக்கக்கடவாய். நின்னையன்றி இன்னும் யாரோனும் அத்தினமே அத்தலத்தில் அங்கனஞ்செய்து வேதியர்களுக்குப் பழம், புஷ்பம், தாம்பூலம், பக்ஷணம், குடை, பாதாசைக் முதலியவைத்து உபசரிக்கினவர்கட்கும் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் புருவார்த்தம் நரண்கையுந் தருகின்றோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, வாலி விடைபெற்றுத் சென்

றான். அதன்பின் சிவபெருமான் அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி திருவதிகைக்குத் தென்பாலாகச்சென்று திரிபுரத்தைச் சமீபித்து இறுமாட்பு வசத்தர்களாயெக்களித்திருக்கும் திரிபுராதியர்களைக்கண்டு புந்நகைகொண்டார். அதனால் அப்புரம் அக்கினிபற்றியழிய, பின் சிவபெருமான் தேவர்களோடும். திருவதிகையை மருவியிருந்து தேவர்களுக்க் கருள்சுரர்த்து பிறகுதத்தம் நிலையைப் பொருந்தினாகள். இவ்வித அம்புதங்களுக்க் கமாயிருந்த ஆதிபுரி, அதிகாபுரி என்னு மிப்பதிகளைத் தரிசித்தவாகள் சகலபோக பாக்கியங்கனையும் பெறுவாகள்; நிற்க, இப்பதியில் சகலதேவாகளும் ஒன்று கூடினமையால் ஆதிபுரமென்றும், பாணசத்தானஞ் செய்ததால் சந்தானபுரியென்றுத் திருநாமம் விளக்கலாயிற்று. இன்னும் இதைப்பற்றி பிரமாண்ட புராணத்தின் உத்தரபாகத்துள் கூஅவது அத்தியாயத்தில் விரிவாய்க்காணலாம்.—முற்றும்.

வாலிபூசைச்சுருக்கம்.

விந்திய பாவதத்திற்குத் தென்பாலோங்கும் கிஷ்கிந்தை யென்னும் டட்டினத்துக் கரசனைய வாலியானவன் மோக்ஷாபேகையால் நித தினமும் நான்கு சமுத்திரத்திலும் ஸ்ரானஞ்செய்து விதிப்படி நித்தியகரும முடித்துப் பின் கைலைக்குச்சென்று முந்தி முந்தி நந்திகேசரனை வந்தித்து அவரனு மதிபெற்றுப் பாவதிசமேதராய சந்திர சடாதர மூத்தியைத் தரிசித்து மனவாக்குக் காயங்களினாலே வழிபட்டு அதன் பின்னளோ தன்னகரடைந்து அநிக நீதியுடனும், பிரஜைகளிடத்தில் பிரீதியுடனும் ராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து வருவான். இங்ஙன நிகழுகாளிலே ஒருநாள் தென் சமுத்திரத்திலே ஸ்ரானஞ்செய்து சந்தியாவந்தன முதலிய நித்திய கருமங்களை முடிக்கையில், திக்குவிறையஞ் செய்துவரும் ராவணன் வாலியைக்கண்டு அவனருகிற் சென்று பின்புறம் நின்று குறும்புத்தனங்கொண்டு அவனக்குளில் தனது கைகளை விட்டுப் பிடிக்க முயலுகையில், வாலி தன் அக்குளில் விட்ட கையை அப்படியே இடிக்கிக்கொண்டு வாலினாலே இராவணனது உடல் முழுவதும் இறுக்கச்சுற்றிக்கொண்டு மற்றசமுத்திரங்களிலேயும் நீராடிப்பின் கைலாசகிரியடைந்து நந்திதேவனை வணங்கிநிற்க, அவர் வாலியைநோக்கி ஏ சிவபக்த சிகாமனே ! நமது கைலாசபதியானவா திரிபுரசம்ஹாரார்த்தமாக முட்பத்து முக்கோடி தேவர்களோடு மெழூர்தருளி அதிகாபுரிக்குச்சமீபித்த ஆதிபுரத்திற்குச் சென்றிருக்கின்றனா ; அந்தக் கோத்திரத்தை நினைது வாலினாலே கட்டுண்டு விழிக்கும் இராவணனறிவான் ; ஆகையால் நீ அங்கனஞ்செல்லென்று கூறினர். அதுகேட்ட வாலி இராவணனைநோக்கி அப்பதியெங்குளதென்று வினவ, இராவணன், தேவரீர் தமது வாலால்கட்டியகட்டைச் சிறிதுதளர்ச்சி செய்தாலல்லது காண்பிக்க சக்தியில்லென்றான். அப்பொழுது வாலி நீ காண்பியாத, வரையில் யான் கட்டைத்தளர்ச்சி செய்யெனென்றுகூற, பிறகு இராவணன் தன்கையால் சுட்டிக்காட்டச்சென்று ஆதிபுரத்தை யடைந்து இராவணனை விட்டுத்திராத்திப் பின்னர் அங்குள்ள திர்த்தங்களிலெல்லாம் விதிப்பட்ட ஸ்ரான

ஞ்செய்து பிரமா, விட்டுணு முதலிய மற்றைத்தேவர்களோடு மெழுந்தருளியிருக்கும் சம்ஹாரமூர்த்தியைத் தரிசித்து வணங்கி விடைபெற்றுப் பின்னர் ஆதிபுராதிசூர், பத்மதளநாயகி, இலக்ஷ்மிநாராயண மூர்த்தியென்னு மிவர்களுக்கு நித்திய கைநித்திகங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்துவந்தான். இங்கனம் நடந்தீதறுங்கால் ஆதிபுராதனருக்கு விழாச்செயவேண்டி பங்குனிமீன் கிர்த்திகை நஷைத்திரத்தன்று விநாயகக்கடவுளைப் பூசித்து அக்கினி காரியமுடித்துத் துவஜாரோகணமுதலிய கிரியைகளைச்செய்து ஆதிபுராதிசூரருக்கு அன்றுமுதல் வெகுவிநோத விசித்திராலங்காரங்களுடனும், வாத்திய கோலத்தோடும் தசதினோம்சவங்க ளையும் வெகுசிரத்தையுடன் சிறப்பாக நடத்திவந்தா ஈற்றில் ஜலக்கிரீடோம்சவம் செய்தற்பொருட்டு, முன்னே விட்டுணுதாம் இலக்குமி சமேதராய் ஜலக்கிரீடை செய்வான் வேண்டித்தனது சக்கராயுத்ததாம் பிறப்பித்த பினுகினிநிழிப்கங்கைவந்தருள அருள்தந்தருள வேண்டுமென்று ஆதிபுராதனைப் பிரார்த்திக்க, உடனே ஐயன் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாய்த்தோன்றித் தமது ஜடைக்கணமாந்த கங்கையை ஓடி திராத்தத்தில்விட்டு வாலியைநோக்கி, ஏ பக்தரத்தினு! இத்தீர்த்தத்தில் கங்கையைக் கலக்குமாறு நீ இச்சித்த வண்ண மெச்சித்தளித்தோம்; நமக்கு ஜலக்கிரீடோம்சவம் செய்வாயாக; அன்றியும் இந்நதியில் பிரதி பங்குனிமீன் பெளர்ணமி திதியிலும் கங்கைவந்து கெடிலநிழிப்கலந்து சமுத்திரத்தைச் சார்வாள். அப்போது அத்தீர்த்தத்திற் பத்தியாற் படிபவரடையும் பலன் இம்மட்டென்று எத்திரத்தோரு மெடுத்தானாக்க விசையா. அன்றியும் அதினின்றும் நின்னூல் பிரிக்கப்பட்ட சிற்றோடையும் அங்வனமேயாகும். நீ இத்துணைப்போது பத்தியாற்செய்த பலிக்கிரங்கிரீனும்; இனி நினக்குப் பதிலாக “சங்குகாணன்” என்னும் ஓர் பூதகணத்தால் பூசையை நடத்தச்செய்வேன்; நீ அதிசீக்ரீரமாக நினது கிஷ்கிந்தையை யடைந்து ராச்சிய பரிபாலனம் செய்துவரக் கடவா யென்றருளி மறைந்தார். உடனே வாலி தானெண்ணியவாறே தெப்போம்சவமுதலிய யாவையுமுடித்துத் தரிசித்தோர் அனைவரையும் பரமானந்தப் பதிதர்களாகச்செய்து தானு மனமகிழ்ந்து தன்னூல் ஓர் இலிங்கமும் பிரகிட்டைசெய்து ஈற்றில் தன்னகரடைந்தான். அதன் பிறகு சங்குகாணன் சந்தியாராய சுகாணன், கண்டாகாணன் என்பாரும் பூசித்து வந்தார்கள்.—முற்றும்.

ஏனாதிநாதநாயனார்சுருக்கம்.

சோழமண்டலத்திலே நடுநாட்டிலே மாணிகாத புரமென்னுந் திருமாணிக் குழிக்கனித்தாய் எய்தனூர் என்று வழங்குவிளங்கும் எயினனாரிலே சான்றார் குலத் தலைவராய ஏனாதிநாத நென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர்தாம் விபூதிநரிப் பதிலும் தரித்த சிவனடியார்மாட்டும் மிகுந்த அன்புடையவராய் அரசர்களுக்கு வான்வித்தையைக் கற்பித்து அதனூலீட்டும் பொருள்களைச் சிவனடியார்களுக்கு கீட்டு தாழும் பூசித்து வாழ்த்து வந்தார்.

இங்கனம் நிகழுகாளிலே ஓர்நாள் இவரது தொழிலரிமைத் தாயத்தனை வள்ளீரனெருவன் தனக்கு வருவாய் குறைதலையும், ஏனாதிநாதருக்கு அநி

களித்தலையுங்கண்டு அதனும் பொறமைகொண்டு அவர்பாற் போர்புரிந்து வெற்றி பெறக்கருதி அவரது வீட்டின் மலைக்கடையடைந்து அழைத்தலும், அவர்போர்க்கொல்கொண்டு எதிர்வர, இருதிறத்தாரும் தத்தம் சிவநியபந்து சேனாவர்க்கங்கனும் புடைசூழச்சென்று ஊர்ப்புறமுள்ள ஓர் போர்க்களமடைந்து ஆண்டுவாள் வீரன், இப்போது செய்யப்புகும் யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டார் எவரோ அவரோ தொழிலுரிமைக்கு யோக்கியராவாரா என்று வாய்ப்பறையறைந்து இருவரும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளோடும் நெருங்கி யுத்தஞ்செய்ய வாள்வீரன் தனது சேனைகளுடன் உதையுண்டு ஓடலும், ஏனாதிநாதர் அவ்வீரனை நோக்கி ஓய்வாள்வீரரோ ஓடாதீரும் ஓடாதீரும், இங்கேவாரும் வாள்வித்தைக் குரிமையை நீரோ பெற்றுப்போம் என்று கூவ, வீரன் ஓடோடியுஞ் சென்று தனது இல்லமடைந்து இளைப்புத்தீர்ந்து தான் யுத்தஞ்செய்த உண்ண மொவ்வொன்றையும் உதையுண்டதையும் நினைவுகூர்ந்து துக்கித்து ஒருவாறு தோந்து, ஆயினும் இனி என்செய்வது; இனி இவனை ஏதும் ஓர் தந்திரவுத்தியாற் செய்த தல் வேண்டுமெயன்றி யுத்தத்தாற் செய்யப்போமென்பது சொப்பன்பப் பொருளாமெனத் துணிந்து உடனே ஓர் துதுவனை அழைத்து அவன்பால் “நீ ஏனாதிநாதரிடஞ் சென்று நாம் இருவரும் யுத்தஞ்செய்து வெற்றிபெறக்கருதி ஊராவா களையும் உடன் கொண்டு கொல்லல் அதிபாதகமாமெனக்கூறி அவரைத் தனியே விடியற் காலத்திலே யுத்தகளத்திற்கு வரச்சொல்” என்று கூறியனுப்ப, அங்ஙனே அவன்சென்று கூறலும், வெள்ளைச் சிந்தையராய ஏனாதிநாதர் கள்ளவீரனது கபடச்சிந்தையை யறியாதவராய் மறுநாட் காலையில் தன்னந்தனியே சென்று யுத்தகளத்தில் உலாவி நின்றார். வாள்வீரன், ஏனாதிநாதர் நீறணிந்தார் மாட்டி இடையறாத அன்புடையவ ளென்பதையறிந்து தனது நெற்றிக்கண் திருநீறணிந்து யுத்தகோலம் கொண்டு போர்க்களமடைந்து நீறணி நெற்றியை மறைத்துக்கொண்டு அவரருகிற் செல்லுமளவும் பயந்தவர்போல பையச்சென்று சமீபத்தில் போம்போது அதிவேகமாகச் சென்றான். அப்போது ஏனாதிநாதர் அவனைக் கொல்லவேண்டி மெல்லென அவன்பாற்செல்ல, வாள்வீரன் தனது நீறணிநெற்றியைக் காட்டி நின்றான். அப்போது ஏனாதிநாதர் அவன் நெற்றியிலே திருநீறு பிரகாசித்தலைக்கண்டு ஆ ஆ இதுதன்ன ஆச்சரியம்! இதற்கு முன் பலகாலம் பாழ் நெற்றியோடுவந்த வீரன் இன்றைக்குத் திருநீறொளி செய்வந்தது நமது சிவபெருமானது திவ்யத் திருச்செயலே; இனி இவா பூண்டவேடம் எங்ஙனமாயினும் நாம் இவரைச் சிவபெருமானது மெய்யடியா ராகவே கொள்ளல் முறையாமெனத் தெரிந்து யுத்தஞ்செய்ய மனமில்லாதவராய் தனது கைவாள்முதலிய ஆயுதங்களை விடத்துணிந்து நிரமலச்சித்தமாய் நிற்குந் தருவாயில், அவ்வழியறியா அதிமூடவீரன் அவரது அநித்தியமாயா தேகத்தைத் தனது வானினால் வீசவும், பரக்கருணைத் தடங்கடலாகிவளங்கும் ஆதிபுராதீசரர் அவருக்கு முன்தோன்றி நித்தியஞான தேகத்தைக் கொடுத்த தமது திருவடிநீழலைச் செறிந்திடப்பகாந்து மறைந்திடல் புரிந்தார்.—முற்றும்.

ப்ரம்மசர்மன்சுருக்கம்.

பிணுகினி என்னும் பெண்ணை நதிதீரத்திலே பிரௌடதேவராயபுர மென் னும் பட்டினத்திலே சகல வேதார்த்தங்களிலும் வல்லரான “ எக்கியசர்முா ” வென்னும் ஓர் அந்தணலோரிருந்தார். அவர்செய்த தபோபலங்க ளெல்லாந் திரண்டோர் உருவெடுத்தாற்போல அவருக்கு ப்ரம்மசர்மா வென்னும் புத்தி ரசிகாமணி யொருவர்பிறந்து, சிம்றியல்வினையாட்டை முற்றமுறந்து, மூன்றாம் பிறைச்-சந்திரனைப்போல் வளர்ந்து, உலக வியாபாரத்தில் நுழைவதைத்தற ந்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து, சிவபூசைசெய்வதில்ன்றி வேறென்றி லும் பயனின்றெனத் தெரிந்து சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்து, சிவஞானச் செல்வர்களை நேசித்து, சிவனடியார்களை விசுவாசித்து, மற்றவர்கட்குபதே சித்து வந்தார். இங்ஙனம் நிகழுங்கால் விஷ்ணு சங்கராந்தி புண்ணியதின மொன்றிலே பிணுகினிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரியை முடித்து சிவ லிங்கபூசைசெய்து தோத்திரம் பண்ணுகையில், கண்ணுதற்பிரான் இடபாருட ராய்த்தோன்றி ஏ மெய்யன்பனே ! நினக்குவேண்டிய வரமென்னை ? என்ன, அந்தணைர் அடியற்றமரம்போல் நிலத்தில்வீழ்ந்து எழுந்து ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக, அன்பினலே மனமுருக, ஏ கருணாநிதே ! அடியேன் தமது கிவ்யதிறுப் பாத நீழலில்லத்தகி வாழ்த்தக்கேயன்றி இங்கு வாழ்த்தக்கண்ணிலேன் ஆகலின் அதனைத் தந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க, சிவபெருமான் “ அங்கவமாயின், நாம் அளவுகடந்த நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிபுரியென்னுந் தலத் திலே நமக்கு வாலியென்னும் ஓர் பக்தன் மகோற்சவம்செய்கின்றான் ; அதிலே ஐந்தாவது திருவிழாவன்று நம்மைத்தரிசிப்பாயாக ” என்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளி மறைந்தார். அதுகேட்ட ப்ரம்மசர்மர் அரஹரவென்று மகிழ்ந்து ஆநந்தக் கூத்தாடிச்சென்று ஆதிபுரமடைந்து, ஐந்தாவது திருவிழாவன்று சகலவைபவ கோலங்களுடன் கணேசர், சுப்பிரமணியர், அம்பிகை, சண்டிகேசரர், ஆதிபுரா தீசுரர் இவர்கள் தத்தமக்குரிய வாகனங்களுடனும், மகாசிரோஷ்டமான வாத்தி யகோலங்களுடனும் எழுந்தருளி இலக்ஷ்மிநாராயண மூர்த்தி சந்திரிக்கு நேரே திருவீதியில் வருகையில், தரிசித்து நின்றார். அப்பொழுது ஆதிபுரா தீசுரர் பிம்பத்தினின்றும் கோடிசூரியப் பிரகாசம் போன்று தனியே ஓர் ஓளிதோன் றி வெளிவந்தது. அப்போதே ப்ரம்மசர்மாவென்னும் பிராமணேத்தமரும் சோதி வடிவத்தராய் விளங்கி ஸ்தோத்திரம்செய்ய, பின் ஈரொளியும்ஓரொளி யாய் ஈசுர பிம்பத்திலேயே மறைந்தது. அந்த ஸ்தோத்திரமே இப்போது வட மொழியில் “ துவாதசமஞ்சரி ” யென்று வழங்குவது. இவ்வற்புதத்தைக் கண் ணுற்ற யாவரும் அத்தியானந்த மடைந்தார்கள். அப்போது அனைவரும் கேட்க ஆகாயத்திலே “இனி இவ்வற்சவகோல வைபவத்தைச் செய்பவர்கள், தரிசிப் பவர்கள், இவ்வற்புதத்தைப் பிரசித்தி செய்பவர்கள், மற்றும் இத்தலத்திலே பிறந்திருந் திறந்தார் முதலிய யாவரையும் ஈற்றில்வாணுகத்தி லேற்றுவோம் ” என்னுமோர் அசுரரிவாக்குப் பிறந்தது. அதுகேட்ட யாவரும் அரஹரவென்று நிதித்து வாழ்த்தி ஆநந்தப்பரவசர்க ளானார்கள்.—முற்றும்.

பிரமதேவன்சுருக்கம்.

திரிபுர சம்ஹாரகாலத்திலே தேவாம்சமாய திருத்தேரிலே சாரத்தியரா யிருந்த சதுர்முகன், திரிபுராளமீது சிவபிரான் பாணம் ஏவும் பான்மையைக் கண்டு சற்று சாரத்தியஞ்செய்யத் தடைப்பட, அதனால் இரதம் மார்க்கத்தை விட்டுப் பிறழ்ந்து சிறிதுசாய, அப்போது இலகூ-மிபதியானவர் தாம் இடப மாகிச் சிவபெருமானைத் தாங்கவும் நேர்ந்ததாகலின் மேற்சொல்லிய சிவாபரா தத்தாலேற்ற சாபவிமோசனூர்த்தம் கமலாசனன் வைகாசிமாதச் சக்கிலடக்ஷ பஞ்சமி திதியிலே பிணுகினிநதியிற் றேய்ந்து நித்தியகருமமுடித்து ஆதிபுரத் தையடைந்து * மகன்னியாசவிதிப்படி ஆதிபுராதீசுரருக்கு அபிஷேககலையே த்திய ஊபதிபாராதனைகள் செய்து வந்தித்து அத்வைதாஷ்டக மந்திரதோத் திரஞ்செய்து ஏ தேவதேவா ! அடியேன் சாரத்தியஞ் செய்ததில் நேர்ந்த அப ராதத்தைப் பொருத்து சாபத்தை விமோசனஞ் செய்தருளக் கோருகின்றேன். என்று நிலத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நிற்கையில் சிவபெருமான் இடபா ருடரா யெதிரோ தோன்றி ஏவாணிமணாளா ! நீ யெய்திய சாபத்தை நிவாத்தி செய்தோம் ; இனி நினைசுத்திய லோகத்திற்கு செல்வாயாக என்றருளி அந் தர்த்தான மாயினார். உடனே பிரமர் ஆதிபுராதீசுரருக்குப் பூர்வநிலையில் ஓர் இலங்கன் தீர்த்தமென்னு மிரண்டு மமைத்தருளிச் சத்தியலோகத்தை யடைந்தார். ஓடி பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்து பிரமலிங்கத்தைத் தரி சிக்கின்றவர்கள் எவ்விததோஷ முடையோனும் அவைகள் நீங்கி இஷ்டகாமி யார்த்தங்களை யெய்துவார்கள்.—முற்றும்.

ஆதித்தன்சுருக்கம்.

ஆதியிற் காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திர ராஜாவானவர் மகாதாமிஷ்ட ராய் நீதிதவறாது தமது ராச்சியத்தைப் பரிபாலித்து வருகையில், ஓர் நாள் வேட்டையாட விருப்பமுற்றுச் சேனைகளுடன் காட்டையடைந்து புலி, கரடி, சிம்மமுதலான அநேக மிருகங்களைக்கொன்று அதனால் மெத்த இளைப்புற்று வசிட்டராசிரமத்தை யடைந்தார். அப்போது வசிட்டா விசுவாமித்திர ராஜா வுக்கு மகாபிரீதியுடன் அதிபிரியுசை முதலிய உபசாரங்கள் செய்வித்துக் காம தேனுவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு இசைந்தவண்ணம் அறுசுவைபதார்த்த பக்ஷணிகளோடு போசனஞ்செய்விக்க, விசுவாமித்திரர் தனது சேனைகளோ டும் உண்டபின் இவ்வளவு மகா உருசிகரமான-ஆகாராதிகளை வசிட்டர் நமக் களித்தது காமதேனுவைக் கொண்டென் றறிந்தவராய் அதனைத் தாம் பெறக் கருதி உடனே வசிட்டரை நோக்கி ஏதபோதனா யாம் பெய்துராச்சியத்தில் பா தியும் தாம் பசுக்களையுந் தருகின்றோம்; உம்மிடமுள்ள காமதேனுவை எமக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்று அநேகவிதமாய்க் கேட்டும் வசிட்டர் கொடா தொழிந்

* மகன்னியாசம் * ஏகாதசுருத்திர வபிஷேகம்.

தார். உடனே அதனும் கோபங்கொண்டு இருதிமத்தார்களும் அகோரயுத்தஞ் செய்ய, வசிட்டர் விசுவாமித்திரரது பாணங்கனையெல்லாம் தமது பிரமதண்டத்தினும் மட்டியெறிந்து ஜெயங்கொண்டார். அப்போது விசுவாமித்திரர்தாம், அபஜெயமடைந்ததைக்கண்டு பிராமணபலமே பலம்; நம்பலம் அம்பலமேயெனத் தெரிந்து அவ்விதபலனைத் தாமடையக்கருகி தென்றிசையடைந்து பிரமனைநோக்குத் தவம்புரிகையில், அதற்கு இடையூறாக திருச்சங்குமன்னன் அவர்முன்னே சென்று அடியேனுக்குச் சுவர்க்கமீர் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்படியே அவருக்குச் சுவர்க்கமளித்துப் பின்மேற்றிசையடைந்து தவமிழைத்தாரா. அப்போது ஆங்கும் மருகனை சனசசேபன் சென்று தேவரீர் என்னை இரகூதித்தருள வேண்டுமென்றுகோர, அப்படியே அவன் பிராணனை யிரகூதித்துப் பின் வடதிசையடைந்து தவயிக்ப்புரிந்தாரா. ஆண்டும் அரம்பைசென்று நிரத்தனாகளால் விக்கினஞ் செய்ய, அவனைக் கல்லாச்சபித்துப் பின் கீழ்த்திசையடைந்து அருந்தவம் புரிந்தார். அப்பொழுது பிரமதேவர் பிரசன்னராய் “ஏமகாரிஷே! நீ விரும்பியவண்ணம் ப்ரம்மரிஷியாகக் கடவா” யென்று உரமளித்த மறைந்தாரா. உடனே விசுவாமித்திரர் ப்ரம்மரிஷியாம்சராய்ச்சென்று வசிஷ்ட ராசிரமத்தை யடைந்து உள்ளே புலும்போது வசிட்டரது தபாக்கினியானது தம்மைச் சூழ்ந்துவருத்த, மீண்டும்வந்து தமது தபோபலத்தினாலே பிரமதேவனை வரவழைத்து அவனானோக்குத் தேவரீரது திருக்குமாரராகிய வசிட்டருக்கும் அடியேனுக்குமுள்ள உயர்வுதாழ்வுகளை உண்மையில் உணர்த்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பிரமர், நீவிர செப்பிய துண்மையே; ஆயினும், இப்பொழுது எமது புத்திரனுக்கும் உமக்குமுள்ள தாரதம்மியங்களைப்பற்றி பகைபாதிமின்றி உண்மையா யுரைக்கினும் நீவிரதனை யுண்மையென்றுள்ளது எண்மையென் மெண்ணுவீர்; ஆதலின் ஈண்டுமத்தியஸ்தராக விருத்தம் பொருட்டு அகத்தியன், ஆதித்தன், ஆதிசேடன் என்னும் இம்மூவரையும் அதிவினாவி லழைத்துவாருமென்று ஆக்கியாபித்தாரா. அதுகேட்ட விசுவாமித்திரர் உடனே விடைபெற்றுச் சூரியலோகத்தை யடைந்து சூரியனைக்கண்டு நடந்த வண்ணம் நவன்று வந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சூரியன் “யானில்கொது அங்குவரின் எங்கும் இருள்மூடி மக்குமாதலால் வருத்தம் இசையே” னென்றுகூற, முனிவா பின் அவ்விடம்விட்டகன்று அகத்திய ராசிரமத்தையடைந்து அவரைக் கண்டிவணங்கி வந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அகஸ்தியர், நாம்வரின் பூமிசாய்ந்துமேடு பள்ளமாகும் ஆதலால் வரோமென்றார். அதன்பின் பாதாளலோகத்திற்குச் சென்று ஆதிசேடனைக்கண்டு வணங்கி வந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவரும் நான்வரின்பூமி ஆழ்ந்து தண்ணீரால் மூமிண்டுபோம்; ஆகையால் வருத்தங்கையே னென்றார். உடனே பிரமதேவனிடம்வந்து ஒவ்வொருவருக்குச் செப்பியவண்ணம் கூறுவாராயினார். அப்போது பிரமர் வசிட்டரையழைத்து மேற்கண்ட மூவரையும் அழைத்துவர ஆக்கியாபித்தார். உடனே வசிட்டர் சூரியலோகஞ் சென்று சூரியனை அழைக்க, அவன்முன் விசுவாமித்திரருக்குரைத்த வண்ணமே இவர்பாறுக்கூறினான். அந்நனமாயின் இவ்வஸ்திரத்தி

உமது தேரில் வைப்பீராகில் உமதுபிரகாசத்தைக் கொடுக்குமென்று தன்வஸ்திரத்தி லொன்றைக் கொடுத்தார். அங்ஙனமே அதையேற்றுத் தேரிலிட, தன்னிலும் பிரகாசித்தலைக்கண்ட சூரியபகவான் அத்தியானந்தம் கொண்டவராய் வசிட்டருடன் வந்தார். வசிட்டர் அவரை உட்கொண்டபின் அகத்தியராசிரமத்தையடைந்து வரும்படியகோர, அவர்முன்னே விசுவாமித்திரருக் குரைத்த வண்ணமே இவரிடமுங் கூறினார். அங்ஙனமாயின் இக்கமண்டலத்தை அவ்விடத்தில் வைபுமென்று கொடுக்க, அகஸ்தியர் அதையேற்றுவைத்தலும் தாமிருந்தா லெப்படியோ அப்படியே பூமிசமமாயிருத்தலைக் கண்டு வசிட்டருடன் வந்தார். அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வசிட்டர் பாதாள லோகத்திற் குச்சென்று ஆதிசேடனைக்கண்டு வரும்படியழைக்க, முன்னே விசுவாமித்திரருக்குரைத்த வண்ணமே இவர்பாலும் கூறினான். அப்பொழுது வசிட்டர் தமது யோகதண்டத்தைக் கொடுத்து உமக்குப் பதிலாகப் பூமியைத் தாங்கும்படி இதை நாட்டுமென்றார். ஆதிசேடன் அங்ஙனமோட்டலும், சுமந்து நின்றலைக் கண்டு அதியாச்சரிய ஆனந்தத்துடன் வசிட்டரைப் பின்பற்ற, இம்மூவரையும் அழைத்துக்கொண்டு விசுவாமித்திரருடன் விளங்கும் பிரமதேவன் திருமுன்றிலே யடைந்துவணங்கி நிற்கையில், விசுவாமித்திரர் அம் மூவரையும் நோக்கி வசிட்டருக்கும் எமக்குமுள்ள தாரதம்மியங்களைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அம்மூவரும் ஒருமனதாய் விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஏதபோதனு! நும்பாற்கோப மதிகமாயும் வசிட்டர்பாற் சாந்த மதிகமாயும் உள்ள தாரதம்மியத்தைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் விசேடமாகக் கண்டிலேம். ஆயினும், கோபத்தினாலே தவங்குன்றும், சாந்தத்தினாலே தவம் விர்த்தியாகும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட விசுவாமித்திரர் கோபத்தை அடியோடே விட்டுடொழித்துத் தபசுசெய்யவேண்டி வடகிசைக்குச் சென்றனர். பின்புஆதிசேடன் பரமசிவனது ஆணையின்றிச் சென்றதாலுண்டாய் தோஷநிவாரணர்த்தம் ஸ்ரீகாளஹஸ்த்தீசரரைப் பூசித்துத் தோஷநீங்கித் தன்னிடஞ் சென்றான். அகஸ்தியரும் அப்படியே தோஷமெய்தி மதுராபுரிச் சுந்தோசுரரைத் தரிசித்துத் தோடநீங்கித் தம்பதியடைந்தார். சூரியனும் அப்படியே தோடமெய்தி ஆதிபுரத்தை யடைந்து தனது கிரணப்பிரகாசத்தினாலே விதிப்படி பூசித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்து தோடநீங்கி ஆதிபுரிச் ரணுக்கிரகம் பெற்றுத் தன்பெயரால் ஓர் தீர்த்தமு மமைத்துப் பின் தன்னிலகடைந்தான். வசிட்டரும் பின்பு தனதுவஸ்திரம், கமண்டலம், யோகதண்டம் என்னும் இவைகளை மீண்டும் வரவழைத்துக்கொண்டீர் தமது ஆசிரமத்தை யடைந்தார். முற்றும்.

சரஸ்வதியார் சிவபூசாசுருக்கம்.

பண்டைக்காலத்திலே ஆதிபுரத்திலே சுசிலன் என்னுமோர் பிராமணனுக்கு, அழகிலும் சம்பத்திலும் சிறந்த ரூபாவதி என்னும் ஓர் புத்திரியிருந்தாள். ஐன்றியும் அவ்வூரிலேயே வித்தையிற் சிறந்து செல்வத்திற் குறைந்தவளாய்

வித்தியாவதி யென்னும் வேறொரு பெண்மணி யிருந்தாள். இவ்விருவர்களும் ஒவ்வொருவருந் தாம் தாமே மேலென்று வா தமிட்டுக்கொண்டு சிறந்த, மத்தியஸ்தர்கள் வாயிலாக மேன்மையினர் இன்னர் என்பதை நினைவிறுத்திக் கொள்ளவேண்டிக் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த பலருடன் ஸ்ரீபத்மதள நாயகியார் சந்நிதிமருவி யங்குள்ள ஞானமண்டபத்திலமர்ந்து மேற்கூறிய இரு வருள்நாம் ஸுபாவதி கல்விமான் களைகோக்கிச் சொல்வதாவது:—ஐயா, உலகத்திலே தனமுடையோர் உயர்ந்தவர்களும், அஃகில்லார் தாழ்ந்தவர்களு மாகிறார்கள். எங்ஙனமெனில், தனயின்றேல் தரித்திரம்விருத்தியாகி அதனால் துக்கம், கஷ்டம், ஆபத்தும், பயமுதலியவைகளை யடையவும், அடையவே அதனால் புத்தி கெடவும், அதுகெடவே தாமயில்லாமலும், அது இல்லையாகவே அதாமத்துக்கள வில்லாமலும், அளவில்லாமற்போகவே ஸ்திரீய்கள்கெடவும், அவர்கள் கெடவே உயர்வு தாழ்வின்றி சாவமும் சங்கரமாகிடும், அங்ஙனஞ் சங்கரமாகவே பிண்டோ தகக் கிரியைகள் செய்யப் புத்திரரின்றித் தடைப்பட்டு வம்சத்தோடே நரகி ற்கிடந்து தவிக்கின்றார்கள்; ஆதல் பற்றியும், தானஞ்செய்தலினாலே நான்கு புருஷநாத்தக்களையு மடையலாமென்று வேதாகம சாஸ்திரங்கள் விளம்புகின்றன. ஒருவன் வித்தியா வந்தனாயிருந்தும் ஓர் தனிகளைச் சாரந்திராவிடில் மணயில் லாத மலரைப்போன்று வித்தையாற் பயனில்லையே! பூவத்தில் ஸ்ரீராமருக்கு வசிட்டருபதேசிக்கையில் “புருஷநாத்தம் நான்கனுள் பொருளே விசேடித்த தென்றும், ஆதலால் அதையே சம்பாதிக்கவேண்டும்” என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்; ஆதல் கொண்டும், தனவந்தியாகிய யானே சிலாக்கிய பாக்கிய வெகு முக்கியப் பிரக்கியாதிவதியென்று சொல்லி முடித்தாள். அதன்பின் வித்தியாவதி சொல்வதாவது:—

வித்தையே மகாமேன்மைபெற்றது. எங்ஙனமெனில், அதனால் மனசுக்கு ஆனந்தமும் இம்மையிற் கீர்த்தியும், நன்மை தீமைகளையறிந்தொழுக விவேகவி ளக்கமும், அவ்விளக்கத்தாம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் இந் நான்கினையும் அனுஷ்டித்து, அதனால் சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய மென் னுஞ் சதுர்வித பதவிகளையும் பெற்று அளவிடப்படாத ஆனந்த வசத்தர்களாகி ன்றார்கள். அவ்வித வித்தையின்றேல் திடப்பத்தியின்றி, புத்தியின்றேல் சிவ பத்தியின்றி, பத்தியின்றேல் அருட்சித்தியின்றி, சித்தியின்றேல் பெறுமுத்தி யின்றி; அன்றியும், கல்விச்செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க வளர்ந்துகொண்டேவரும்; பொருட்செல்வமோ அங்ஙனமில்லாது கொடுக்குந் தோறும் குறைந்துகொண்டேவரும்; அன்றியும், செல்வத்தினால் செருக்கும், அச்செருக்கால் நல்லோர்பால் முறுக்கும், அம்முறுக்கால் எல்லாம் நசித்து ஆணவமாயாதேகம் புருக்கும்; அன்றியும், வித்தையில்லான் கண்ணிருந்தங் குருடனே! காதிருந்துஞ் செவிடனே! வாயிருந்தும் ஊமையே! வித்தை கற் றோன் எங்குறினும் என்னுடையினும் ஆங்காங்கே யெல்லாராலும் அன்பு செய்யப்பெறுவான். செல்வமுள்ள மன்னனேனும் தன்னுடன்றிப் பிறவிடங் களித்த பெருமைப்படான். அவ்விதசெல்வத்தை யிட்டற்குங்கல்வியே முத்தர்

காரணமாம், ஒருவன் திரளான செல்வத்தை யுடையவனுயிருந்துங் கல்வி யென்பது சிறிதுமில்லையாயின், அவன் அப்பொருளைக்கொண்டு நல்லறம்புரிய வகைதெரியாது குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக் கொள்வார்போல புண்ணியஞ் செய்வான்போன்று பாவத்தையே தேடிக்கொள்ளுகிறான். ஆகையால் வித்தையே மகாமேன்மையுடைத்தென்று யாவராலும் புகழ்த்தக்கதாரும்; இதுவிஷயமாக மத்தியஸ்தாகளாக விருக்குமகாஜனங்கள் பகூபாதமின்றி நியாயவாயிலாக விசேடித்ததின்னதென்று விளம்பல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றான். அப்பொழுது அங்குள்ள கல்விமான்களிடமிருள் தனத்தைவிசேடித்தும் பலர் வித்தையை விசேடித்தும் ஓர் முடிபுமின்றி ஈற்றில் எல்லோரும்பத்தமதள நாயகியைத் தோத்தரித்தார்கள். உடனே அம்பிகை இவர்கள் துதிக்கிரங்கிக் குபேரனைவரவழைத்து இருநிறத்தாரது கொள்கையுங்கூறி இதற்கு நீ மத்தியஸ்தம் செய்யக் கடவாயென்று கட்டினாயிடும்மறைந்தார். உடனே சம்பத்திலும் ஞானத்திலுஞ் சிறந்தகுபேரன் இருவரையும்போக்கித் தனத்தைக்காட்டிலும் வித்தையே மெத்த விசேடித்ததெனக் கூறிச் சமாதானஞ்செய்து ஆதிபுராதீசரரைத்தரிசித்துவணங்கிச் சோமதீர்த்தமென்னும் ஓாதீர்த்தம் கற்பித்துத் தம்பதியடைந்தான். பிறகு ரூபாவதி பொறமைகொண்டவளாய், வித்தியாவதியை பிசாசமாகக் கடவாயென்று சாபமிட, வித்தியாவதி அவனைபோக்கி அடிமூடே! உனக்குக் கொஞ்சமும் ஞானமில்லையே! ஸ்ரீ பத்தமதளநாயகியார் உத்திரவால் குபேரன் உண்மையை யுரைத்தமைபற்றி நீ எனக்குச்சாடமிடுவது எம்மதிக்கொண்டோ! ஆதலால் நீ அதிமூடியாயும், மதாந்தகாரம் பிடித்தவளாயும், அசாசாரியாயும் ஆகக்கடவாயென்று பிரதிசாபங்கொடுத்தார். உடனேசபைகலைத்தது. பிசாசத்துவமடைந்த வித்தியாவதி அவ்வாதிபுராதீசராலயத்திலுள்ள தக்ஷிணமூர்த்தி சந்நிதிக்குக்கீழ்பால் அந்தர்முகமாகத் தியானசித்தியாயமர்ந்து நிற்கையில், வாணி தன்பக்தையான வித்தியாவதியடைந்த சாபத்தையறிந்து மனம் பொறாது ஆதிபுரத்தையடைந்த தன்பெயரால் ஓர் தீர்த்தங்கற்பித்து அத்தீர்த்தங்கொண்டு ஆதிபுராதீசரருக்கும் பத்தமதள நாயகியார்க்கு மபிடேகித்துப் பூசைநிவேதனுகள்செய்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, வித்தியாவதியயத்திய பிசாசாம்சத்தை விலக்கியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஆதிபுராதீசர் அவள்கோருதலுக் கிசைந்து பிரசன்னராய் “ஏ ஞானமூர்த்தே! நினது நாமபூர்வமாயியற்றியுள்ள தீர்த்தத்தில் வித்தையைப் பத்தியாற்படி விப்பாய்.” என்று அனுக்கிரகித்துமறைந்தார். உடனே வாணிதன்னுலாக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பிசாசத்துவத்தை நீக்கியருளித் தனது சத்தியலோகமடைந்தான். பின்சத்தேகியாகிய வித்தியாவதி ஆதிபுராதீசரருக்கு அடிமைபூண்டொழுவி ஈற்றில் அவரடிநிழலமர்ந்தான். நிற்க; அவ்வாணிதீர்த்தத்தில், பிசாசால்பிடிக்கப்படுவோர் ஸ்நானஞ்செய்யின் அதுநீங்குக முறையர்கள். இதற்க்க; மதுரைச்சந்தாகாரது ஆஞ்ஞெழால் ராஜசேகரபாண்டியன் என்னுமோர் அரசன் மேருபர்வதத்தையடைந்து திரளானபொன்னிதிகளைப் பெற்றுத், திரும்புக்கால் ஆதிபுரியடைந்து ஆதிபுராதீசரடிபணித்து வணங்கி

தரிசித்து அவரனுக்கிரகத்தால் வினாவில் மதுரையைடைந்து சொக்கலில் கப்பெருமானைத்தரிசித்து அபிவேகமுதலியன செய்தவணங்கப்பின் அப்பதியில் வசிக்கும் அந்தணர்கள்விரும்பியவண்ணம் அத்தனத்தால்திருத்தி செய்வித்திருந்தான். திருநாணசம்மந்தமூத்திசுவாமிகளும் இவ்வாதிபுரீசராலயத்தில் ஓர் நூனமண்டபமியற்றிச் சிலகாலம் அதிலெழுந்தருளியிருந்து சமணர்களைக் கண்டித்து நூனதீர்த்தமென்னும் ஓர் தீர்த்தமூங்கற்பித்தருளினார். இதற்கு அறிகுறியாக அவ்வவ் வடையாளங்களோடு தீர்த்தங்கள் விளங்குதலுமன்றி தக்ஷிண மூத்திக்குக் கீழ்பால் வித்தியாவதி, இராஜசேகரபாண்டியன் என்னுமிருவாகளும் இன்றும் விக்கிரகசொருபராய் விளங்குகின்றார்கள்.

ஸ்ரீ பத்மதளநாயகித் திருநாமச்சுருக்கம்.

வசந்தமாருத காலத்திலே ஓர் நாள் ஆதிபுராதீசரா பரிமளயிசுந்த நறுமலர் மாலைகளணிந்த சண்டத்தரா யெழுந்தருளிச் சூரிய தீர்த்தத்தை நோக்கியும், சூதமுதலான சகலவிருக்ஷங்கள், மல்லிகை, முல்லை, ஜாதி, சண்பக முதலான புஷ்பச்செடிகளும், சக்கரவாகம், கோகிலம், மயில்முதலிய பக்ஷிசாதிகளும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கும் சோலைகளினது சிறப்பைக் கண்டும், தற்குழந்த தீர்த்தங்களில் செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், குமுதம் முதலியபுஷ்பங்கள் புஷ்பித்து அதிலுள்ளதேனைப்பருகும் வண்டிகள் செய்யும் ரீங்காரசத்தங்களைக்கேட்டும், பலவிதமான நறுமணங்கலந்த வசந்த காற்றுகளால் சுகித்து உமையவளோடு ஜலக்கிரீடைசெய்ய ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அம்பிகை செந்தாமரை மலரின்சிறப்பைக்கண்டு அம்மலரால் ஆதிபுராதீசரரை அருச்சிக்க எண்ணம் கொண்டு யானதபூசையால் சிறிது தாழ்ந்துநிற்க, ஆதிபுராதீசரர் அம்பிகையினது அகத்தெண்ணமறிந்தவராய் “ஏ பத்மதளநாயகி! ஜலக்கிரீடைக்கு வருவாய்” என்றழைத்து அம்பிகையுடன்ஜலக்கிரீடைசெய்தார். அன்றுமுதல் உமையவளுக்குப் பத்மதளநாயகியென்னும் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று. நிற்க, அச்சமயத்திலே ஆதிபுராதீசரரைத்தரிசிக்க விருப்பங்கொண்டு தாருகாவனத்தினின்றும் வந்த சப்தரிஷிகளும் ஈசரர் ஜலக்கிரீடையிலிருப்பதை யறிந்தவர்களாய், அஃது முடிந்தபிறகே தரிசித்தல் முறையாமெனத்தெரிந்து ஆங்கே சிறிதுபோது வசித்துத் தங்கள் பெயரால் ஓர் தீர்த்தங்கற்பித்து, ஈசரா கிரீடைமுடிந்து எழுந்தருளிவந்து தமதுமமர்ந்தபின் அத்தீர்த்தங்கொண்டபிவேதித்துப் பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து அருட்பிரசாதம் பெற்றுத் தத்தம்பதிபடைந்தார்கள். இதற்கறிகுறியாக ஆலயவிமானத்தில் சப்தரிஷிகளும் ஒருங்கே காணப்படுகிறார்கள். ஆதலின், இத்தகையமேன்மை பொருந்திய தலத்தினை வசிக்கும் சத்பாதிரீகர்களுக்குப் பூதானஞ்செய்தோர் இகத்தில்போக போகியங்கணையும் பரத்தில் மோஷத்தையும் அடைவார்கள். கோதானஞ்செய்தோர் இருபத்தொரு தலைமுறையுடனும் சுவர்க்கயடைவார்கள். இன்னும்

புத்தகம், வந்திரம், பூணூல், பீதாம்பர முதலியன தானஞ்செய்தோர் ஜன்மங்கள் தோறும் ரோகங்கள் அடையப்பெறார். ஆலயத்தில் உருத்திரபார் ராயனஞ் செய்துகொண்டு, 40 - பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஆதிபுராதீசரான அன் புடன் தரிசித்தோர், தேவலோகத்திலே தேவர்களாய் வாழ்வார்கள்.

வ ல ம் வ ரு ச் ச ரு க் க ம்.

ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் எல் லாத் தலங்களிலும் முப்போதும் தரிசித்தல் இயல்பாயினும், ஆதிபுரத்திலெழுந் தருளியிருக்கும் ஆதிபுராதீசரனாப் பிரதோடகாலத்தில் தரிசித்தல் மகாவிசே டமாம். ஆகலின், அப்போது சந்தியாவந்தனாகி கிரியை முடித்து விட்டி உருத் திராக்ஷ மணிர்து ஆலயத்துட்கென்று நந்திகேசரனாத் தரிசித்து அவரனக் கிரகத்தால் முதலில் விநாயகனாயும், அதன்பின் முருகக்கடவுளையுந் தரிசித் துப் பின்னர் ஸ்ரீ சிவலிங்கப்பெருமானையும் தக்ஷிணமூர்த்தியையுந் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கியும், இரண்டாமுறைவலம் வரும்போது பரம மாதாவாகிய பத்மதளநாயகியைத் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி யும், மூன்றாமுறை வலம்வரும்போது சங்குசக்கரதாரியா யெழுந்தருளி பக்த ர்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களைத் தந்தருளும் ஸ்ரீ இலக்ஷ்மீநாராயண மூர்த் தியை வணங்கிப் பின்னும் சிவபெருமானைத் தரிசித்தும், இக்கனம் ஏழு முறை வலம்வந்து தக்ஷிணமூர்த்தி சந்தியை யடைந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந் திரத்தை னுருந்செபித்து அதன்பின் சண்டேசுவர் சந்தியடைந்து தரிசி த்து சிவதரிசனபலனைத் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கிக் கொண்டு பின்புமகாபலிமுதலான சிவாக்ஷியாம்பால தேவர்களை சிவசந்தியி லேயே அனுப்பிவிட்டு அதன்பின்பே வீட்டிற்குச் செல்லல் வேண்டும். இந் தனமுறையே வலம்வந்து தரிசனஞ்செய்தோ ரடையும்பலன் அம்மட் டும் மட்டென்று ஆதிசேடனும் அளவிட லரிதாகும்.

இத்தலபுராணத்தில் ஏதும் ஓர் அத்தியாயத்தையேனும் அன்போடு கற் பவர்களும், கம்பவர்பாற் கேட்பவர்களும் விசேடஞானிகளாய் வாழ்வார்கள். வியாதியாளர் ஓதின் அநாதீங்கி சுகமுறுவர்கள். மற்றும் இதனைவாசிப்போரனை வரும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் இவ்வுட்காமியார் தந்தங்களை யெய்தி வாழ்வார்கள். இப்புராணத்தை யன்புடன் கேட்ட சனனகா கிமகரிஷிகள் அத் தியானந்தமடைந்து ஆதிபுராதீசரனாத் தியானித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து வை சுவதேவமுதலான சதி கிரியைகள் கடத்திப் பின் அவ்வ ருத்திரமடைந்து வாழ்ந்தனர்.

ஆதிபுரமான்மியச்சுருக்கம்
மு ந் தி த்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதிபுரஸ்தலபுரணம்.

பாயிரம்.

வாசித்திநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

சீர்கெழுதோ டொன்று செவியிரண்டு நந்
பேர்பெறு மும்மதம் பேசநாலு வாய்ச்
சேர்பெறு மைங்கரத் தாறு சென்னிகொள்
ஏர்வர சித்தியே ரம்பை யேத்துவாம்.

ஆதிபுரீசர் துதி.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்குநிறை பூரணமா யெல்லார் தானு யெவ்வுயிரு மீன்றுமி
ரு கொங்கை தாழா, நங்கைவளர் கின்றவொரு கூறு நீறு நவின
தியு மதியுமணி முடி * மொழுப்புந், துங்கமழு மான்பிடிக்குங்
கரமு மென்பார் தொடையலிரு தோளைய முக்கண் ணோடு, தங்
குமுதத் தெழுமறையா கமங்கள் போற்றுஞ் சந்தான புரிச்சிவன்
ரு டலைமேற் கொள்வாம்.

பத்மதளநாயகியார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி யெந்தை யாகி யிறையாகிப் பரையா
கி யெல்லாமாகித், † கவ்வையிலாச் சத்திகட்குங் கரியு மாகிக் கார
ணகா ரியங்கடந்த பொருளுமாகிச், செவ்வைநலந் தருபரத்தின்
கூறுமாகிச் சிவமாகிச் சிவையாகித் தெளிவுமாகி, யிவ்வுலகு முத
லெவைக்கு மூல மான பத்மதள நாயகிதா னிதையஞ்சேர்ப்பாம்.

* மொழுப்பு - தொகுதிப்பெயர்.

† கவ்வை - புழிமொழி.

ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்.

நகடினாழர்த்தி துதி.

கலிவிருத்தம்.

கல்லா லின்புடை கருது நான்மறை
யல்லா தாகமப் போதவ நும்பொருள்
* எல்லாம் வல்லவ ிரு போர்க்குமோர்
சொல்லாழ் சொன்னவன் ழுனைத்துதி செய்வாம்.

நிந்தகணபதி துதி.

கலிவிருத்தம்.

நிருவி னுளைப் பிரிவினனுந் தொழு
முருவினுளை வழுத்த வெழுத்துச் சொற்
பொருளின் யாப் பலங்கார மளித்திடுங்
கருணை நிர்த்தக் கணபதி யேத்துவாம்.

முருகக்கடவுள் துதி.

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

சிறைகொளா தரியயன்மா றேவ ரெல்லாக் திகழ்த ருமா மயி
லேறி வேற்கையேந்தி, நிறைகொண்மா திருவர்புயத் தோங்கக்
கண்க ளீராறு மோராறு முகமுங்கொண்டே, மறைநான்கு மாற
ங்க ஞாய மோடு மன்னுபுரா ணம்மிருகி யாகமத்தின், றுறையாய்
ந்த பண்டிதர்க்கும் புலவ னென்னுந் சோதிபுரிக் குகண்மலர் த்தா
டொழுதல்செய்வாம்.

நாமகள் துதி.

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

எழுத்தலைச்சீர் தனையடியாந் தொடையா மென்னு மியன்ம
லர்க ளாறெடுத்துத் தூக்கிற்சேர்த்து, வழுத்தம்மைப் பாவின்னூர்
தொடுத்த நான்கும் வாய்ந்தவுடன் பொருட்கவைத்தேன் மனமு
ங்கூட்டித், தழுத்துணைக்கக் கவிமலை யினுந் தொடுத்துச் சந்தா
ன புரித்தலைவன் ழுளிற்சாற்றப், பழுத்தமனைத் தலர்த்துதிக்கும்
வாணி பாதம் பரவினென் பாலருளும் புலிக்கத்தானே.

நீநகர்த்தேவர் துதி.

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

குணக்குன்றே யருட்கடலே குருவே வயன்னைக் குலவுசன
கர்தியர்க்கும் குறைகடர்த்தாய், பிணக்குன்றே யாகவவி கொண்ட
மாயோன் பிரமைசெலச் சிலந்தார்த்தும் பிணையாகிக், கணக்கில

தாம் வரமருளிக் கழிவே மேலிக் காவலொடு வேத்திரமும்' என்கிற
 றாங்கி, வணக்கமுறுஞ் சுரர்முனிவர்க் கிணக்கஞ் செந்நீர் வரமு
 நந்தி பரணிநுதாள் வணக்கஞ்செய்வாம்,

சுந்தமுனிவர் களி. துதி.

அழகிரடி யாசிரியவிறுத்தம்.

வழுவில்மறை யாகமந்தேர் தெளிவினாலு மன்யோக சித்தி
 மா ஞானந்தன்னைத், தழுவிவள ரகத்தியராங் கிரசய்ய ந்ணகௌத
 மக்கசிபுர் மார்த்தண்டேயர், பழுகிலாப் புலத்தியரேர் வசிட்ட
 ரோடும் பக்குவரா யிவொழுவர் பாதம்போற்றிப், பொழிதலெ
 னச் சந்தான புரிச்சீரோதப் புன்மைகெடப் புண்ணியமும் பொ
 ருந்தினேனே.

ஆளுடையபிள்ளையார் துதி.

எழுசிரடி யாசிரியவிறுத்தம்.

தெருளோங்கும்* கௌணியர்க்கோர் மணியாத் தோன்றிச்
 சிவஞானப் பாலருந்திக் * கிட்டிச் + சின்னப், பொருளோங்கச்
 சிவிகைமுனன் தலையைப்போக்கிப் பொற்கிழிவாங் கிச்சரநோய்
 வீடமு நீக்கி, மருளோங்குந் திணைமாற்றிக் கதவடைத்து மாண்ப
 னையு மென்பையும் பெண்ணுருவ மாக்கி, யருளோங்கு மணமத
 னில் வீடுவெல்லு மாளுடையப் பிள்ளையின்று என்கத்திற் கொள்வாம்.

ஆளுடையவாசின் துதி.

எழுசிரடி யாசிரியவிறுத்தம்.

வளம்பெருகத் திலதவதி யோடா மூரின் வந்துபிறந் ததிகை
 மறை சூலைநீங்கிக், களம்பெருகு மமணர்செயுங் கெரடுமை நாள்
 கிற் கன்மிதந்துச் சூலவிடைக் குறிதோட்கொண்டு, முளமுருகி
 நல்லூரி னடியைச்சூடி யொண்டாசு பெற்றுவிடந் திர்த்துண்ணே
 க்கித், துளங்குழவா ரத்திலிங்கத் தடைந்த வப்பன் றுணைமலர்த்
 தான் மனமிருத்தித் துயர்சுடர்ப்பாம்.

ஆளுடையநம்பியார் துதி.

எழுசிரடி யாசிரியவிறுத்தம்.

மருவளருந் திருநகல் லூரிந்சைக் கிரபுதித்தா வணங்காட்ட
 மணர் தவிழ்ந்துத், திருவளர் றூர்ப்பரவைக் காகப் பொன்னைத்
 திருக்குளத்திற் செய்தல்வி னளித்தெந்நகொண், டொருவளஞ்

* கிட்டி - கைத்தாண்டி. * சின்னம் = தானா, எக்காளமுதலிய சின்னங்களாம்

சேர் சங்கிலியாற் கண்போய் பெற்றுந் தூதுளனால் முதலைவாய்ப் பிள்ளைதந்துங், கருவடையாக் * கிள்ளை † யும்ப லோடுமேறிக் கயி லையமர் கொங்கனம்பிக் கழல்துதிப்பாம்.

ஆளுடையவடிகளார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சகம்பரவும் வாதலூர் தன்னிற்றேன்றிச் சகலகலா நிதியாகித் தமிழ்நா டற்குச், சுகந்தருமா மாத்தியராய்த் தூரகப் பொன்னாற் றொழும்புமடிக் தழும்பும்வரச் சுஞ்ஞானத்தால், மகந்தருமா மறை பரவுஞ் சைவ மோங்க மன்னுமை நீக்கிமன்றுண் மதியைவைத் தே, யகமுருகித் தொழுதழுது கோவைபாவை யரனெழுத வடை ந்தவன்ப ரடிகள்போற்றி.

தண்டியடிகளோ டறுபத்துழன்று சந்தானக்தரவர்கள் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

உண்மையறி வாசார மொழுக்கக்கல்வி யோகமன்பு பத்தி வை ராகஞானந், தண்மையறு நீறுகண்டி யைந்தெழுத்துந் தாங் கியுளைத் திருந்தருள்சேர் தகைய ராகி, யொண்மையறு மறுபத்து மூவர்தாளு மொருதண்டித் தாளுமென்ற னுச்சி மேற்கொண், டண்மைபெறச் சந்தானக் குரவர்சீரு மனுதினமும் வழுத்தவக முருகிற்றன்றே.

வாழ்த்து.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

துலங்குகவேதவேள் விதூமழைபொழிந்துவான மிலங்குகமண்ணோடொவ்வாமிறைவன்செங்கோற்கீழ்வாழ்க நலங்கிளர்மணியுநீறுஞானவைந்தெழுத்துநாடிப் புலங்கொளுமாதிசைவர்பூசையும்பொலிகமாதோ.

புராண வரலாறு.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வேதமோடாகமங்கண்விளங்குமுதநூலாகு மேதமில்வழிநூல்தா னுமிருகிகள்புராணமாகுஞ் சாதகக்கற்பஞ்சிட்சையங்கமுஞ்சார்புநூலாம் போதகநூற்கண்மூன்றும்புராணமேபுகலுங்கொண்டே.

நக்கன்பாற்றெளிந்தநந்திராயகன்சனற்குமார
மிக்கவன்புடையோற்கோதவியாசன்கேட்டச்சூதற்கு
*மொக்கமாப்புராணமூவாறுரைத்தனன்சைவம்பத்தி
னிக்கதைபிரமாண்டத்திற்சேத்திரத்தறுபத்தெட்டே. 17

பிரமாண்டவுத்தரஞ்சேர்சேத்திரமகிமைதன்னிற்
புரமாண்டவர்சொலத்தியாயமோரறுபத்தெட்டின்
உரைமாண்டவர்சந்தானபுரிக்கதைநவமுஞ்சொல்லக்
கரைமாண்டவுவகைவெள்ளவ்கமைகடற்கலந்ததன்றே. 18

அ த் தீ யா ய வ கை .

புகல்சிவதலத்திற்றீர்த்தமூர்த்தியாமத்தியாயத்
திகல்சிவபூசைபங்கந்திரிபுரள்பெற்றதோடு
† வகிர் திருவாழிபூசைமலரவன்கதிரோன்வாணி
பகர்சிவபூசைபத்திநாமந்தக்கணமொன்பானே.

அ வையடக்கம்.

வழுவிலாரணந்தேர்சைவவளந்தருமரிபுரத்தின்
மழுவலத்தேந்திபாதமலர்நவருந்துங்காதை
யுழுவையாம்புலவர்முன்பாய் ‡ மண்டலியுரைக்கலுற்றேன்
பழுதுளதேனுமன்னம்போற்கொளற்பான்மையாமால்.

பெருந்திறல் § வரிமுன்வென்றிப்பேசுபு¶ கூலந்தன்போற்
பருந்தின்முன் || புலிங்கமோங்கிப்பரத்தல்போலின் ஊர்க்காதை
திருந்தியபுலவர்முன்னஞ்செப்பினனிணம்போலுன்னாக்
§ கரும்பினைப் + பிக :: வரிட்டங்காக்கல்போற்கொள்வரன்றே.

வேறு.

முன்மொழி மறைக ளாகம மணக்கும் வாயினு லடிமுத லெ
டுத்துத், தென்மொழி முறைகள் பாடுவர்க் களித்தத் தேமொழி
யோடுழை மொழியீம், நன்மொழி யாகக் குளிர் தரக்கேட்டு நவி
லரி புரிச்சிவன். செவிக்கென், புன்மொழி புதுதற் பொருந்துமேற்
√ படிந்தும் புலவர்வா யொழுகிய பொழுதே.

ஆதிபுரஸ் தலபுராண பாயிர முற்றிற்று.

* ஒக்கம் - உயர்வு. † வகிர் - வழி. ‡ மண்டலி - பூனை. § வரி-புலி.
¶ கூலம்-பசு. || புலிங்கம்-ஊர்க்குருவி. § கரும்பினை-காகம். + பிகம்-குயில்.
∞ அரிட்டம் - முட்டை. √ படிதல் - கலத்தல்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகளருளிச்செய்த
பெரியபுராணசார
தற்சிற்றப்புப் பாயிரம்.

ஏர்பரவுமேனாகிநாதரவதாரஞ்செய்தெயினனாரிற்
சீர்பரவநின்றதனாற்றிருஞானசம்பந்தநெரவைவெல்லப்
பேர்பரவுமப்போதமண்டபம்வீற்றிருந்தருள்சேர்பெற்றியாலும்
பார்பரவுஞ்சந்தானவாதிபுரித்தொண்ணோதாய்ப்பகவர்மேலோர்.

அருள் பரவு திருத்தொண்ட றறுபத்து மூவர்களைள் மூவா
ன்பின், நெருள் பரவு சந்தானத் தொல்புரிக்கு மேர்தொழும்பு
சேரற்செப்பிப், பொருள் பரவு மாதிரிவக் கோத்திரரோ டறுவ
ருமா பதிதாளேற்றி, மருள் பரவ னீக்கியெற்கு முகவுரையா மல்
குபுகழ் வகுப்பனே.

உமாபதி சிவாசாரியா ரருளிச்செய்த
திருத்தொண்டப் பெரியபுராண
சார பாயிரம்.

மல்குபுகழ் வன்றொண்ட ரருளாளீந்த வளமருவு திருத்தொ
ண்டத் தொகையின் வாய்மை, நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பி
யாண்டார் நம்பிதிரு வந்தாதி நவின்ற வாரற்றும், பல்குநெறித் தொ
ண்டர்சீர் பரவவல்ல பான்மையா றொமையாளும் பரிவால் வை
த்த, செல்வமிசூர் திருத்தொண்டர் புராணமேவுந் திருந்துபய
னடியேனுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

கந்தாழகீர்த்தி நாயனார்.

தண்கயிலை யதுவீங்கி நாவலூர்வாழ் சைவனார் சடைபுனார் தடி
யாராய், மண்புகழ் வருட்டுறையா னேலைகாட்டி மணம் விலக்க
வன்றொண்டர் யதிகைசேர்ந்து, நண்பினுட னருள்புரிய வாரூர்
மேவி நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்து வைகித், திண்குலவும்
விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையு
ருளாற் செப்பினாரே.

செப்பலரும் குண்டைபூர் கெல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச் செங்கல் செழும்பொன்னிச் செய்து, தப்பின்முது குன்ற்தரும் பொருளாற் றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்துநாத், ஞெப்பிமணித் தூதுவந்தா றாகிநீறி யறுமுதலை சிறுமதலை யமிழ கல்கி, மெய்ப்பெரிய களிதேறி யருளாற்சேர வேந்தருடன் வட கைலை மேவினாரே.

தில்லைவாழ்நீதணர்.

நல்லவா னவர்போற்றுந் தில்லைமன்று னுடகஞ்செய் பெரு மாணுக் கணியார் நற்பொற், ரெல்லைவான் பணியெடுத்தற் குரி யார்விடுந் துறந்த நெறியார் தொண்டத் தொகை முன்பாடத், தில்லைவா முந்தணொன் மெடுத்து நாதன் செப்புமரு ஞடையார் முத் தீயார்பத்திக், கெல்லைகாண் பரியாரொப் புலகிற்றாமே யேயந் துளா சொமையாள வாய்ந்துளாரே.

நீநீலகண்டநாயனார்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்தராஜித் தீண்டிலெமைத் திரு நீலகண்டமென்று, சொல்லு மனையாடனையே யன்றிமற்றுந் துடி யிடையா ரிடையின்பந் துறந்துமுத்தம், கெல்லையிலோ டிறை வைத்து மாற்றிநாங்க ளெடுத்திலமென் றியம்புமென விழிந்து பொய்கை, மெல்லியிலா ஞுடன்முழ்கி யினைமையெய்தி விளங்கு புலேச்சரத்தானே மேவினாரே.

இயற்பகை நாயனார்.

எழிலாரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து ளியல்வணிக ரியற்பகை யா ரிருவர்தேட, வழலாய பிரான்தூர்த்த மறையோனாகி யாயி னைபைத் தரவேண்டி யனையவையன், சுழலாரப் பணிந்துமனைக் கழமின்மேன்மைக் காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத்தால்வந்த, பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்துமீளப் பிஞ்ஞுகளு ரழைத்த ருளப் பெற்றுளாரே.

இளையாந்துடிமாத நாயனார்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யினசைமாறர் வறுமையா ளுணவுவிட மறந்துவைகி, புன்னருநள் விருண்மழையி ளுண்டி வேண்டிபும்பரிசா னனைய வயதுமுதுவித்துஞ், செந்நெல்முனை யமுதுமனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச் செய்து, பன்னாந் முணவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பசலோக முமுதாண்ட பன்மையாரே.

மெய்ப்பொருளையுள்.

சேதிபர்நற் கோவலூர்* மலாடமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்தசிந்தை, நீதியினு ருடன்பொருது தோற்ற மாற்றா னெடுஞ்சினமுங் கொடும்படையு நிகழாவண்ண, மாதவர் போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடமருண்டு வந்ததத்தன், காதலுற நமர்த்தா வென்றுநோக்கிக் கடித கல்வித் திறைவனடி கைக்கொண்டாரோ.

விறன்மீண்டநாயனார்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண் டொன்மை விறன் மீண்டர் திருவாரூர் மேவுரளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்காதேகும் வன்றெண்டன் புறகவனை வலியவாண்ட, துளங்கு சடை முடியோனும் புறகென்றன்பாற் சொல்லுதலு மவர்தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வுளங்குளிர் வுளதென்ற ரதனலண்ணலுவகைதர வுயர்கணத்து ளோங்கினாரோ.

அமரீந்தீநாயனார்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலுநல்லூர்க், குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தை வைத்துக் கொடுத்ததனை யெடுத்தொளித்துக் குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டிரீரித் துலையிளியிங் கோவணநேர் தூக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யினஞ்சேயேற்றி யேறினர்வா னுலகுதொழ வேறினாரோ.

எறிபத்த நாயனார்.

திருமருவு கருவூரா னிலையார்சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலசாச் சிந்தையானை, யாறெறியோ ரொறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வென்னுயிரு மகழ்நொன்று, புரவலனார் கொடுத்தபடையன்பால் வாங்கிப் புரிந்தரிவான் புகவெழுந்த புனிதவாக்காற், கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார் தாமுங் கணநாத ரதுகாவல் கைக்கொண்டாரோ.

ஏறுநீநாத நாயனார்.

ஈழக் குலச்சான்ற ரொயினனார்வா மேனாகி நாதனா ரிறைவ னீற்றைத், தாமுத் தொழுமரபார் படைகளாற்றுந் தன்மைபெறு வதிசூரன் சமரிற்றேற்று, வாழத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார்கை வாள்விடாரநேர், வீழக் களிப்பார் போனின்றே யாக்கை விடுவித்தார் சிவனருளே மேவினாரோ.

* மலாடமன்னன் - மலையமா நாட்டாரரசன்.

கண்ணப்ப நாயனார்.

வேடரதி பதியுழிப்பூர் வேந்தனாகன் விளங்கியசேய் திண்ணனார் * கன்னிவேட்டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமும் குஞ்சிதரு மலரும் காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங் காளத்தியார்க்குத், தேடறு மன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சீறுசிவகோசரியுந் தெளிய விழிப்புண்ணீ, ரோடவொரு கண்ணப்பி பொருகண்ணப்ப வொழிகவெனு மருள்கொடரு குறநின்றாரே.

தங்கிலியக்கலய நாயனார்.

சீலமலி திருக்கடலூர் கலயனாராந் திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையாமுன்னே, தாலியைநெற் கொளவென்று வாங்கிக் கொண்டு சங்கையில்கும் கிலியத்தாற் சார்ந்த செல்வர், ஞாலநிகழ் திருப்பனந்தா னாதர்நேரோ நரபதியுந் தொழக்கச்சா னயந்துபோதப், பாலமுத முண்டாரு மரசுமெய்திப் பரிந்தமுது செயவருள் சேர் பான்மையாரே.

மானக்கஞ்சார நாயனார்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாரனார் சீர்க்காதன் மகள்வதுவை மணங் காணநாதன், வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகும் தவளாக மகிந்து நோக்கிப், பஞ்சவடிக்காமென்ன வரிந்து நீட்டிம்பத்தொடீர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா, லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதையேயர்பிராற் குதவியரு ளெய்தினாரே.

அரிவாட்டாய நாயனார்.

தாவிட்கண மங்கலத்துள் வேளாண் டொன்மைத் தாயனார் நாயனார் தமக்கேசெந்நெற், றாவரிசி யெனவினைவ தவையேயாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி துளங்குகீகா, யாவினினைந் துடன்கொணர வேர்கமரிற்சிந்த வழிந்தரிவாள் கொண்டேட்டி யரியாமுன்னே, மாவடுவி னெலியுமரன் கரமுந்தோன்றி வாள்விலக்கி யமர்த்தொழவைத்தவன்றே.

*** ஆளுநாயனார்.**

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமா நகருண் மருவுபுக ழானாயர் வளரா மேய்ப்பார், கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்கு சாரந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழைய வைத்துத், தங்குசரா சரங்குளெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னனைந்து செவி தாழ்ந்து

* கன்னி - அழிவின்மை, இஷ்டம்.

வாழ்ந்து, பொங்கிய வான் கருணைபுரிந் தென்று மூதப் போதுக வென் றருளவுடன் போயினோ.

ழரித்தீ நாயனரி.

வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு வால வாய் மன்னர் சாக்கக், தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்தலுந் தவிர்த்தமணர் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன, னிழந்தவுயி ரினகை ஞா லல்லக வெழில்வேணி முடிபாக விலங்கு வேட, முழங்குபுக முணி யாக விராரீருக மும்மையுல காண்டருளின் முன்னினோ.

முருக நாயனரி.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனாரா மறையவர்கோ வர்த்த மா னீச்சரத்தார், சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள் கொய்து திரு மாலே புகழ்மாலே திகழ்ச்சாத்திக், கன்னிமதிற் கழுமலலா டிடைய நாதன் காதன்மிசு மணங் காணுங் களிப்பினாலே, யின்னல்கெட வு ன்சேவித் தருளான் மீளா திலங்குபெரு மணத்தரணை யெய்தி னோ.

உருத்திரபகபதி நாயனரி.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர்வாமும் பகபதியா றொனு மறையோர் பணிந்து செந்தே, னங்கமல மடுவினிடை யல்லு மெ ல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்ந்து ரின்று, திங்கள் வளர் சடைமு டியா னடிகள் போற்றித் திருவெழுத்து முருத்திரமும் திகழ வோதி, மங்கையிட முடையபுரா னருளான் மேலை வானவர்க டொழு முலகின் மன்னினோ.

திருநாளப்போவாரீ நாயனரி.

நன்மைதிகழ் மேற்கானுட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்தொ ண்டர் ளைப் போகப், பென்மலிதென் புலியூர்க்கென் றுரைப் பார் புன்கூர்ப் பெய்கையமைத் தடலேறு பிரியநோக்கி, வன்டி தில்குழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்ந்த வண்டமுளி னிடைமுழ்சி மறையோர் போற்ற, மின்டிவிசெஞ் சண்டமுனியா யெழுந்து நா தன் விளங்கூடந் தொழமன்றுண் மேவினோ.

திருத்தறிப்புத்தொண்ட நாயனரி.

கொந்தலர்ப்பும் பொழிற்கச்சி நகரோகாலிக் குலத்தலைவர் தவர் குறிப்புக் குறித்துளார் பால், வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீராகின் வருந்துமுட லெனவாழ்கி மாசு நீத்த, கந்தை புலராத்தொழிய மழை

யுமலைக் கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்மேற், சிந்த முடி புடைப்பளவீற் திருவேகம்பர் திருக்கைகொடு பிடித்துயர் வான் சேர்த்தினாரே.

சண்டேகர நாயனார்.

வேதமலி சேய்ஞலூ ரெச்ச தத்தன் விளங்கியசேய் மறைப யிலும் விசாரசன்மர், கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொருது தாமே கொண்டு நிரா மண்ணியின்றென் கரையினீழற், ருதகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொரு தவையிடறுந் தான்கண் மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமகனும் பத மருளாற் கைக்கொண்டாரே.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

போற்றுதிரு வாழரில், வேளாண் டொன்மைப் பொருவில் கொறுக்கைய ரதிபர் புகழனார்பான், மாற்றருமன் பினிற் நிலத வதியா மாது வந்துகித்த பின்பு மருணீக்கியாரும், தோற்றியமண் சமயமுறு துயர நீங்கத் துணைவரரு டரவந்த சூலைநோயாற், பாற் றருநீ ளிடொய்திப் பாடலிபுரத் திரத்திற் பாழியொழித் தரனதி கைப் பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக் கையரருளா னீறுசாத்தி வண்டமிழா நோய்தீர்ந்து வாக்கின் மன்னாய், வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீந்தி வியன்கூலங் கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி, யந்தமில்ப் பூகிமக னரவுமாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்பு நீக்கிப், புந்திம கிழந் தையாற்றிக் கைலை கண்டு பூம்புகலூ ரரன்பாதம் பொருந்தினாரே.

குலச்சிறைநாயனார்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறை ழார் தென்னர்குல வமைச்சர் குன்றூ, மாதவர்க ளடிபரவு மரபார் பாண்டி மாதேவி யாரருள்வான் பயிர்க்கு வேலி, காதன்மிகு கவுணியர்கோன் வாதிற்றேற்ற கையரைவையைக் ககாசேர் கழுவி லேற்று, நீதியினு ராலவாய் நிமலர்ச் சேர்ந்த நின்மலனா டொன்மல ங்க ணீக்கினாரே.

பெருமிழலைக்குறும்புநாயனார்.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறும்புநாயனார், சண்டந்நிரா னடியவருக் கடியாராகு

மாதரவா லணுக்கவன் றொண்டர்க்காளாய், மண்டொழுமெண்டருசித்தி வாய்ந்துளார்தாம் வன்றொண்டர் வடகைலை மருவுநாண்மு, னெண்டுகழு மறைமூல நெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர் வடகைலை யெய்தினாரே.

காரைக்காலம்மையார்.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன்மிக்க தனத்தன் றரும்புனித வதியார்மாவின், செங்கனிக டிருவருளா லழைப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிசயித்துத் தேசநீங்க, வங்கவுட விழந்துமுடி நடையாலேறி யம்மையே யெனநாத னப்பாவென்று, பொங்குவுட கைலைபணிந் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவரதம் போற்றினாரே.

அப்பூதியடிகனையார்.

அந்தமினற் றிங்கனூர் வருமப்பூதி யருமறையோர் திருநாவுக் கரசினாமம், பந்தரிடை யெழுதக்கண் டரசமெய்தப் பணிந்து பரிகலநேடிப் படப்பைசேர்ந்த, மைந்தனுயி ருயர்கதலியிலேமே ற்றுஞ்சும் வாளரவுகவரவுடன் மறைத்தல் கேட்டுச், சிந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தாற்றீர்த்துத் திருவமுது செயவருளைச் சேர்ந்துளாரே.

திருநீலநக்கநாயனார்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலநக் கரைவந்தி ரிமலர்மேனி, யூதிவிழுஞ் சிலம்பிகழந் தவளைநீத்தார்க் குமியாதவிடநாத னுறுநோய் காட்டக், காதன்மிகு மனைவியையு மகிழ்ந்துமே விக் காழியர்கோ னமுதுசெயக் களித்துவாழ்ந்து, வேதிகையிற் பாணனும் கிடமுநல்கி விளங்குபெரு மணத்தரனை மேவினாரே.

நமிநந்தியடிகனையார்.

நண்ணுபுகழ் மறையோர்வாழ் மேமப்பேறுர் நமிநந்தி யடிகழரு விளக்குநல்க, வெண்ணெ யமணர்கள்விலக்க நீராலாரு ரில்ங்குமர நெறியாருக் கேற்றுநாளிற், கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற்றடிகள்வாழக் காவலனா னிமிந்தங்கள் கட்டுவித்தே, யண்ணலருள் கண்டாரு சமர்ந்துதொண்டர்க் காணியெனு மரசினரு ளடைந்துளாரே.

திருஞானசம்பந்தழிந்தீநாயனார்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்த்த கவுணியர்கோ னமுதுமையாள் சருதியூட்டு, மேழிசையி னமுதுண்டு தாளம்வாங்கி யிலங்

கியநித் திலச்சிவிகை யிசையவேறி, வாழுமுயலக னகற்றிப் பந்த ராய்ந்து வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருகற்றீர்த்து, வீழிககர்க் கா செய்கி மறைக்கதவம் பிணித்து மீனவன்மேனியின் வெப்பு விடு வித்தாரோ.

ஆரொரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிவிடு மே டெதிர்போ யணையவேற்றி, யோரமண ரொழியாமே கழுவிவே ற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக், காருதவு மிடிபுத்தன் றலையிலேற்றிக் காயாத பனையின்முது கனிகளேற்றி, யீரமிலா வங் கமுயி ரொய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தரணை யெய்தினாரோ.

ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்.

ஏதமில் வேளாளர் பெருமங் கலத்துளையர்கோன் கலிக்காம ரிறையை நேரோ, தூதுகொளு மவனணுகி லென்னு மென்னுந் துணிவினர்பா விறைவனருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன் ரெண்ண டன்வரி நீங்குமென்ன வெகுண் டிடல்வாள் கொடுதறந்து மேய நாவற், போதகமு முடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றியது வில க்கியருள் பொருந்தி னாரோ.

நீழலநாயனார்

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார் காவிரிகுழ் சாத்தனார் கருதுமூலன், பயிலாரோ யுடன்வீயத் துயரீடும் பச க்களைக் கண்டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத, வயலாகப் பண்டையுட லருளான்மேவி யாவடுதண் டிறையாண்டிக் கொருபா வாகக், குயி லாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகைலை குறுகி னாரோ.

தண்டியடிகனையனார்.

திருவாரூர் வருந்தண்டி யடிகள் காக்கி சேராதார் குளந்தொட் டற் கமணர்சீறிக், குருடாரீ முன்செவிடுங் கூடிற்றென்று குறித் தறியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத் தங்க, ணருளாலே விழித் தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப், பரு வான் கற்பறித்தா விக்கரையுங் கட்டிப் பரனருளா லமருலகம் பற்றி னாரோ.

முர்க்கநாயனார்.

தொண்டவள நாட்டுவளர் வேற்காட்டுர்வாழ் தொல் லுழவர் றற்குதர்குது வென்று, கொண்ட பொருள் கொண்டன்பர்க் கழு தளிக்கும் கொள்கையினர் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண் டிசையு குழறுமொழி வீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் முர்க்ககொன

விளம்பு நாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மே முலகு முடனாறு மியல்பி னாரே.

சோமாசிமாறநாயனார்.

அம்பர்நக ரந்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமு தளிப்பா, ரும்பர்நிகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முண்மையினு னைந்தெழுத்து மோவா நாவார், நம்பர்நிகழ் திருவா ரூர் நயந்து போற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே, யிம்பர் தொழ வும்பர்பணிந் தேத்தமேலே யேமுலகு முடனாறு மியல்பி னாரே.

சாக்கியநாயனார்.

சங்கமங் கைவேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ டியை ந்தவர்தந் தவறுஞ் சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவே டந் துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர் கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யழந்தச்சாத்தி யமருநாண் மறந்தொருநா ளருந்தா தோடிச், செங்கலெறிந் திடுமளவின் மகிழ்ந்தநாதன் றிருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்து ளாரே.

சிறப்புலிநாயனார்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலக மேத்துஞ் சிறப்புலியார் மற ப்புலியா ரிருமேற்செங்க, ணரவார்த்தார் தருமேற்றூர்க் கன்பரா னூர்க் கமுதளிப்பா ரொளிவெண்ணீ றணிந்த மார்பர், பெருவாக் கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு னைந்தெழுத்தும் பிறழா தோதிக், கருவாக்கா விறைவன்றா ளிணைகள் சேர்ந்த கரு த்கினு றொனையாவுந் திருத்தினாரே.

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங் குடிவாழ் படைத்தலைவு ரமுதளிக்கும் பரஞ்சோதியார்மெய்ச், செல்வயிகு சிறுத்தொண் டர் காழிநாடன் றிருவருள்சேர்ந் தவர்வளருஞ் சீராளன் றன்னை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத் திடப்பின்னன் மதிச்சந்த னத்தாதி தலைக்கறியிட்டிதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்து மகவருளப் போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே.

சோமான்பெருமானாயனார்.

காவலர் மகோதையார் கொடுங் கோணூர்க் கோக்கழறியவை யறிந்தகோச் சிலம்போசைக் கருத்தார், நாவலர்கோ னன்பரடிச்

சேரனென்றே நவீன்றுவரும் வண்ணனை நயந்தகோநம், பாவலர் கோப் பாணபத் திரனூல் வாய்ந்த பரமந்திரு முகம்வாங்கிப் பணி கோவெற்பின், மேவியகோ வாளைக்குக் குதினாவைத்த வீரர்கோ வெனையானுஞ் சேரர் கோவே.

கணநாதநாயனார்.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு, நந்தவனம் பலவமைத்து மலருங் கொய்து நற்றாமஞ் சொற்றாம நயந்து சாத்தி, வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள் பூட்டி வாதுசெய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்து வாழ்த்திப், புந்திமகிழ்ந் தரனருளாற் கைலேமேவிப் பொருவில்கணத் தவர்காவல் பொருந்தினாரே.

கூற்றுவநாயனார்.

குன்றாத புகழாளர் களந்தை வேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர் மண் கொண்டு சூடப், பொன்றாமு முடிவேண்டப் புலியூர் வாழும் பூசுரர்கள் கொடாதகலப் புரிதனிந்த மன்றமிக் திருவடியே முடியாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக் கோயிற், சென்றரசை யுட்வணங்கிப் பணிகள் செய்து திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்து ளாரே,

பொய்யடிமை யீல்லாதபுலவர்.

பொய்யறியாக் கபிலரொடு பாண ராதிப் புலவோர்பொற் பாரகலைகள் பொருந்த வோதிச், செய்யுளிடை வளராசு மதூர நல்ல சித்திரவித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ் செம்மை, மெய்யுடைய தொடைகளெல்லா மன்று ளாடன் மேவியகோ னிருதாளில் விரவச் சாத்திக், கையுடையஞ் சலியினரா யருளான் மேலைக் கருத னீய மமருலகங் கைக்கொண் டாரே.

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

பொழின் மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார் சோழர் போதகம் போ லென்னுயிரும் போக்கு மென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்த பிரா னதிகை மான்மே லடர்ந்தபெரும் படையேவ வவர்கொண் டேய்ந்த, தழல்விழிகொ டலைகாண்பார் கண்ட தோர்புன் சடை த்தலையை முடித்தலையாற் றுழ்ந்து வாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்தி வாய்ந்த களன்முழுகி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே.

நரசிங்க முனையையநாயனார்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புவி நயந்
 துமன்று, ளாமெவ ராதிநாகா ளடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பா
 ரொளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த, வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச்
 செம்பொ னீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள் விளங்கச் செய்து, தோ
 டலர்தா ருடையபிரா னருளை யாளத் தோன்றினு றொனையருளி
 னூன்றி னாரே.

அதிபத்தநாயனார்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பாதவர்க
 ளதிபர் வேலை, வலைவாரி வருமீனிற் றலைமீ னீசன் வார்கழற்கே
 யென்றுவிடு மரபார் பன்னாட், டலையான தொருமீனே சாரநாளுந்
 தந்தொழிலால் விடுத்துமிடி சாரச் செம்பொ, னிலையாரு மணி
 நயந்த மீனொன்றெய்த நீத்தருளா லிறைவனடி நேர்ந்து ளாரே.

கலிக்கம்பநாயனார்.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந் தொல்லைக் கடந்தைநகர்
 வணிகர்களிக் கம்பரன்பர்க், கடிமையற வமுதளிப்பா ரடியானீங்கி
 யருளுருவா யன்பருட னணைய வேத்தி, யிடையிலவ ரடியிணை
 யும் விளக்கா நிற்ப விகழ்மனைவி கரகமலி யிரண்டு கையும், படி
 யில்விழ வெறிந்தவள்செய் பணியுந் தாமே பரிந்துபுரிந் தரனரு
 ளே பற்றினாரே.

கலியநாயனார்.

தடல்மதில்கு தொற்றியூர் நகருள் வாழுஞ் சக்கரப்பா டியர்
 குலமெய்த் தவமா யுள்ளார், படர்புகழார் கலியனார் நலியுங் கூந்
 றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான் மற்றே, ருடலில
 ராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவு நேரா துயர்மனைவி யைக்கொள்வா
 ருளரு மின்றி, மிடறுதிர மகனிறைய வரியநாதன் வியன்கைகெந்
 டிபிடிப்பவருண் மேவி னாரே.

சத்திநாயனார்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சி யூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார்
 விமலர் பாதத், துரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்நாவோவா
 மே யைந்தெழுத்து முறைக்கு நீரா, ரிருளின்மிட றுடையபிரா
 னடியார் தம்மை யிகழ்வார் நரத்தண்டாயத் திடுக்கி வாங்கி, யரியு
 மது திருத்தொழிலா வுடையார் மன்று ளாடியசே வடிநீழ லடை
 ந்து ளாரே.

ஐயடிகள்காடவர்கோளுயனார்

வையநிகழ் பல்லவர்தம் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்து காக்கு, மையடிகள் காடவர்கோ னருளா னூல்க ளறிந் தாசு புரிந்திடுத லமைபு மென்றே, பொய்யனைய ஷடல் வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பா புலியூர் மேவுஞ், செய யகிரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினொன்வினைக டப்பி னாரே.

கணம்புல்லநாயனார்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவேனா ரதிப றொழிலார் சென்னிக், கலைநிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர்தில் லைக் கருதுபுலிச்சரத்தரற்குக் காதந்நீப, நிலைதரத்தா மிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக் கிடவதுவு நேராதாகத், தலைமயிரி னெரிகொளுவ மளவினாதன் றுவாத வாழ்வருளுந் தன்மையாரே.

காரிநாயனார்.

திருக்கடலூர் வருமுரவோர் காரியாராந் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்துா றிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விள ம்பிழும்மை வேந்தரையு முறைமுறையே மேவியங்க, ணுரைத்தவு ரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வெண்பொருளா லாலயங்க ளோ ங்கச்செய்து, தரைக்குளருந் தவர்க்கேவ றகமுன்போற்றுந் தன் மையா லருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

நெமோறநாயனார்.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோ னமண ருறு கலக்கமெல்லாம், பொன்னெயில்குழ் சிவபுரக்கோ னணைய மாற்றிப் புதிதயிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ் மங் கையருக் கரசியாசா மலர்மாது மணிமார்ப மகிழ்ந்துமாற்றார், வெ ற்பிடுதல் கண்டாசு புரிந்துகாழி வேந்தரருள் சேர்ந்தபெரு விற்றி னாரே.

வாயிலார்நாயனார்.

ஞாயிலார் மகிழ்றொண்டை நாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலா புரியின் வேளாண் டொன்மை, வாயிலார் மலைவில்லா னடியே போற்றி மறவர்மை தலைநின்ற மனமேசெம்பொற், கோயிலா வுயர் ஞானம் விளக்காரீராக் குலவியவா நந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு, தாயிலா னிருசரண நிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன் மையாரே.

முனையலோர்நாயனார்.

பொன்னிவளந் தருகாட்டுப் புகழூரீர்ப் பொருவிற்று மலி
வேளாண் டொன்மையிக்கார், முன்னிழவர் முனையலொ ரிகலார்
போரின் முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகூலி, மன்னுமிதி கொ
ண்மியைக் கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவனடி வழுவாவ
ன்பர்க், கன்னமவர் நசையின்மிக மிசையநல்கு மன்பர்துன்ப மவை
யாவு மகன்றுளாரே.

கழற்சீங்கநாயனார்.

காடவர்தங் குலமுவந்த கழலார்சிங்கர் காதன்யிசு தேவியு
டன் காவலாரு, ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றம
லர் தனைமோந்த வரிவைமுகைக், சேமிடைய செருத்துணையா
ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரொடுத்த செங்கையென்றே, சூடக
முன் கைதடிந்து ஞாலங்காத்த தூய்மையா ரருள்சேர்ந்த வாய்
மையாரே.

இடங்கழிநாயனார்.

கோணாட்டுக் கொடும்பாளு ரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ
ரிடங்கழியார் கொங்கிற்செம்பொ, னுனேற்றார் மன்றின்முக டம்
பொன்மேய்ந்த வாறுத்தன் மரபோர்நெந் கவர்ந்தோரன்பர், போ
நாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணரவவர் புக
லக்கேட்டு, மானேற்ற ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியர சா
ண்டருளின் மன்னினாரே.

சேருத்துணைநாயனார்.

இளைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருதநன்னாட் டெழிலாருந்
தஞ்சைநக ருழுவோத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்து
வாழ்வார் செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் தோவிவிழ்ந்த, மருத்துணை
யார் மலரொடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூய் கத்தியா ஸவண்மூ
க்கீர்ந்த, கருத்துணையார் விற்றற்றிருத்தொண் டினையேசெய்து கரு
தலரு மமருலகங் கைக்கொண்டாரே.

புகழ்த்துணைநாயனார்.

புண்ணியர்கள் புகழமுனார் திருப்புத்துர்வாழ் புகழ்த்துணை
யர் சகத்தடிமைப் புரிதர்சின்னாண், மண்ணிகழ யனாபொழியா
வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு மணிதீரோந்தி, யண்ணன்
முடி பொழிகலச முடிமேல்விழ வயர்ந்தொருநாப் புலம்பவர னரு
ளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாசுப் படியால்வாழ்ந்து நலமலிசே
ரமருலக நண்ணினாரே.

கோட்புலியாளுள்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குழுவேளாளன் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்நெல் கூடு, நிலவணிவார் க்கமைத்தாணை நீறு த்தி யொன்னார் நேர்மலைவார் திருவாணை நிணயா தேநெல், சிலமி டியா லழித்தபடி யறிந்து வாளாற் சேர்ந்தபெருங் கிளைஞருடல் சிதறயீசி, யிலகுமொரு குழவியையு மெறிந்துநாத நெண்ணரிய கருணைநிழ லெய்தினாரே.

பத்தாய்ப்பணிவாடிகள்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கியவாற் சனைபுரித ரெகுதிநிய மங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்கதையைக் குலவி க்கேக்டி, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவு திருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோடெட்டு முடையரவர் பத்தொன வுரைத்துளாரே.

பாமனையேபாவோர்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளா லொன்ற லறிவுநெறி மரு வுமருங் கவிகள்யாவர், திருந்தியவா னவர்பணிய மன்றுளாடுந் தேவர்பிரான் கழலினையே சேரவோதி, விருந்திடுநா வுடையபய ன் மேவினோர்தா மேலானே மெனமகிழ்ந்து விழிநீர் சோரப், பரிந்தருளாற் பரமனையே பாடவல்ல பாண்மையா லொமையானு மேன்மையாரே.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார்.

பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலு நாதம், காரணபய் கயன்முதலா மைவர் வாழ்வுங் கழியுநெ றி வழிபடவுங் கருதிமேலைப், பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப் பொலி வுநோக்கிப் புணர்ந்தணந்த சிவானுபவ போகமேவுந், சீரணவு மவரன்றோ வெம்மையானுந் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்து ளாரே.

நீருவாநீப்பிறந்தார்.

பொங்கியமா தவமுடையார் வருணநான்கிற் பொருந்தினர்க ளல்லாத புகழி னுள்ளார், சங்கையிலா வருந்தவுமுன் புரிந்தாரிங் குச் சார்விலா சிறைவனருள் சார்தவாலே, கங்கைவாழ் சடைமுடி யா னருணைநீங்காக் கணநாத லொன்வாழும் கருத்தர்கன்னிச், செங் கண்வரால வளர்வாவி திகழுமாருர்ச் சிறந்துளா லொமையாளப் பிறந்துளாரே.

முப்பொழுதுத் திருமேனிதீன்வோர்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மலர் வாவி திகழமுழுகி, யொப்பி நிருநீறணிந்து நியதியாற்றி யோவா மே யைந்தெழுத்து முகாத்துமேன்மை, தப்பில் சிவாகமவிதியா லின்பாலன்பார் தன்மையா னன்மையார் தகையாரொன்று, முப் பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெறுந் திறமையாரே.

முழநீறுபூசிய முனிவர்.

கற்பமனு கற்பமுப கற்பமென்றிக் கடனணைந்த திருநீறுங் கனற்கணீறும், பொற்புடைய வரஞ்சா னங்கியாறும் பொல்லாத பூயியெதிர் புனைதலாகா, வற்புதமாந் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகி லாங்கந் தீபயிகு மழகார்வட்ட, முற்பொலிய வுடலணியு முறை யாரன்றே முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே.

அப்பாலு மடிச்சாரீந்தார்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப் புறத் திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த, சீராருந் தொண்டர்களு மண்டரோத் துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்புங்காலத், தேராருந் தொடையிலுறு தீப்பாலப்பா லெந்தைபிரா னடியடைந்த விய ல்பினேரு, மாராத காதலுடையவர்களன்றே வப்பாலு மடிச்சார் ந்த வழயார்தாமே.

பூசலாரீ நாயனார்.

பொருவருந்தண் டகராட்டு நின்றவூர்வாழ் பூசரர்கோப் பூச லார் புந்தியாலே, யிருநிதியந் தேடியா லயமுமாக்கி யெழுந்தரு ளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலை, யரனதனைக் காடவர்கோற் கருளமன்ன னந்நகர மணைந்தவ்வா றறிந்துதாழ், விரவுமநக் கோ யிலுற விருத்தியங்கண் வேண்டிவகொண் டிறைஞ்சியருண் மே வினாரே.

மங்கையரீக் காசியார்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர் குழ் தென்னவர்க்கு மா தேவியார்மண், சங்கைகெட வமண்சமயஞ் சாடவல்ல சைவ சிகாமணி ஞானத்தமிழிற் கோத்த, பொங்குகிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருளி னெடுமாற ஞர்ப்புய மேல்வா முஞ், செங்கலச முடையாட னருளா லின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ் ந்தடியேன் வாழ்ந்தவாரே.

நேசநாயனார்.

சாலியர்கோக் காம்பிலித் தலைவர் மேன்மை தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சைவென்றுங், கோலியவைத் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொளக் கொடுத்து வாழ்வார், சீலமிசூந் திருத்தொண்டர்க் குடையுங் கீளுந் திருந்தியவெண் கோவணமுஞ் சேரவீந்து, பாலனைய வெளி நீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே.

கோச்சேங்கட் சோழநாயனார்.

வெண்ணுவ லிறைக்கொளி னூற்பந்தர்செய்த வியன்சிலம்பிய துவழித்த வெள்ளானைக் கை, யுண்ணாடிக்கடித்தவுட லொழியச் சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கமலத்தோங்கும், பெண்ணாகியவள்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவராய்ப் பெருங்கோவில் பலவுங், கண்ணார்வித் துயர்தில்லை மறையவர்க்கு முறையுள் கருமயமாக்கி யருள் கைக்கொண்டாரே.

நீநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ் பேணுதிரு நீலகண்டப் பெரும்பாண னார்சீர், நிறந்தருசெம் பொற் பலகையாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றாரூர் நேர்ந்து சிவன்வாயி, நிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்து போற்றித் திருஞான சம்பந்தர் திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகழூந் திருப்பதிகம் யாழிலேற்றி யாசிறிருப் பெருமணஞ்சேர்ந் தருள் பெற்றாரே.

சடையநாயனார்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் றேழுநாய, வெங்கன்பிரான் றவநெறிக்கோ ரிலக்குவாய்த் த விசைஞானி யார்தநய றெண்ணார்சிக்க, மங்கையர்க டொழும் பரவை மணவாளம்பி வந்துதிக்குமாதவங்கள் வருந்திச்செய்தார், வெங்கணரா விளங்குமிளம் பிறைசேர்சென்னி விடையிறு ரருள் சேர்ந்த சடையனாரே.

இசைஞானியார்.

நாவற் திருப்பதிக்கோர் செல்வச்சைவ நாயகமாஞ் சடைய னார் நயந்தவின்பப், பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார்கொம்பு புரிதமிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்தே, யாவற்றிகழூந் தலைவன்வலிய வாண்டவாரு தாவதரிக்கவருந் தலங்கள் புரிந்தார், யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தவின்ப விசைஞானி யெனஞான மெளிதாமன்றே.

ஆக்கியோன்பெயர்.

அத்தரடி யவர்கூட்டத் தில்லைவாழு மந்தணர் பொய் யடிமை யிலாப் புலவராகில், பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரோ மொன்பதின்மர்தனிப் பேரெண் ணென்பதின்மராய, வித்தொகை யிற் றெண்டர்சீ ருரைத்தான்வைத்த வீரிரண்டா யிரத்திருநூற் றமை பத்துமூன்று, முத்தமநல் விருத்தத்திற் பயனஞ்செய்யு ளு லகெழுபத் தைந்தெனநின் றுரைக்குமன்றே.

செல்வமிசு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் சிறந்தத னிப் பெயராக வறுபதின்மேன் மூவர், மல்லன்மிசு கூட்டப்பே ரருள் சேர்ந்தார்கள் மாதவத்தோர் மும்மூன்று வகை பெற்றார்க், ளில்லறத்துந் துறவறத்து மிருந்து வாழ்ந்தே பியல்பாகச் சிவபத நான் கிசைந்தார்தம்மை, யல்லலறுத் தெனையாண்ட. சைவ சிகா மணியா ரருட்புலியூ ருமாபதியா ரருள்செய்தாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டப் பெரியபுராண சாரபாயிர முற்றிற்று.

குருலிங்க சங்கமங்களான் முத்திபெற்ற சமயாசாரியர்களா கிய வறுபத்துமூவர்கள் முதல், பொய்யடிமையிலலாத புலவர் கள், பத்தர்கள், தனித் தொண்டர்களாகிய வெண்பத் தெண்மர்க ளும், சந்தானாசாரியர்களாகிய அறுவரோடுள்ள நாற்பத் தொன்ப தின்மர்களும், மற்றையர்களும் சைவசமய திருநெறி வழாதோங்க சீர்திருத்தியவ ராதலால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், உமாபதி சிவாசா ரியார் இவர்களால் ஆதிசைவ மரபு விளங்கியதாலும், பன்னிரு திருமுறையோடுள்ள இவர்கள் திருமுறையும் ஆதிபுரஸ்தல புரா ணத்திற்கு மேற்கோளும் பாயிரமு மாயிற்று.

ஆதியிலுள்ள	இப்போதுள்ள
தேவாரத் திருப்பதிகத் தொகை.	தேவாரத் திருப்பதிகத் தொகை.
	தலப் பொதுப் பதிகம். பதிகம்.
திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி } கககூ	திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் } ௩௭௭ ௭
நாயனார் }	திருநாவுக்கரசு நா யனார் } ௨௭௫ ௩௭
திருநாவுக்கரசு நாயனார்..... சககூ	சுந்தரமூர்த்தி நா யனார் } ௧௭ ௪
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்... } ௩௨௩	
ஆலகூத்தி ௩௩	
	எசக — சஅ
	ஆ ௭௭௭

இத்தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றே ழும் அடங்கிய திருமுறையே அடங்கன்முறை யெனப்பயிம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

. எயினனூர் சந்தானபுரியென்று வழங்கும்

ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்.

சேஷத்திரவைபவகாண்டம்.

சிவதலவத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரியவீருத்தம்.

* நபமணி நுழைதராதரைமிசவனத்தின்நாஸ்சுபமணிபவராய்நாளுஞ்சுருதியினுச்சிமேவிச்செபமணிபொடியுந்தாங்கிச்செய்கடனியற்றிச்செல்லுந்தபமணிச்சனனகாதிச்சைவர்கள் பலர்சார்வுற்றார். (க)

சார்ந்தவர்புராணமியாவஞ்சந்ததஞ்சொலக்கேட்டின்னுந்தீரந்திலைமக்குமாசைச்சேத்திரவைபவத்தாற்கூர்ந்தவர்புகலக்கொள்கிக்கூத்தனைக்குறுகனன்றென்றோர்ந்தவண்விமத்தூக்காசிப்பெரும்பதியுலந்தடைந்தார். (உ)

கருவினையொழிக்குங்காசிப்பதியினிற்சிவனைக்கண்டுயிருவினையொழிக்கும்யோகத்திசைந்தொளிவாண்முகத்தாற்கருவிகள்கரணமாதிக்கலைதிரிபுடிமாமாயைச்செருவினையொழிக்குமுத்திமண்டபத்திருக்குங்கலை. (ஈ)

சிவகணம்பலவுஞ்சுமுந்திருக்கயிலாயந்தன்னைப்பவகுணமிலராய்நானும்பத்தியால்வழிபட்டேத்தித்தவகுணச்சீலராசிச்சதூர்மறைப்பொருள்களெல்லாமுபுராணத்துங்காட்டியுரைசெயுஞ்சுதர்வந்தார். (ச)

வந்தவர்தமக்குப் * பாத்தியாயமுஞ்செய்திருத்திக்
கந்தமாமலர்கேவிக்கனலிடுமெழுகாயுள்ளம்
நைந்துநைந்துருகிக்கண்ணீர்நானிலந்தோயவிழந்து
மெந்தையேகுருவேயென்றுமேற்றினர்முனிவொல்லாம். (௫)

ஏற்றியமுனிவர்கூதொழின் முகமலர் தல்கண்டிங்
காற்றவும்புராணமெல்லாமறிந்தருட்டிருவுமுள்ளீர் ।
தோற்றுமிக்காசியாதிப்பதிகளிற்சிறந்ததாயு
மூற்றமம்பொருளைநல்குமோர்பதியுணர்த்துமென்றே. (௬)

மண்டபந்தன்னிலெம்மான்மலரடியிணையையுள்ளி
யெண்டிசைமுனிவர்நாப்பணைய்தியங்கிருந்தார்தம்மை
யண்டமும்புவியுமின்னுமளிதராக்கலைகளியாவங்
கொண்டவன்சீடனோக்கிக்குறித்திதுபுகல்வதானான். (௭)

தெளிவுறுநீங்கள் கேட்டுச்சிந்தனைசெய்யுமாறிங்
கெளிமையு† முனிவன்பாற்கேட்டுள்ளதைவிளம்பமேன்மேற்
களிவுள்ளபாலினெய்போற்காட்டத்தினெரிபோலெல்லாத்
தளியுளும்வாமூமன்பர் பொருட்டவன்சரிதந்தன்னில். (௮)

கொடுமுடியாயிரத்தெண்ணெடும்வளர்கைலைமேவுந்
துடியிடையுமையுந்தானும்விடையினிற்றேரன்றினூனப்
பொடியொடுமணியுந்தாங்கிப்புண்ணியர்க்கருளவிண்ணோர்
முடியொடுவணங்கிச்சூழமுறமையினிருக்குமன்னோ. (௯)

தனுவெனவளைந்தமேருந்தண் முடிநூற்றெட்டோடு
மனுவினுக்கரியசெம்பொன்வழங்கிமண்ணடுவில்வாமும்
பனைக்கரியுரித்தோன்காசிப்பதிவிஸ்வநாதன்கங்கைப்
புனற்கையிறப்போர்காதிற்றூரகமுத்திரல்கும். (௧௦)

சிலந்தியுமரவெறும்பித்திண்ணன்கீர்ப்பு பனவன்மற்றேரர்
நலந்திகழ்முத்தியெய்தனூனப்பூங்கோதையோடு
வலந்திகழ்சன்மன்னவளங்கொளுஞ்சீகாளத்தி
பலந்தரும்பற்குனர்க்கும்படைபெறும்பண்பினாலே. (௧௧)

* பாத்தியாயம் - பாதமலம்புதல்முதலிய வுபசாரம்.

† முனிவன் - வியாசன்.

‡ பனவன் - சிவகோசாரியன்.

முக்கம்பனாகுமேகாம்பரனயனரியரன்றான்
சொக்கமாப்பவிகள்செய்யத்தோன்றியேவரங்கடந்து
மக்களிந்தியங்கொள் * சூரன்மாண்டபிண்கம்பவெள்ள
மிக்கொளவிருதழும்புமேவினன்கச்சியானே. (௧௨)

அட்டமாவசுக்கணந்தியிந்திரன்மால்வணங்கிச்
சிட்டவச்சடாயுசம்பன்சண்ட† னச்சண்டகுத்தன்
நட்டராம்பூடாவிர்த்தாக்கழுக்களுநால்யுகத்தும்
வட்டமிட்டிணும்பூசிக்கவரந்தருங்கழுக்குன்றாமே. (௧௩)

அரியயன்றனக்குநாப்பணனலுருவாகித்தோன்றிப்
பெரியர்நீரலநாமென்ப்பெருந்தவஞ்செய்யுமைக்குப்
பிரிதராபாகநல்கிப்பின்புழும்பூளை‡ யுள்ளி
மரிதராக்கணங்களாகவருளண்ணாமலையுந்தானே. (௧௪)

மாலவன்பிரமனட்டவசுக்கணமாதேவிவள்ளிக்
கோலமார்விபசித்தன்பார்குறுமுனிச்சசிவன்னத்தோன்
நாலவம்பூசைசெய்யத்தனித்தனிமுத்திநல்கி
நூலமும்வாழ்குமய்யனம்மைசேர்முதுகுன்றும்மே. (௧௫)

திருவதிகை வீரட்டான லிங்கோற்பவம்.

நீநவிழாமகிமை.

மீமாகினிக்காதனீங்கமுனையினையளித்தன்னானுக்
காகவோர்தலமைநல்கியவள்செயுமரியபூசை
யோகினுக்கிரங்கிலிங்கத்தொருமுதரேன்றிப்பண்டைத்
தேகமுங்கொடுக்கமாயோனதிகையைவிழவுசெய்தான். (௧௬)

தேன்கங்கைக் கெடிலமகிமை.

மாலினிப்புணர்ந்தகாலேவந்திடுஞ்கவேதநீர்த்தென்
பால்வ்ருங்கெடிலக்கங்கையதனிற்பன்னிருமாதத்தி
னல்வரும்பிறப்புச்சட்டிக்கிரகணத்தம்மாவாசை
காலுமீ மாகோததீ யர்த்தங்கலக்குநாண்முழுகிப்பேறே. (௧௭)

* சூரன் - வண்டாசூரன். † அச்சண்டன்-பிரசண்டன். ‡ உள்ளி-குதிரா.

மீமாகோதயமாவது வைகாசிமாசத்தில் சோமவாரத்திலே கீழேகூறிய
வைகளெல்லாம் கூடிவரும் அருணோதயகாலம்.

தீ அர்த்தோதயமாவது சிவ மாசத்தில் ஆதிவாரமும் அமாவாசை ஆதியும்,
திருவோண நலிவும், விதிபாதயோக அந்தமும் கூடிவருகிற அருணோதயகாலம்.

வீரட்டாளலிங்கமகிமை.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அட்டவீரட்டமதனொடெத்தலங்கட்கதிகமென்றுநாத்திமெதிகை
நட்டமாடுவனைக்கற்பகக்களபநாயகநந்தியீச்சுரனைச்

* சட்டமாமுகனைப்பெரியநாயகியைத்தக்கணமூர்த்திசண்டிசச்
† சிட்டவீரட்டத்தேவையுந்துதித்துச்சிந்திக்கிற்சித்தெலாந்தருமே.

பிரமலிங்கமகிமை.

அரியய னிருவர் பெரியொன்றுநாக்கு மனுசித மகலவெம்
மரணர், எரியுருவாகிடுவறுவடியையேனமுமகிழ்ந்தினுங் காண,
தொருசிறையிருக்கப் பறந்தெகின் முடியுங் கண்டனன் கைகையே
கரியென், றுநாசெயும் பொய்யைய யதிகையி னெழித்தா
னொருலங்க பூசனை யதனல். (கசு)

தீர்புராதிக்களசாட்சி.

காசிபவமிசத்தாரகாக்கணுந்தேர்கன்மகரர்க்கனன்மாலிப்
பேசுபுதவத்தாற்பூசையாலரண்கள்பெற்றாசாண்டமால்பேதத்
தாசுளராகமதிரவிபுவிபுமருத்துகளிமையமென்கிரியுந்
தேசறுமுருளைப்பிடமாம்படிகள்கொடிஞ்சிறுநாகவேதிரட்டி. (1)

உதையமு மத்தக் கிரிகளுங் கூம்பா யொன்மறை நான்கு
மோ † மெனியாப், பொதுவியற் புரண வங்கசாத் திரமும் பொன்
மணிச் சாரதியயனாய், † கதிரமால் மேருச் சிலை டியரிநாணக் கலை
மகள் வின்மணிப் பெருந்தேர், || சிதைவுறுத் தேவ ரியாவருந்
சூழத் திரிபுரய் கொண்டுவந் தடைந்தார். (உச)

தீர்புராதகனம்.

இருந்தவர் மமதை யறிந்திர தத்தி னேறியுட் காரவச் சொடி
யப், பெருந்தகை யறிந்து புந்கை புரியப் பின்னையின் கேள்வ
னோர் டிபகடாய்த், திருந்திழையுமையோ டரனையுந் தாங்கத் திரி

* சட்டமாமுகன் - ஆறுமாமுகக் கடவுள்.

† சிட்டவீரட்டம் - பெரியோர்களுக் கருளும் வீரத்தம், அல்லது சற்சன
ராகிய தெய்வத் தொண்டர்களுக் கருளும் வீரட்டம்.

‡ உன்னி - வென்பது உனியெனக் குறைந்து குதிரை யெனும் பொருள்
தந்து நின்றது. § கதிரம் - அம்பு. டி அரி - பாம்பு. || சிதைவுறு - அழிதலிலா.
§ பகடு - இடபம்.

புர மெரியவெந் நகையால், மரிந்திடா * தவர்க்குந் தண்ணகை
புரிந்து வாயல்காப் பருளியு மறைந்தார். (௨௨)

கருடலிங்கமகிமை.

காசிபன்மனைவி யிருவருள் வினதைக் கபடிசி கத்துரு வஞ்
சிப், பேசியசூளி னடிமைசெய் திடவும் பெரும்புகழ் கொண்டிடு
ங் கலுழன், ஏசறவுளனாய் முனிவன்சொ லதிகை யெய்தியங் கிலி
ங்கபூசனையால், வாசவனுலகி னமிர்தமுங் கொண்டிடு வன்சிறை
மீட்டு வாழ்ந் தனனே. (௨௩)

பாண்டவலிங்கமகிமை.

பாண்டி மைந்தர்என்றிற் றருமனை யகவத் தாமதாகுஞ்சரம்ப
னுவென், றுண்டினாத் தவன்செய் வஞ்சத்தாற் சொலும்பொ யா
ரிய னத்தியுமகலப், பூண்டசீரி தன்னொடு முனிவன் புகல்மொழி
கேட்டுடன் போந்துச், சேண்டொடு மதிகைக் கோபுரம்வணங்கி
த் தென்கங்கை யாடியுட் சென்றார். (௨௪)

தானைகங்குழ வந்தற மகற்குந் தவுமிய முனிவரை விதியா,
யானசங்கற்பஞ் செயவரி தீர்த்த மாடியே தம்பிமா ரோடு, மூன
மொன்றின்று லிங்கபூ சனையொன் டொருமதி யுணவொழித் தற
ஞ்செய், தினவெம்பழிக ளகன்றர சாண்டா னிக்கலிச் சித்துஞ்சே
யின்றான். (௨௫)

நால்விதலிங்கமகிமை.

மாலவன்பூசை செய்திடு மிலிங்கம் வழிபடு வார்க்கிட்ட சித்
திச், சாலவுமருளும் பிரம லிங்கத்தாற் சாரப மிருத்தியில் லாயுள்,
வாலிதாயளிக்குங் கருட லிங்கந் தான்வலிதரும் பணிவிட மகந்
றுஞ், சிலமாய்ப்பாண்டி மைந்தர்செ யிலிங்கந் தேரிக லொழித்த
ருள் தருமே. (௨௬)

தீர்த்தமகிமை.

கங்கையாங் கெடிலஞ் சக்கரதீர்த்தங் காலையிற் றேய்ந்துச்சி
யதனில், அங்கையா லறுநூற் றறுபதோடாறு கோடியாந் தீர்த்த
ங்க ளழைத்தக், கங்கையும் பார்க்கக் கலந்தவச்சூல கங்கையுட்
கொண்டவ ணிருக்குஞ், சங்கரசயம்பு லிங்கமுந் தொழுதாற் சக
த்தினில் வாழ்வெலாந் தருமே. (௨௭)

“லிங்கம்” என்பது லிங், கம் எனப்பிரியும். லிங் - சிவம், கம் - சொருபம் லிங்கம் சிவசொருபம். ஓரோரிடத்து லீயம், கம் எனவுமுள்ளது. சிவ சொருபமாகிய லிங்காகாரம் ஸ்ரீ பிரணவ பஞ்சாக்ஷர வடிவமாம். எங்கன மெனில்; அடிபீடம் - ஓங்காரம்; நடுக்கண்டம் - அகாரம்; மேற்பீடம் - உகாரம்; மேற்பீடத்தி னுள்வட்டம் - மகாரம்; லிங்கவட்டம் - லிந்து; லிங்கம் - நாதம்; இது வாசக மந்திரமாகிய கற்பிதவடிவம். இன்னும், அடிப்பீடம்-கிரியாசத்தி; நடுக்கண்டம் - ஞானசத்தி; மேற்பீடம் - இச்சாசத்தி; மேற்பீடத்தினுள்வட்டம் - ஆதிசத்தி; லிங்கவட்டம் - பராசத்தி; லிங்கம் - சிவம். இது வாச்சிய மந்திரமாகிய உண்மைவடிவம். லீயம், கம் என்பது சிவசத்தி மந்திர சொருபமாம். இஃதன்றியும் பஞ்சமூர்த்த பஞ்சசத்தி பஞ்சாக்ஷர சொருபங்களாகவுமுளது. இன்னும் இதனுண்மைகளை குருமுகமாக வெகுவிரிவாயுணரலாம். இவ்வுண்மைகளை யறியாத சில அறிவிவிகள் வேறுவிதமாகக் கூறித்திரிவர்.

குண்டைகூற் றொடுதம் மாணையைந் திரண்டெண் கோபதிகங்களுங் குலவல், விண்டை யெண்ணுடைய மேவியப்புரமும் விரிக்கினும் வியன் றலங்களுக்கும், பண்டை நாட்செல்லும் பதியென வழங்கும் பகர்தரு மதிகைக்குங் கீழ்பா, லண்டைவாழ் வது வா முக்குரோசத்துக் கடங்கு சந்தானமா புரியே. (௨௮)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிள் தேவார

மு த ற் றி ரு மு றை யீ ல்

திருவதிகை வீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்டூதங்குமுமவனலேந்திக்
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்க்கெடி. லவடபக்கம்
வண்மெருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானிடும்வீரட்டானத்தே. (௨௯)

ஞாழல்கமழ்காழியுண் ஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதெண்ணீர்திகைவீரட்டானத்துச்
சூழங்கழலாணைச்சொன்னதமிழ்மலை
வாழ்ந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே. (௩௦)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவார

முதன்முறையிலீ

திருவதிகை வீரட்டானம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றா யினவாறு விலக்கிலீர் கொடுமைபல செய்தன நா
னறியே, நேற்றா யடிக்கே யிரவும்பகலும் பிரியாதுவணங் குவனெ
ப்பொழுதுந், தோற்றா தென்வயிற் றினகம்படியே குடரோடுது
டக்கி முடக்கியிட, வாற்றே னடியே னதிகைக் கெடில வீரட்டா
னத் துறையம் மானே. (௩௧)

போர்த்தாயங் கொராணையி னீருரிதோல் புறங்காட ரங்காநட
மாடவல்லா, யார்த்தா னரக்கன் றனைமால் வகாக்கீ முடர்த்திட்ட
ருள்செய்தவது கருதாய், வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்
தாலென் வேதனையான விலக்கியிடா, யார்த்தார் புனல்குமு திகை
க்கெடில வீரட்டானத் துறையம் மானே. (௩௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக ளருளிச்செய்த

முதன்முறையிலீ

திருவதிகைவீரட்டானம் பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாத சாதியாருளரே சடைமேற்கொள் பிறை
யானே விடைமேற்கொள் விகிர்தன், கைம்மாவி னுரியானைக் கரி
காட்டிலாட லுடையானே விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்,
தெம்மான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல் வைத்திடுமென்னு மா
சையால் வாழ்கின்ற வறிவிலாநாயே, நெம்மானே யெறிகெடில
வடவீரட் டானத் துறைவானே யிறைபோது மிகழ்வன்போ
லியானே. (௩௩)

என்பினையே கலனாக வணிந்தானே யெங்க ளெருதேறும் பெ
ருமானே யிசைஞானி சிறுவன், வன்பனைய வளர்பொழில்சூழ் வய
னாவ லூர்க்கோன் வன்றொண்ட னொரன் மதியாது சொன்ன,
அன்பனையா வர்க்கு மறிவரியவத்தர் பெருமானே யதிகைமா நக
ருள்வாழ்பவனை, யென்பொன்னை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானே யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. (௩௪)

எட்டாந் தீநழறையென்று வழங்கும்
வாதலூர் மாணிக்கவாசகசுவாமிக ளாருளிச்செய்த
“திருவாசகம்” திருத்தோனோக்கம், பிரபஞ்சகத்தி
(தில்லையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. 9-வது பாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுடையமூவரி ராக்கதர்க ளெரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைக டைத்தலைமுனின்றதற்பி
னெண்ணிலியிந்திர ரொத்தனையோபிரமர்களு
மண்மிசைமால்பலர் மாண்டனர் காணடோனோக்கம். (௩௫)

திருப்பூவல்லி மாயாவிசயநீக்குதல்
தில்லையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

இ து வு ம து.

திருச்சிற்றம்பலம். 6-வது பாடல்.

எரிமூன்றுதேவர்க்கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன்றறத்தன்றி ருப்புருவநெரித்தருளி
யுருமூன்றுமாகியுணர்வரி தாமொருவனுமே
புரமூன்றெரித்தவா பூவல்லிகொய்யாமோ. (௩௬)

திருக்கோவையாரொனவழங்கும்

தீ ந சீ ற் ற ம் ப ல கீ கோ வை யார்.

(இயற்படமொழிதல்.)

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்த உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவரந்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவொன்
னெஞ்சார்விலக்கினுநீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சார்மளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதாமே. (௩௭)

ஓன்பதாந் தீநுழறையென்றுவழங்கும்
திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா.

க-வது. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம் பத்தாவதுபாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண்டானுக் கருள்புரி வள்ளலே
மருளா, ரிடங்கொண்முப்புரம் வெந்தவிய வைதிகத்தே ரொறிய
வேறு சேவகனே, யடங்கவல் லரக்க னருட்டிரு வரைக்கீ முடர்த்
தபெரன் னம்பலத் தரசே, விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்களே
யுன்னேத் தொண்ட னென் விரும்புமா யிரும்பே. (௩௮)

பத்தாந்தீநுழறையென்றுவழங்கும்
திருமூலநாயனார் திருமந்திரமாலே.

இரண்டாந்தந்திரம் அசுத்தியம்.

பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு-ஐந்தாவதுபாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பணிசெஞ்சடையாதிபுராதனன்
முப்புரஞ்செற்றனென்பர்கண்மூடர்கண்
முப்புரமாவதுமும்மலகாரிய
மப்புரமெய்தமையாரறிவாரே. (௩௯)

பத்தொரந்தீநுழறையென்றுவழங்கும்
கபிலதேவநாயனாரருளிச்செய்த
சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலே.

12 - வது பாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதிமயங்கப்பொங்குகோழிருட்கண்டவலிண்டவர்தம்
பதிமயங்கச்செற்றகொற்றவில்லானவநற்றவர்கூழ்
அதிகைமங்கைத்திருவீரட்டவாரிட்டதேனுமுண்டு
சுதிமயங்கச்செல்வதேசெல்வமாகக்கருதுவதே. (௪௦)

பளிர்ண்டாந் தீநுழறையெனவழங்கும் பேரியபுராணத்துள்
திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்.

உருக-வது. பக்கம். கூக-ம். பாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தினாக்கெழிலவீரட்டானத்திருந்தசெங்கனக
வரைச்சிலையார்பெருங்கோயிரெழுத்துவலங்கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின்மிசைவீழ்ந்துதம்பிரான்றிருவருளால்
உரைத்தமிழ்மலைகள்சாத்துமுணர்வுபெறவுணர்ந்துரைப்பார். ()

வேறு.

நீற்றூனிறைவாகியமேனியுடனிறையன்புறுசிந்தையினேசயிக
மாற்றார்புரமாற்றியவேதியமைருளும்பிணிமாயையறுத்திடுவான்
கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீரொனநீடியகோதிருப்பதிகப் [ல்.
போற்றலுலகேழின்வருந்துயரும்போமாறெதிரின்றுபுகன்றனரா
தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் அக-ம் பாடல்.

உடையவரசலகேத்துமுழவாரப்படையாளி
விடையவர்க்குக்கைத்தொண்டிவிரும்புபெரும்பதியையிதித்
தடையுமதற்கஞ்சுவனென்றந்கரிற்புகுதாதே
மடைவளர்தன்புறம்பணையிற்சித்தவடமடம்புகுந்தார். (சக)

யாவர்க்குந் தோன்றத் துணைச்சுரன்றோகை யாம்பிகைவாழ்
கனிவனத்தைச், சேவிக்கு மவர்க்கும் வியாக்கிர புலிக்குந் திருவ
ருள் விளக்கமண் கல்லும், நாவினுக் கரையர்க் கொருபகடாக்கு
நாலைசேர்பா திரிப்புலியூர், மேவிய பெண்ணைக் கெழிலமுத் தர
மாமெழில் வடபுலிக்கு மேற்கரியூர். (சச)

வாமனன் பூசைசெய்யு மாணிக்க வல்லியம்மேனி மாவளலை
த், தாமனங் கொள்ளுமிருடி கணிதியைச் சம்பந்தர் பாடியேசரி
த்துக், காமர்சேவடியைப் பிடித்தருண் மடுத்துக் கருணை மாணிக்
குழிவிடுத்துத், தேமலர்ப் பொழில்சூழிழிபுரி ஞானமண்டபத்
திருந்தனர் *தேரரால். (சடு)

*-தேரரால் - என்பது தேரரால் எனக்குறியியது.

* இத்திரன் நீர்த்த மெழுமுண்டிச் சுரத்து னெந்தை காணர் பெருங் குழலி, பந்தமில்நாவுக் கரையர்சொற் றெளிவார் பைரவ ருக்ர வீரியரும், விந்தையாப் பூசை செய்வடுகேசர் வியன்வடு வகிர்க்கணிப் பெண்ணை, வந்தொடும் வடுகூர் ஞானசம்பந்தர் வள றிருப் பாட்டில் வாழ்வதுவே. (௪௬)

வேறு.

மரணமில்முனிவர்தங்கண்மனம்வியப்புறவுஞ்சூதப் புரணிகருணாக்குந்தெய்வத்தலங்களிற் பெரியராலுஞ் சரணமுமெய்திவாழ்தல்ரகசியபக்தஞ்சொல்லற் றருணம்வேண்டுவதெடுக்கச்சேக்கிழார்முறையும்விள்ளும். (௪௭)

தாமீசொன்றுசொல்லுந்தருக்கினர்வணங்குநங்கை வாமீசொவர்க்குமீசர்மான்மழுப் பகட்டர்வேணிச் சோமீசரன்பர்நேசர்தொல்வரிக்கரித்தோலாடைக் காமீசர்வில்வநல்லூர்கருணையர்க்கரியூர்தென்பால். (௪௮)

பதஞ்சலிப்புலிக்காலற்குப்பதந்தருந்தைப்பூசத்தின் மதன்சகன்றெரிசனற்குமன்னியமுத்திலுக்கும் விதியொடுமடியைச்சூடுங்கண்ணன்பால்முனிக்களிக் குமதியொடுபதிக்கொடுக்குங்கூத்தன்வாழ்மன்றுள்தானே. (௪௯)

மன்பராசரன்மாற்சோழவளற்கொதமனார்சம்புப் பன்சுதயானைத்தேவர்பகர் தருசிலம்பிமற்றுந் தன்வினைபோக்கும்பூசைத்தன்மையாலெல்லாமெய்திச் சின்மயமானூர்யானைக்காவினிற்சிவுறானே. (௫௦)

புற்றிடங்கொள்ளுபெம்மான்புகல்முசுருந்தலு ஠ மிற்றிடங்கொள்கிச்சத்தவிடங்கென்றெருருபேர்வாய்கிப் பற்றுளமுனிவர்தேவர்பரவவுமுத்திலுக்கி கற்றவர்க்கருளப்பின்னுங்கருணைகொண்டிருந்தானார். (௫௧)

இத்திரன்பழியைப்போக்கியானைக்குச்சாபநீக்கிக் கந்தமார்கடப்பங்கானங்கழிதரநகரமாக்கி ஠ விந்தமார்பாண்டியர்க்குத்தடாதகைதனையுநல்கி வந்திடுஞ்சந்தரந்கோன்மணம்புரிந்தரசுஞ்செய்ய. (௫௨)

* இத்திரன்நீர்த்தம் - கண்ணாயிரன் நீர்த்தம். ஓடுமென்பது - ஓடுமெனக் குறிப்பது. † பகடு - ஓடம்.

‡ இற்று - இத்தன்மைத்து. † விந்தம் - மலை.

வெள்ளியம்பலத்தின் முன்னம்புதஞ்சலிக்குயவரிக்கும்
கொள்ளடமியற்றிக்குண்டோதாற்கனமிட்டுப்பின்னும்
விள்ளொணுவையயன்னக்குழியழைத்தவர்க்களித்தும்
எள்ளலில்காஞ்சனைக்குமெழுசுடல் * விளித்தலீயந்தே. (௫௩)

மாமலைத்துவஜன்றன்னைமன்னியசொர்க்கம்விட்டுப்
பூமியினழைத்தளித்துப்புக்கறடாதகைக்குமுக்கரக்
கோமகனருளிக்கோல்வேல்செண்டொடுவனைகொடுத்துத்
தோமலைக்கடலுஞ்சுண்டத்தூயவேல்விடுக்கச்செய்தே. (௫௪)

எதிர்ந்தரிமுடியுமோடவேர்வளையெறிந்துமேரும்
அதிர்ந்தடிவணங்கச்செண்டாலடித்தூநால்வேதத்திற்கு
முதிர்ந்ததோர்பொருளளித்துமுடிக்குமாணிக்கம்விற்பும்
விதிர்ந்திடுமவருணனேவும்விரிகடல் † வறளச்செய்தும். (௫௫)

வருணனாலேவுதாராதத்தன்னையுந்தடுத்தினுட்டை
மருவுநான்மாடக்கூடலாக்கியுமண்ணிலெல்லாந்
தரவுமவல்லவராச்சித்துத்தான்வினையாடித்தக்கான்
கருணையாற்கல்லானைக்குக்கரும்பினையருந்தவைத்தும். (௫௬)

சமணர்களேவும்யானையெய்தியுங்கெளரியம்மைக்
கிமையினின்விருத்தப்பாலக்குமரனாபின்பளித்தும்.
கமைநிர்த்தப்பாண்டியர்க்குக்கான்மறியாடிநின்றும்
தமனையைக்கொல்வேடற்கும்பழிக்கஞ்சிமணத்தளித்தும். (௫௭)

தாய்தனைப்புணர்வான்றந்தைதன்னையுங்கொலைபுரிந்து
மேயவேதியனாபாவவினையொழித்தாரியன்றன்
றாய்மனைக்காகவங்கம்வெட்டியுந்துட்டநாக
மாய்தரச்செய்துமாயப்புகவினைவதைத்தளித்தும். (௫௮)

சாமந்தசவுந்தரற்குச்சேவகராகித்தோன்றித்
தாமந்தமெய்க்காட்டிட்டுத்தரித்திராப்பஞ்சகாலம்
போம்படிப்பாண்டியர்க்குபுட்டுபொற்கிழியளித்துமாதர்க்
காம்படிக்கைகடொட்டுவனையுல்கள்விற்பும்பாய். (௫௯)

அட்டமாச்சித்தியெல்லாமியக்கியர்க்குபதேசித்தும்
இட்டமீன்குறிக்குவேறாபிடபநற்குறிக்கிறுக்கி

* விளித்தல் - அழைத்தல். † அரி - இர்திரன். ‡ வறளல் - சண்டல்.
§ பொற்கிழி - உலவாக்கிழி.

நட்டபாண்டியன்படைக்குநவிறண்ணீர்ப்பந்தவிட்டுச்
சிட்டபொன்னையாட்காகச்சீரசுவாதஞ்செய்தும்.

(௬௦)

சோழனைமடுவிலாழ்த்தித்தாயவேளாளனுக்கு
* மாழையுமருளிமாமனாகியேவழக்குகாத்தும்
வாழ்தரவரகுணர்க்குச்சிவலோகங்காட்டிமண்ணில்
ஏழைபோற்பாணனுக்கேவிறகுவிற்றிகலொழுத்தும்.

(௬௧)

சேரமான்பெருமானுக்குத் திருமுகமதிகொடுத்திங்
கேரமான்பாணனுக்குமழையினின்பலகையீய்ந்தும்
வீரமார்விறவியோடவிசைவாதுவெல்லச் செய்தே
வாரமாக்குருளைக்கெல்லாமணிமுலைகொடுத்துமிப்பால்.

(௬௨)

நீநவாலவாயுடையார் சேரமான் பெருமானுயறநகீத அநுளிச்சேய்த
திருமுகப்பாசரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடந்
பதியிசைநிலவும்பாநிறவரிச்சிறை
யன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவனியான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியென்பாவலர்க்
குரிமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்வல்லபாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பாற்
காண்பதுகருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே.

(௬௩)

ஒருமையினுரிமையினெனவும் பாடமுண்டு.

நீநவாலவாயுடையார் சேரமான் பெருமானுயறநகீத அநுளிச்சேய்த
திருப்பிரபந்த முற்றிற்று.

* மாழை - உலவாதகோட்டை.

† திருமுகமதியென்பது - பதினொராத்திருமுறைப்பிரபந்தங்கள்.

பாண்டியன்சுரத்தைநீற்றுப்பதிகத்தாற்பறக்கடித்துந்
 னூண்டமண்வாதாலேடுமனல்போகப்பச்சையாக்கி
 மீண்டதாறிடவும்வாழ்கவெதிர்செலக்கழுவினேற்றி
 யாண்சமிக்கினறிஷிங்கமழைத்தொருகரிசெய்வித்தார்.

(எஎ)

திருநள்ளாறு - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில்தருதிகழ்மலைமகள்
 குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலில்
 நளிரிளவளரொளிமருவுள்ளாறர் தநாமமே
 மிளிரிளவளரொரியிடிவிவைபழுதிலைமெய்மையே.

(எஅ)

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு
 நற்றிறமுறுகழுமலநகர் ஞானசம்பந்தன்
 கொற்றவனெதிரிடையிரியினிலிடலிவைகூறிய
 சொற்றெரியொருபதுமறிபவர் துயரிலர் துயரோ.

(எஆ)

திருநள்ளாறு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னொடும்பொன்னகலம்
 பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
 யாகமார்த்ததோலுஷடயன்கோவணவாடையின்மேல்
 நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

(அ0)

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
 நண்புநல்லார்மல்குகாழி ஞானசம்பந்தனல்ல
 பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லார்
 உண்புநீங்கிவானவரோடுகிவறுறைவாரோ.

(அக)

திருப்பாசரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
 வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
 ஆழ்கதீயதெல்லாமநாமமே
 சூழ்கவையகமுந்தாயர்தீர்கவே.

(அஉ)

கேதத்திரவைபவகாண்டம்.

நல்லார்கள் சேர்புகலினானசம்பந்தனல்ல
 வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
 பல்லார்களும்மதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
 வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. (அ௩)

துன்முகவேடன்மூர்த்தித்திருநெடுமாறன்மானித்
 தன்குலச்சிறையுமுத்திச்சாருமாற்பலநாமங்கொள்
 மன்றிருவாலவாயான்மதுரைமீனாகூதியோடு
 மென்முகமிருக்குமென்றுஞ்சுந்தரச்சொக்கல்மேவி. (அ௪)

நற்கீரதேவர், கபிலதேவர், கல்லாடனார், பாணதேவர், இளம்பெருமானடிகள், அதிராவடிகள் முதலியர் பொய்யடிமையிலலாத புலவர்களாம். இவர்களில் நற்கீரதேவ நாயனார், கைலைபாதி காளத்திபாகியந்தாதி, ஈங்கோய்மலையெழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபரணி, கோப்பிரசாதம், காரொட்டு, போற்றித் திருக்கலிவெண்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, கண்ணப்பதேவர் திருமறம் முதலிய பிரபந்தங்களையும், கல்லாடனார் கண்ணப்பதேவர் திருமறமென்னும் பிரபந்தத்தையும், கபிலதேவர், மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, திருவந்தாதி யென்னும் பிரபந்தங்களையும், பாணதேவர், சிவபெருமான் திருவந்தாதியும், இளம்பெருமானடிகள், சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவையும், அதிராவடிகள், மூத்தபிள்ளையார் திரு மும்மணிக்கோவையும் திருவாய்மலர்த்தருளி மெய்யன்போடு சிவத்தொண்டிசெய்து சிவானந்தப் பெரும்பேறு பெற்றனர்.

நம்பியாண்டார் நம்பியடிகள், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள், சேரமான் பெருமானாயனார், திருவாலவாயுடையார், பட்டினத்தடிகளான பிள்ளையார்முதலிய வடியார்களும் மெய்யன்போடு திருவாய்மலர்த்தருளி சிவானந்தப் பெரும்பேறு பெற்றனர்.

நாயன்மார்க ளுறுபத்து மூவரோடுள்ள வாறுதொண்டர்களும், ஒன்பதுபுறத் தொண்டர்களும் இவர்களருளிய பாசுவண்ணக் குறிப்பும், பனிரொண்டு திருமுறையு மேற்கோளாகக்கொண்ட டடங்கியுள்ளதிப்புராணமெனக்கொள்க :

கயிலைமாமலையுமன்றுங்கருதிப்பின்னாலவாயிற்
 பயிலுபசாந்தமெய்திப்பகர்திருவாரூர்கண்டு
 முயலுபுயோகந்தன்னொல்மூர்த்தியயிதையஞ்சேர்த்தச்
 செயல்கொளித்தலங்கணாஞ்சேவைசெய்வார்க்கும்பேறே (அ௫)
 இப்பெருமதுரைமன்றுமெழில்பெறுங்கயிலைமன்றுஞ்
 செப்பொணாநானமன்றிற்சேர்ந்திடும்வெளியினிம்மூன்

றொப்புறவாநூரன்பரிதயமன்றுக்குதக்கின்
வைப்பெனவேங்குமெந்தையாதிமாபுரியுமாதோ. (௮௭)

எண்ணீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

கைலைமா மேரு காசி காளத்திக் கச்சித் தண் கழுக்குன்று
சோண, சைலங்கா மீசந் தண்வடு கூர்கண் டருமுண் டீச்சரங் க
னிப் புலீயூர், பயில்தரு மாணிக் குழிதிரு வதிகைப் பழமலை மன்
றூநர் பனைக்கா, புயல் சொரி கருணை யன்பர்க ளிதைய மாலவா
ய்ப் புரியினன் பதியே. (௮௭)

சிவதலவத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

த ல ம கி னை ம.

கலிவிரூத்தம்.

சிவதலங்களுக்கெலாஞ்சிறந்ததாய்ச்செயும்
பவங்கனையொழிக்குநற்பான்மையாய்ப்பெருந்
தவங்கனையளிக்குஞ்சந்தானமாபுரிப்
புவனியிலருடரல்புகலக்கேண்மினே. (௮௮)

எழுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

எத்தலங் கட்டு மதிகமித் தலமென் றியம்புமா மறை புரா
ணங்கள், முத்தியே விரும்பு மவர்தமக் கென்று முயல்வுறச் செய்
விக்கு முறையால், சித்திபுத் திகளுந் தருவதிங் கெனினுந் தீர்வி
னின் முத்தியே வினைமற், றொத்தபோ துதவு மாதிமா புரியத் தல
த்தாறு மிருதிவைப் பிதுவே. (௮௯)

வடபெண்ணை யாமக் கெடிலத்தி னுதக்கின் மத்திசேரரிபு
ரிக் கோசத், தடமதி லேழு மொன்றெனச் சூழூஞ் சத்தமா முனி
வருந் தவத்தாற், குடவிமா னத்திற் றனித் தளியாகக் குந்தியுமிரு
ப்பர் வான்கோயிற், படச்சுவர்த் தென்னின் ராவணன் வாசிப்
பாரதி யோடும்வாழ்ந் திருப்பர். (௯௦)

வள்ளியோ னிர்த்தக் கணபதி நந்தி வள்ளிதெய் வாளை நாய
கனும், விள்ளொணப் புகழ்கொ ளரி பிரமாதி வித்தகச் சீராகி
மற்றவரு, முள்ளுறை கோயி லிடங்களின் வாழ்வ ருத்தமத் தளி
க்கிரு மருங்கும், கள்ளயிற் கேளம் புண்ணெசெய் நனகக்கு முயிழ்
தலைக் கடுக்குங்கட் சொரிதல். (௯௧)

* நந்தி மந்தாரஞ் சண்பகக் கொன்றை † ஞாமலும் பூத்தரன் கழற்கீழ், வந்தனை புரிவோர் விதியினாலெடுக்க வளைந்தவர்க் களித் தல்போற் றழைந்துக், கந்தமுங் கமழ் கத்தளிமருங் கிருக்கும் கற் பகப் பவள மல்லிகையுஞ், சந்தமார் குல்லை முல்லையைப் பழித்துச் சந்தமல ருதிர்த்துமே. (சூஉ)

சோலைக ளெங்கும் பரவியே யிருக்குஞ் சுகங்களுஞ் சுருதி சொல் விதியைக், காலையிற் பெரியோர் செவிகொளப் புகலும் கணியுணுந் குயில்களுங் கனிவில், தூலினேர் பொருளான் மேல வ ரிகல்கொ ணையினக் கொடிக்கெலா நொடித்து, மாலையிற் புகலும் பிரணவ மனுவை மந்திக ளுனிவழிப் படுமே. (சூஉ)

அணிலெலாம் பணிசெய்வாரபி ளீயங்க ளியாவையு மரன்மு னங் காட்டிப், பணிவுறும் மலர்வா ழுளிகளும் விளரிப் பதுமை யாய்கிமுனம் பயிலு, துணிபொருட் சிவமென் றுரைக்குஞ் சாரி நகையுஞ் † சனைமலர்த் துஞ்சனம் வெஃகக், கணிகைய ரொனவு நடிக் குங் கேகயமுங் கவினிதற் சிதல்கறங் குறுமே. (சூச)

மாண்கலை பலவும் பிணையென்மா தர்க்கண் மன்வலைப் பட் டொட மயங்கும், கான்றனிற் று குளியங் டி களபச்செண் டாடுங் கழனியிற் செந்நெலும் வினைய, வான்கலை யுணரார் மதியெனக் கலங்கி யருட்டமிழ்ப் பயனெனத் தெளிந்துத், தேன்பொழின் மு றித்து மரிபுரிக் கால்வாய்த் தென்கங்கைக் கெடிலம்வந் தனைமே.

அணைதருங் கால்வா யாவையு மறித்து மவரவர் வினைவுசெய் தறுத்துப், பணைதனிற் குதிரின் மேட்டிழ்போ ரிட்டுப் பாதியைப் பகுதி யொக்கலுக்குந், துணைவர்தம் மேவ லாளர்க ளெவர்க்குந் தொழுந்திருந் தெய்வ பொங்கலுக்கு, மிணையிலா வதிதித் திதி முதல் பூசைக் கீந்தின்ப மெய்துவ ரிவர்பால். (சூசு)

மன்னிய வளங்க ளியாவுமே நிறைந்த வறியதளிக் கயல்வளர் குடிக, மின்னு || மூவாற்றாற் புயலெனப் படிவர் சுற்றங்கள் சூழ்த ரத்தழைவர், பன்னிய விதியின் முறைமைக ளகலார் பற்பலச் சாதிய றோனும், இன்னல்க ளின்றி வாழ்தர விருப்ப ளொங்கணு மிப் பெரும் பதியில். (சூசு)

* நந்தி - குங்குமமரம். † ஞாமல் - கோங்குமரம், ‡ சனை - தடாகம். ி குளியம் - புலி. டி களபம் - யானைக்கன்று. || மூவாற்றல்-நீலநீர குடிவளம்.

வீதிக ளொழுங்கொன் றில்லதே யெனினும் விதியொழுங் குள்ளவர் விவிதச், சாதிக ளொழுங்கொன் றில்லதே யெனினுஞ் * சாதொழுங் குள்ளவர் தகையா, வீதிக ளொழுங்கொன் றில்லதே யெனினு நிறையொழுங் குள்ளவர் நிமலன், † பூதிக ளொழுங் கொன் றில்லதே யெனினும் புண்ணிய வொழுங்குளர் புரியே. ()

தெய்வத வொழுங்கிற் றிறம்பலா ரொனினுஞ் சிவன்றொழும் புள்ளவர் தெளிவாஞ், சைவத வொழுங்கைச் சார்கிலா ரொனினு ஞ் சகவொழுங் குள்ளவர் சமமும், கைவத வொழுங்கிற் காணிலா ரொனினுங் கதியொழுங் குள்ளவர் கலைகண், மெய்வத வொழுங் கின் மேவலா ரொனினு ‡ மிசையொழுங் குள்ளவர் விதமே. (சுகூ)

கலையொழுங் குளர்தங் கதியிலா ரொனினுங் § கமையொழுங் குள்ளவர் கருணை, நிலையொழுங் கதனை நேடிலா ரொனினு ¶ நிக மொழுங் குள்ளவர் நியமத், தலையொழுங் கதனின் றகையிலா ரொனினுஞ் || சரவொழுங் குள்ளவர் தருமத், தூலையொழுங் குளர் பார் றுன்றிலாரொனினுஞ் + சகவொழுங் குள்ளவர் தொடர்பே.

இப்புரிக் கொப்பா யிலையொரு புரியு மிரவிபு சித்ததா வித ற்கும், ஒப்பிலா வாதி புரியென வாசு மொருமுறை யரிபுரி யென் பார், § திப்பிய சோதித் திரிபுர மெரியச் சிலைவில்சந் தானஞ்செய் ததனல், அப்பெயர் மருவும் புரியென வுரைப்பா ரவனியிற் சிற ந்ததிப் புரியே. (க௦க)

ஆகிமாபுரி யென்ன திகையின் பெயரே யமைதரு மரிபுரிக் கன்னாட், உதிலார் வாழுங் கையி லீருந்துந் திரிபுர மெரிதரச் சுரரால், ஆதரவாந்தே ராக்கிராற் படைவந் தனனகைவீர சந்தா னஞ், சோதிசெய் ததனா லிங்கன் | சந்தானத் தொல்புரியெனவழ ற்கியதால். (க௦உ)

அரிய சந்தானப் புரியின்வே தாங்கம் யாவையுங்கற்று வல் லவ ராய்ப், பெரிய சந்தான விர்த்தியும் பொறையும் பிறங்குபுச் சீலமுந் தவமும், உரியசந்தான நிலையுடனரற் கன்புள்ளவர் கை யிற் றினைத்தானம், புரிய சந்தானப் பொழிலெனப் புகழ்கொள் புண்ணியராகி வாழ்வாரே. (க௦ஊ)

* சாது - சற்குணம். † பூதி - சிவசின்னம். ‡ மிசை - உணர்வு. § கமை - பொறுமை. ¶ நிகம் - வேதம். || சரம் - சுவாச நடை. + சுகம் - மூத்தி. § திப்பியம் - திவ்வியம். | சந்தானத்தொல்புரி - சந்தான ஆதிபுரி.

அன்ன தானங்கள் செய்பவர் தமக்கிங் கவியொன்றுக் காயிர மகமாய், கன்னிகா தானம் பசுபுவிதானம் கருதியே செயிற்குர னுவார், துன்னுபு தீபதானஞ் செய்பவர் கடுணைக் கணுங்குருமுலாத் தூயோர், பன்னுபுத் தகத்தா லுமையை யொழிக்கும் பழியிலார் பிறக்கினு மிவரே. (க௦௪)

வெற்றியாப் பூணூற்றானஞ் செய்பவர்கண் விதியுலகடைவர் வேதத்தைக், சுற்றுவைத் தவர்க னுருத்திர வுலகங் 'கம்பளத் தா னம் நோய்களைந்து, நற்றவ முளராய்ப் பிறந்திங்ஙன் வாழ்வர் நவி லுருத் திரபரா யணத்தாற், பெற்றிடும் பலன்க ளளவிலை யொரு க்காற் பேணியேவலங் கொள்வார் பரமே. (க௦௫)

சுரர்முனி வோர்கண் மணுக்கண்மற் றவராற் றொழற்படுங் தா னமா தானம், உரமுளார் யோக முள்ளவர் தவத்தோ ருறைவிட மிதிலெது வேணும், வரமுளார்க் கீய்ந்து வலஞ்செய்து வணங்கிங் வழிவழித் தொண்டினா ராகி, நரர்களென் பெயர்போய்ச் சுரர்க ளென் பெயரால் நண்ணுவார் சிவ னுலகிவரே. (க௦௬)

தலமகிமை முற்றிற்றிற்று.

தீ ர் த் த ம கி மை ம.

தெளிவுளோ ரருளும் பொருளங் கொள்பவர்வாழ் சிவதல மகிமையைச் சிவன்பா, லளிவுள முனிவர் நைமிச வளத்தி னந் தணர்க்குணர்த்திப் பின்நீர்த்த, முனைவினைத் திசையை மகிமையை முறையால் மொழிதர வடிக்கடி வணங்கிக், களிவினைத் தருமிக் கதையினுங் கேட்கக் கனிவுளோங் கனாயெனக் கனாவார். (க௦௭)

இத்தலப் பதிக்குப் பூர்வத்திக் கதனி னியம்பயன் நீர்த்தஞ் சீர்யரமத், துத்தம வாலி தீர்த்தமுமேற்கி னோர்சிவநூள தீர்த்தம தாம், * அத்திரிச் சோம தீர்த்தமனு தக்கினக். கினித்திக் † கரிநீர்த் தம், வித்தகச் ‡ சலசத்தீர்த்தம் § கோவளியின் விளங்குறும் வினை யொழித்திடவே. (க௦௮)

விளங்கு மீசானத் திசையினிற் புகழ்கொள் ளிருடியின் நீர்த் தமும் வினாயார், தளங்கொ ணுயகிதன் சந்நிதிக் கெதிரிற் சரஸ்

* அத்திரியென்பது - அத்திரியென மரீஇயது.

† அரிநீர்த்தம் - சூரியபுட்கரணி. ‡ சலசம் - தாமரை. § கோவளி - வாயுதிக்கு.

வதி தீர்த்தந் தைமாசந், துளங்கமா வாசைப் பூரணைமாசித் தூய
சங் கற்பத்தாற் றேய்ந்தும், வளந்தரும் பிரம தீர்த்தமும் படிந்
து மன்னனுட் டானமும் புரிந்தே. (க0க)

மன்னியவாலி தீர்த்தத்தும் பெரியோர் மருவுறும் ஞான தீர்த்
தத்தந், தன்னிய சோதித் தீர்த்தத்து முளரி மதிரிஷி தீர்த்தத்து
மூழ்கிப், பன்னுநோய் தீர்க்கும் பெண்ணையி னுச்சிப் பகலினிற்
படிந்தனுட் டானந், தன்னியல் முடித்துப் பிதூர்முதற்றேவ தற்
பணத் திதிகளுஞ் செய்தே. (கக0)

பலந்தருங்காயத் திரியிரண் டைம்பான் றரம்பனி யந்தியிற்
கெடிலச், சலந்தனின் மூழ்கித் தபசெபமுடித்துத் தகுபிரதோட
காலத்தில், வலஞ்செய்து மாதி புரிச்சிவமணியை மன்றள நாயகி
யுமையை, நலமொடுநூறு தரமெழுத் தைந்தும் நவின்றுடன் ரெ
ழிற்சிவ மவளே. (ககக)

வாணி தீர்த்தத்திற் றைமுதல் மாசி வரையமா வாசியும் மகிழ்
ந்துப், பேணியைந் தெழுத்து மெண்ணியே மூழ்கிப் பின்னகைள்
வன்றெழு முமையின், ருணுவைப் பலகால் வணங்கிடிற் பேய்
நோய் தன்னொடு மகன்று சன்மார்க்கங், காணுமாற் சைவ நிலைவ
ளர்ந் தோங்கிக் கண்ணுதற் கழல் பெறுவாரே. (ககஉ)

பாற்குநமதியிற் பூரணைத்திதியிற் பன்னுபுச்சான விப்பவன [ல்
மேற் * குடிலத்தினெழுந்துவந்தாழிந் தீர்த்தத்தும் நிறைவளிந்நாளி
ஏற்குணவிகியாற்படிபவரியாருமெழிலரிப்பதங்களுய்துவர்கள்
மாற்குதன்றீர்த்தமாட்டிடினரற்கும்மாமகப்பலன்மிகத்தருமே. ()

† மாகனியாசவிதிப்படி தீர்த்தமகிழ்ந்தபிடே கஞ்செய்விப்போர்
தேகங்களைசமடையினுஞ்செலதிச்சூழ்புவிதானமெய்துவர்கள்
மாகமாய்க்காமிகாகமவிதியாற்பஞ்சசத்திக்கொடும்பகலை
யோக ‡ நியாசமொடுபரிவார தேவதையாராயுமுன்னி. (ககச)

ஆவினைந் தினைக்கொண் டரன்முடிக்கணின்து மயிர் தைந்தி
னாற் பதமனுவாற், கோ டு வியாபினியா மறைமனு விதியாற் குணந்
தருஞ் சோடசங் குறுகிப், பாவனை செய்துச் சிவன்முடிக்காட்

* குடிலம் - ஆகாயம். † மாகனியாசம்-ஏகாதசருத்திர வபிடேகம். மக
னியாசமெனவுக்குறும். ‡ நியாசம்-கிரியை. டு வியாபினியாமறை - வியா
பித்திருக்கும் வேதம்.

டிப் பத்தியால் வழிப்படிற் பண்ணோர், பூவுல கதனிற் பிறக்கி
னு ஞானம் பொருந்துபுப் புண்ணிய ராமே. (ககடு)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

புகலுங்கங்கைப்பிரயாகைப் * பாகைகோ தாவிரிபொன்னிப்
பகலோன்யமுனைச்சரஸ்வதியுஞ்சிந்தும்படியும்பலன்களெலா
மகலாதருளுமுளரியயன்வாலிதீர்த்தமரிதீர்த்தஞ்
சகலதீர்த்தப்பலனருளும்ஞானதீர்த்தம்படிபவர்க்கே. (ககசு)

உரைச்சராயுந்ருமதையுமோங்குங்கிட்டுணைக்கோமதியும்
நிராக்குஞ்சோணைக்கண்டகியுநிகரிற்† பருணிச் ‡ சனைநிதமுந்
திரைக்கைப்படவுமுழ்குமவர்க்கெல்லாமளிக்கும்வாணிமதிப்
பெருக்கோடிருடிவட்ட¶ மையுட்கொளிரீத்தீர்த்தப்பலன்றருமே
அளவிதீர்த்தமாடுபலனியாவமுளிக்குமம்புவியிற்
களவுகாமப்பொய்கொலையும்புலையுந்தவிர்க்குங்கருதியமுட் [கும்
கொளுவார்க்கின் றும்விதியினொடுபடிவார்க்கனந்தம்பலன்கொடுக்
விளவேயரிதாந்தென்கெடிலம்பெண்ணைப்பலனுமென்றுரைத்தார்.

தீர்த்தமகிமை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூ ர் த் தி ம கி மை .

தீர்த்தமகிமையிதுவெனவுஞ்செப்பலுணருமுனிவொலாம்
வார்த்தையொன்றுமாடாமன்மெளனத்திருந்தும்வகுத்துரைப்பார்
கூர்த்தவறிவுந்திருவருநீங்கொள்ளங்குருவேயித்தலத்தின்
மூர்த்தமகிமைச்சொலுமெனவேபணிவார்த்தம்பான்மொழிகின்றார்
வெளியினுலவுமரவிமதிபோல்விளங்குஞ்சிவனுமரியுமொன்றாய்த்
தளியென்னுதிப்புரியதனிற்சாரக்கைலைவெகுந்தம்
கொளுதலிலதாய்ச்சூனியமாக்குறுகமன்றுமிலைபோல
வெளியாயிரொண்கலையதனிநிரண்டையளித்தும்பென்றனவே. ()

இதையமன்றுமகிகைக்குமொப்பென்றுரைக்குமிப்பதியின்
முதியவமுதின்றிருமூர்த்தமுருந்தன்சுடர்க்கண்ணொளிமூர்த்தம்

* பாகை - சங்கிரபாகை. † பருணி-தாயிரபருணி. ‡ சனை-அஞ்சனை.
§ வட்டம்-சக்கரம். ¶ மை-ரீர்.

கதியேயருளுங்கருதாமவர் தமக்கு வினையின் கட்டறுத்துத்
தத்பிசெய்ப்போற்காட்டத்தினெரிபோல்விளங்குஞ்சங்கரனே. ()

அரியசோதிச்சந்தானத்தமருஞ்சிவனையரிக்கண்வளர்
பெரியசோதித்திருவுருவைப்பிரமன்மாலுந்தேடரிய
உரியசோதிப்பரம்பொருளையொப்புமுலவமையிற்றனியைத்
துரியசோதிச்சயஞ்சுடலாயொருக்காற்பேணிற்சுகந்தருமே. ()

முத்தியளிக்குந்தலந்தனின்வாழ்மூர்த்திமுதலைப்பலநாளும்
பத்தியதலைவழிப்படுவார்க்களிக்கும்பலன்களியாவும்ருட்
சத்திவடிவாஞ்சந்தானச்சோதியளிக்குஞ்சார்ந்தொருக்காற்
சித்திபெறுவோர்தொழுவொப்பொன்றில்லாமூர்த்தத்திருவுருவே.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுடர்கொள் சந்தானச் சோதியைப் பதமந் துன்றள நாயகி
யுமையைப், படர் † பௌடத்தின் வெள்ளிவா ரத்திற் பகலொ
டுந் தொழுதுளர்க் கினிமேல், துடர்வினை யிலலாம் புவியினிற்
செவ்வந் தோய்ந்தரன் றிருவடி நிழலின், முடிவினிற் சேர்வ ரியா
வரே யெனினு மூர்த்தியின் றகைமையான் முறையே. (கஉச)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வலிகொள் புரவர்செயும்பலிகடனக்குமகிழ்ந்துவரமளித்தான்
‡ கலிகொள்வாலிபூசையினுக்கிரங்கிச்சுடரிந்கலந்தளித்தான்
§ கிலிகொள்பிரமன்கலைவாணிவிஞ்சைபூசைக்கிளர்முனிவர்
¶ பலிகொண்டருளியள கைமனாற்பழிதீர்க்குமையின்பண்ணவனே.

பகலோன்செய்யும்பூசையினைப்பற்றிப்பெரிதாம்பலனளித்தான்
இகலோர்மாளவாள்கொளிராவணன்செய்பூசைக்கென்னாரு
முகில்போலருள்காட்டவுந்தென்கவரினிருத்திமுத்தியருள்
அகிலமூர்த்தங்களுக்ககிகமாருமாதிப்புரிச்சிவமே. (கஉசு)

எழில்கொளாதிபுரியெய்தியிருடிதீர்த்தமுதலாடிப்
பழிகளகற்றும்பரஞ்சோதிலிங்கமதனைப்பகர்விதியால்
விழிகளிரண்டும்நீர் || வாரவிழந்துமெழந்துமுக்காலும்
§ உழிகொள்மனுவையோதியொருநாளங்கிருக்கினுணர்வருண்மே.

மூர்த்திமகிமை முற்றுப்பெற்றது.

* சுகம் - முத்தி. † பௌடம்-தைமாசம். ‡ கலி-போர். § கிலி - வெரு
வல். ¶ பலி-பூசை. || வாரல் - வடிதல். § உழி - பக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐரண்டாவது

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

இதனால்முன்னந்தலமகிமைத்தீர்த்தமகிமையியம்பவுங்கேட்
டதனால்மூர்த்திமகிமையினையறைதலானேனவைமூன்றோர்
விதமாம்வெவ்வேறாக்கியுமக்குரைக்கவிருப்பாற்றிருப்பதிவலீர்
* பதமாய்வினவுஞ்சூனியமுப்புரவர் பவியுமினிப்பகர்வாம். (க)

கலிவிருத்தம்.

தெய்வநீறுமணியும்புனைந்தருட்
சைவராசிச்சதுமுகவள்ளலை
யுய்தவத்தாலுனிப்புரர்மூவருஞ்
செய்தவமினியாதெனத்தேர்ந்துமே. (உ)

வேனில்காலத்தனல்நடுவெய்தியுஞ்
சோனைகாலத் தறலிடைவைகியும்
‡ பானலூதைப்பசிக்குப்பருகியுங்
கானந்தன்னிர்கடுந்தவஞ்செய்தனர். (ங)

செய்தவர்புடைசென்றுத்திசைமுகன்
எய்தலாவதுமக்கினியாதெனக்
கைதலைக்கொடுசூப்பிக்கழலினில்
நைதலோடுபணிர்துநவிற்றுவார். (ச)

இரும்புவள்ளிபொனும்செயப்பட்டும்யாம்
விரும்பிடங்கள்விசைகொடுசெல்வதாய்ப்
பெருஞ்சிறகிருபாலும்விசாலமுந்
தருமாண்டனைத்தந்திடல்வேண்டுமால். (ஊ)

§ அரண்கள்மூன்றுளப்பட்டணந்தன்னினி
சரண்களெய்திச்சுரர்நரராற்சதி

* பதம் - பக்குவம். † அறல் - நீர். ‡ பானலூதை - கள்காற்று. § அரண்கள் - கோட்டை.

* முரண்களின் + விடலின் நிமுடி கொளும்
வரங்கணல்கியும்வைத்தற்கடனென்றார்.

(சு)

துட்டொண்ணந்தெரிந்துநுதுகளிலான்
இட்டமானவைநல்குவனீர்செயுஞ்
‡ சிட்டபூசையிற்றீங்குறின்மாளுநாள்
கிட்டுமென்றுகிளர்ந்திடஞ்சென்றனன்.

(எ)

தவத்தினாற்செயும்பூசைப்பலத்தினால்
§ நிவத்தராகியுலகக்கண்முன்றினும்
உவத்தன்மேற்கொண் ஶ் றுகணிழைக்கப்போர்
அவத்தையாறிக்குப்பாலரயர்ந்தனர்.

(அ)

இந்திரன்முதலியாவருமெய்திமால்
மைந்தன்றன் கழலேற்றியெம்மன்னையாம்
விந்தையாளொடுமேவுந்தயாரிதி
எந்தையெந்துயர்கேளென்றியம்புவார்.

(சு)

அரியதாஞ்சிவபுண்ணியமதனினும்
பெரியதாஞ்சிவபூசைப்பலத்தினால்
மரிதராத்திதிமைந்தர்கணீர்தரும்
உரியதாம்வரங்கொண்டொறுத்தோட்டியே.

(க0)

எங்களுடரசேவலுங்கைக்கொளியித்
தங்களுடரசாக்கினர்த்தஞ்சம்யார்
புங்கவாவுனையன்றிப்புலவர்கள்
சிங்கமாகுமயன்செப்பலாயினான்.

(கக)

அஞ்சவேண்டாமமரர்காளியாவரும்
விஞ்சைவைகுந்தமெய்திவிலோசனக்
கஞ்சன்பாற்சொலிற்றீர்ப்பன் || கவலெனக்
கஞ்சன்சொல்லிக்கலந்தெய்திக்கண்டனர்.

(கஉ)

கண்டொளரிற்கழறுங்கருப்பன்றன்
விண்டுவாகியதாதைமுன்விண்ணப்பங்
கொண்டுபற்குனன்மாபலிக்காரியைத்
தொண்டுசெய்தவாவென்றுபின்சொல்லுவான்.

(கஈ)

இரணியகருப்பன் என்பது கருப்பன் என்று தலைக்குறைந்து வந்தது.

* முரண் - போர். † விடல் - சாதல். ‡ சிட்டபூசை - சற்சனபூசை.
§ நிவர்த்தல் - உயர்வு. ஶ் று உறுகண் - துன்பம். ||

என்னையீன்றிடும்பின்னீர்த்துழாய்மணி
தன்னைமார்பிற்பிரிவிவித்தாதையே
யின்னல்செய்நரகம்மதுராவணன்
பொன்னினோடுகொல்புண்ணியமூர்த்தியே. (கச)

மச்சகூர்மவராகநரசிங்கப்
* பச்சைவாமனபன்பரசுராம
நச்சம்ராகவநன்பலபத்திரன்
மெச்சுங்கண்ணமாவென்றுவிரித்துமே. (கரு)

தேவசங்கமயூரந்தனக்குச்சேர்
யாவநாசவெழிலிப்படிவமே
† தாவிலாதெமையாளத்தருவதுன்
சேவையாவினியென்றுபின்செப்புலான். (கசு)

கோன்களாகும்புரவர்கொடுமையான்
வாற்கொள்வார்படுந்துன்புகொண்டுள்கழற்
றூன்புகத்தவிர்த்தாளுஞ்சரணென
நான்குவாய்கொடுநிறும்நவீன்றனன். (கஎ)

உரைசெய்மைந்தனையும்பானோக்கிமுப்
புரவர்மாள்புராரியாலன்றிமற்
றொருவரால்முடியாதெனக்கையை
மருவினாரியோடிவர்தாருமே. (கஅ)

யாவருங்கலைக்கெழுந்தமரரு
மூவராகுமுதலைத்துதிசெயப்
பூவின்மாயனட்டாங்கம்புரிந்துபின்
கோவேயென்றுகுனிந்துகும்பிட்டிமே. (கக)

ஆரணங்களுந்தேர்வரிதாகிய
காரணப்பொருளாகுமுக்கண்ணவோ
நாரணிக்கும்விடைக்குஞ்சிலைக்குமேர்
பூரணத்தயைவைக்கும்புனிதனே. (உ௦)

சாமகண்டசசிகண்டசீகண்ட
‡ தாமகண்டபரிபூரணத்தண்டு

* பச்சை - இளமை. † தாவு - வருத்தம். ‡ தாமகண்டன் - பூமாவைய
ணியுக்கண்டன்.

மாமகண்டவெளியினொளிண்ட
* ஏமகண்டவென்கண்டகொண்டவெந்தையே. (௨௧)

எங்குமாகியபுராணவெல்லைக்குட்
டங்கிவாழுஞ்சதானந்தவெள்ளமே
சங்கரசிவசம்புவேயின்பருண்
மங்கைபாகமாதேவவோவென்றுமே. (௨௨)

முனியினான்முச்சடிலத்தொருபினம்
றனியுநீஇத்தகர்சாடிமத்துகள்
† பனிபெரும்படையாகிப்பணிந்தருட்
கனிவினாகிலீக்குங்கருணையே. (௨௩)

உலகமியாவுமழித்திடுங்கங்கையின்
கலகமாற்றிச்சடையிற்கரந்தனை
அலகில்சத்திமலர்களிர்கொன்றையை
இலகவேமுடிவேயந்திடுமெந்தையே. (௨௪)

கலைகுறைக்கும்பிறையைக்கருணையாற்
றலைபுனைஇமுச்சுடர்க்கண்டரித்தனை
அலையுமெங்கட்கருத்தும்விடமுண்ட
‡ மலை § விற்கண்டமாதேவசிற்கொண்டலே. (௨௫)

ஊழிகாலத்தடம்பிடிசூலத்தாற்
பாழகந்தைகெடவடுப்பண்ணியாம்
வாழ்கவேந்திகபாலங்கைக்கொண்டிள்
மாழ்ககின்றவயிரவமுர்த்தியே. (௨௬)

மகந்தனிலெழுமான்மழுகட்செவித்
|| தகவரித்துகிறக்கையந்தாங்கியே
பகையொழித்தொருமுயலகன்மேற்பதத்
துகள்படப்படந்தட்டுசெய்தாயனே. (௨௭)

மச்சமானேன்கண்டகொண்டழங்கோட்டொடு
மெச்சிச்சூகரக்கோட்டைவிரும்பியே
அச்சஞ்செய்கரித்தேரலுமென்னென்புமே
இச்சையாலணிகின்றவென்னீசனே. (௨௮)

* ஏமகண்டன் - இன்பக்களிப்புடைய கண்டன். † பனி - அச்சம். ‡ மலை
வு - உவமை. § இல் - இல்லாத. || தகவரி - மேன்மையாகிய புவித்தோல்.

பிரமன்றன்னிகலென்னிகல்போக்கினல்
வரமுநல்கிமலர்க்கண்பறித்தொரு
கரங்கொணந்தியதாக்கியென்மேற்கொண்ட
* நிரந்தரப்பொருளாகு † நியோகனே. (௨௬)

மாணிக்காகயமனைவதைத்துமென்
பாணிக்குமுளைதந்தரிப்பதம்னார்
வாணிக்குமிளையாட்டு ‡ மனுப்பொருட்
§ காணிக்கைத்தருங்கண்மணித்தெய்வமே. (௩௦)

சலந்தரன்முதற்கூரர்களியாரையும்
நிலந்தனிற்கொலுநீதனேராவணன்
வலந்தனக்கனைவைத்துமையாளொடு
கலந்துவாழ்கயிலாயகனேசனே. (௩௧)

ஆயவெண்பத்தொருநான்கிலக்கத்து
மேயவின்னுயிர்க்கிச || வியாசமான்
துயசோதிச்சயப்பிரகாசதுள்
பாபதியாவுமொழிக்கும்பரமனே. (௩௨)

சோதிமாமணிநீறுந்துலங்குரின்
பாதிமேனியென்பாலுமைபானல்கிக்
காதியாதியோற்றுங்கலையிற்
¶ பூதியேகொளும்புண்ணியவெந்தையே. (௩௩)

பற்பலத்துதிசெய்யுஞ்செளரிமுன்
தற்பரன்சிவலிங்கத்திருந்துமே
முற்கொளியுமைகாணச்சுரரொடு
கற்பகற்பமும்வாழ்த்தக்கழறுவான். (௩௪)

நீங்கள்யாருந்துயர்கொளல்நீங்கவேர்
தீங்கிலாவுபசத்தெனும்யாகமும்
ஆங்குசெய்தசுரான்சிவபூசையை
வாங்கின்மாள்வொனச்சொலிநீங்கினான். (௩௫)

* நிரந்தரம் - வெளி. † நியோகம் - நிச்சயம். ‡ மனுப்பொருள் - தரு
மசாத்திரம் பதினெட்டினொன்று. § காணிக்கை - வெருமானம். || வியாசம் -
விரிவு. ¶ பூதி - மகத்துவம்.

உவணகேதனுமும்பனாரோக்கியே
 அவணீடொய்திக்குயிற்றுமெனச்சொலிச்
 சுவணநீறுமணிதுகில்வேய்ந்து * சூ
 † துவணைபிலிகைக்கொண்டும்நொடியிலே. (௩௬)

ஞான ‡ நாரதரோமெநவில்புரர்
 தானமெய்தியேமாலுஞ்சாலங்களாற்
 றானவர்சிவபூசைபங்கஞ்செய்தான்
 வாணமண்ணும்வணங்கிக்களிக்கவே. (௩௭)

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி யத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் று வ து

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி

பங்கவத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னமுப்புரவர்பூசைமுறைமையைக்கேழ்க்குமோனர்
 நன்னியலுணர்ந்துவேதநாதனைவழிபட்டேற்றிப்
 பன்னியபலியின்பங்கஞ்சூனியமவர்கள்பாலே
 தன்னிலையுணருஞ்சூதத்தாபதர்புகல்வதானார். (௧)

திரிபுரர்பலிதேர்தெய்வப்பட்டணத்தருகார்தீர்த்த
 மருவியோரிடமமைத்துமயக்கித்தன்வசஞ்சேரன்னார்
 சூரியதந்திரமுமீரானுயிரஞ்செய்துரைத்துப்
 பிரியமுங்கொருபுலோகாயுதச்சமண்புத்தரோடே. (௨)

பன்பகப்பதீர்களஞ்சூரத்திரிப் § பிறப்பிற்சேர்த்து
 மன்கயிலாயமெய்திமாபரசிவத்தைப்பேணித்
 தன்கரவசங்கொள்ளனார்பூசையின்பங்கஞ்சொல்லிப்
 பின்புமால்வணங்கச்சைவப்பெருந்தகையுரைக்கலுற்றார். (௩)

* சூ - வியப்புச்சொல். † துவணை - கல்வினூல். ‡ நாரதரோமெ - கார
 கமுனிவர்முதலிய சீடரோமெ. § பிறப்பு - வசம்.

புகலுபசத்தென்பாகப்பூர்த்திக்கும்புந்தியுள்ள
சகலரும்போதல்வேண்டுமாதலாற்சவுரியேயிப்.
பகலொடும்வருவாயென்னப்பலருடன்பரமனாரும்
இகலிலாவதிகைக்கீழ்பாலெய்துதற்கெண்ணங்கொண்டார். (ச)

விண்ணவர்தானேசூழவிரிபுவிக்குயவினேறி
வண்ணநாள்மறைத்துரங்கமலரவன்செலுத்தமேருத்
தன்சிலைக்கோர்க்க * கனுக்கநாணின்மாற்கணையைப்பூட்டிப்
பண்ணளிபாமொதிப்புரிச்செலும்பரமனாரே. (ரு)

ஒன்பதாமவதரத்தின்னொண்டிரிபுரசம்மாரப்
பொன்றிருவுருவந்தாங்கிப்புக்விவிற்பாணந்தன்னை
இன்பசந்தானம்பண்ணியெழுவசையாதிருக்கத்
துன்பெதுவெனயோசிக்குங்காற்றொளிப்பிறந்ததன்றே. (சு)

பிறந்திடுந்தொனிதோற்றாமற்றிசைதொறும்பார்க்கவைய
னிற்றங்கிளர்மதியும்நீலமலையினினுதித்தல்போலுந்
திறங்கிளர்வடக்குத்திக்கிறீனராவணனைக்கொண்டு
மறங்கிளர்வாலினோக்கிவருதல்கண்டதிசயித்தார். (எ)

வந்தவன்கரணசத்திமன்னியைந்தெழுத்தையெண்ணிப்
பந்தமில்மூர்த்தந்தன்னைப்பாவனைசெய்துபற்றிச்
சிந்தைநைந்துருகிக்கண்ணீர்சொரிந்தொருமுகுர்த்தஞ்சென்றும்
எந்தையினருணினைந்துமெழிதுதிசெய்வதானான். (அ)

மங்களகரமாச்சைவமணிவளரொளியாய்மன்னுஞ்
சங்கரசம்புவேநின்றயையிலார்பெறுவதென்னே
நங்கைபார்வதியனைக்கநலந்தருமுருவந்தன்னை
எங்கரந்தொடப்பூசிக்கவென்றுறுமெந்தாயெஷ்றே. (சு)

கரங்களைமுகிழ்த்துப்பின்னுங்கதறுவன்கைலைக்குன்றிற்
பரம்பலையோடிருக்கும்படிவமப்பண்ணவர்க்காம்
இரங்கியற்புதமாயாருங்காணைநிங்ஙனென்பால்
† வரங்கொண்மானதப்பலிக்குள்வந்ததுமுருவந்தானே. (க௦)

கண்டுகண்களிக்கவுள்ளங்கலந்திடுஞ்சோதிதன்னைத்
தொண்டனேனென்றுங்காணத்திருவருள்சுரக்குமென்னத்

தெண்டனிட்டிமீமவாவிக்குச்சிவபிரான்புகலும்போதன்
விண்டுசெய்பலிக்குரீசெய்மானதப்பவிமேற்கொண்டேன். (கக)

கொண்டிளமகிழ்தலானேன்கோபதிச்சேயேயுன்போற்
றொண்டிளரொருவரில்லைச்சுயம்பிரகாசவெண்ணைப்
பண்டிளமருவிவாமும்பகர் முசுருந்தன்போற்றும்
என்டிசையானங்கீர்த்தியெய்தினுயிங்ஙனென்றே. (கஉ)

இனிப்பிரதோடகாலம்பிறந்ததாற்றேவர்தங்கட்
சனிப்பகையொழிக்கப்போதல்வேண்டிமிச்சவியூர்மேவித்
தனிப்பரந்தன்னையேத்தியர்ச்சனைபுரிந்துந்தக்க
ரினைப்பொடுவாழ்வாயென்றுநிமலனூர்புகல்வார்பின்னும். (கங)

திருவளர்கயிலையோடுதிகழ்மன்றுளாலவாயும்
பெருவளங்கொள்ளுமாருரன்பர்களிதையம்பேணு
மருவளர்பொழில்சூழாதிபுரியினும்வசிப்பனெனும்
குருவளர்சவியூர்க்கன்புமிகவுங்கொண்டிருப்பேனெனனா. (கச)

வென்றிமீம்பரமன்றெய்வமலரினைப்பதத்தையுன்னி
மன்றிலும்விளங்குஞ்சோதிமனத்துளும்புகுந்துநூனந்
துன்றியகனவியூரிற்சேர்ந்ததென்றுருகிச்சொங்கோ
னின்றனன்புலவர்வாழ்த்தநிமலமாமுனிவரோடு. (கரு)

கோசிகமுனிவசிட்டக்கோமுனியிருவர்முன்னம்
பேசுபுதவத்துமேன்மைப்பெற்றியைரவியாற்றீர்த்திங்
கேசுளதகன்றுபோனூர்சமண்மலவிருளொதுங்க
மாசிலெற்பெரியோர்மண்ணில்வந்தருண்மகிமைதன்னை. (கசு)

எந்தையென்றாய்க்குமுன்னமியம்பினன்ரகசியத்தில்
உந்தியையங்கைமீடமாக்குவனுபமணிப்பேர்
தந்ததாம்பகத்தமோருஞ்சேக்கிழார்புண்டரீகத்
திந்தவூரோனாதித்தானெய்தியதிதனிற்சொல்லாம். (கசு)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

‘ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

புண்டரிகம்பொன்வரைமேலேற்றிப்புவினளிக்குந்
தண்டாளவெண்கவிகைத்தார்வளவர்சோனாட்டில்
வண்டறைபூஞ்சோலைவயன்மருதத்தண்பனைசூழ்ந்
தெண்டிசையுமேறியசீர்மூதுரையினனார்.

(க)

வேழக்கரும்பினெடுமெள்கரும்புதண்வயலிற்
றழக்கதீர்ச்சாலிதானேக்குந்தன்மையதாய்
வாழக்குடிதழைந்துமன்னியவப்பொற்பதியில்
ஈழக்குலச்சான்றாரானாதிநாதனார்.

(உ)

தொன்மைத்திருநீற்றுத்தொண்டின்வழிபாட்டி
னன்மைக்கணின்றநலமென்றுங்குன்றூதார்
மன்னர்க்குவென்றிவடிவாட்படைபயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில்விஞ்சையிற்றலைமைசார்ந்துள்ளார்.

(ஈ)

வாளின்படைபயிற்றிவந்தவளமெல்லா
நானும்பெருவிருப்பானண்ணுங்கடப்பாட்டிற்
றானந்தமுடியுங்காணாதார்தம்மையுந்தொண்
டானும்பெருமானடித்தொண்டர்க்காக்குவார்.

(ச)

நள்ளார்களும்போற்றுநன்மைத்துறையின்கண்
ள்ளாதசெய்கையியல்பினொழுகுநாட்
டள்ளாததங்கடொழிலுரிமைத்தாயத்தி
னுள்ளானதிசூரனென்பானுள்ளான்.

(ஊ)

மற்றவனுங்கொற்றவடிவாட்படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்கடன்னிற்கடந்துள்ளாரில்லையெனும்
பெற்றிமையான்மாநிலத்தமிழ்க்கபெருமிதம்வந்
துற்றுலகிற்றன்னையேசாலமதித்துள்ளான்.

(சூ)

தானாள்விருத்திகெடத்தங்கள்குலத்தாயத்தின்
ஆனாதசெய்தொழிலாமாசிரியத்தன்மைவள
மேநானுந்தான்குறைந்துமற்றவர்க்கேமேம்படலால்
ஏனாதிநாதர்கிறத்தேலாவிசுப்பிரிந்தான்.

(சு)

கதிரோனெழுமழுங்கிக்கால்சாயங்காலே
மதிபோலழிந்துபொருமற்றவனுஞ்சுற்றப்
பதியோருடன் கூடப்பண்ணியமர்மேற்சென்
றெதிர் போர் விளைப்பதற்கேயெண்ணித்துணிந்தெழுந்தான். (௮)

தோள்கொண்டவல்லான்மைச்சுற்றத்தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்டபோர்மள்ளர்கூட்டத்தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்டதாய்வலியாரோகொள்வதென
முள்கின்றசெற்றத்தான்முன்கடையினின்றழைத்தான். (௯)

வெங்கட்புலிகிடந்தவெம்முழையிற்சென்றழைக்கும்
பைங்கட்குறுநரியேபோல்வான்படைகொண்டு
பொங்கிப்புறஞ்சூழ்ந்துபோர்குறித்துநேர்நின்றே
யங்கட்கடைநின்றழைத்தானொலிகேளா. (௧௦)

ஆர்கொல்பொரவழைத்தாரொன்றரியேற்றிற்கிளர்ந்து
சேர்வுபெறக்கச்சிற்செறிந்தவுடைமேல்விக்கி
வார்கழலுங்கட்டிவடிவாட்பலகைகொடு
போர்முனையிலேனாதிநாதர்புறப்பட்டார். (௧௧)

புறப்பட்டபோதின்கட்போர்த்தொழில்கள்கற்கும்
விறற்பெருஞ்சிர்க்கானையர்கள்வேறிடத்துநின்றார்
மறப்படைவாட்சுற்றத்தார்கேட்டோடிவந்து
செறற்கரும்போர்வீரர்க்கிருமருங்குஞ்சேர்ந்தார்கள். (௧௨)

வந்தழைத்தமாற்றான்வயப்புலிப்போத்தன்னார்மு
னந்தமதுவாட்பயிற்றுநற்றயங்கொள்ளுங்கால்
இந்தவெளிமேற்கைவகுத்திருவேம்பொருபடையுஞ்
சந்தித்தமர்விளைந்தாற்சாயாதார்கொள்வதென. (௧௩)

என்றுபகைத்தோனுரைப்பவேனாதிநாதரது
நன்றுளக்குவேண்டுமேனண்ணுவனென்றுண்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன்சொன்னசெருக்களத்திற்போர்குறிப்பக்
கன்றியிருபடையுங்கைவகுத்துநேர்மலைவார். (௧௪)

வேறு.

மேகவொழுங்குகண்முன்கொடுமின்னிராதம்மிடையேகொடு
மாகமருங்கினுமண்ணினும்வல்லுருமேறெதிர்செல்வன்
வாகைநெடும்பலகைக்குலமாள்வினைவாளுடையாடவர்
காகமிடைந்தகளத்திருகைகளின்வந்துகலந்தனர். (௧௫)

கால்கழல்கட்டியமள்ளர்கள் கைகளின்மெய்களடக்கிய
வாளாளிவட்டமுனைத்திடவந்திருகைகளின்முந்தினர்
வேவெலாடுவேவெலதீர்நீள்வனமேவியபாதலம்விட்டியர்
ஞாலமுறும்பணிவீரர்களுமிடர்கின்றனவொத்தன. (௧௬)

வெங்கண்விறற்சிலைவீரர்கள்வேறிருகையினூநோர்பவர்
தந்தள்சிலைக்குலமுந்தினதாவிட்சரங்கணைருங்குவ
பெரங்குசினத்தெரியிழ்புகைபோகுக்கொடிக்கள்வளைத்தெதிர்
செங்கண்விழிக்கனல்சுந்தியசிறுபொறிச்செலவொத்தன. (௧௭)

வாளொடுநீள்கைதுடித்தனமாற்பொடுவேல்கள்குளித்தன
தோளொடுவாளிநிலத்தனதோலொடுதோல்கடகைத்தன
தாளொடுவார் கழலிற்றனதாரொடுகுழ்சிரமற்றன
நாளொடுசிறிமலைப்பவர்நாடியபோர்செய்களத்தினில். (௧௮)

குருதியினதிகள்பரந்தனகுறையுடலொழுகியலைந்தன
பொருபடையறுதுணிசிந்தினபுடைசொரிசுடருடல்பம்பின
வெருவரவெருவைநெருங்கினவிசியறுதுடிக்கள்புரண்டன
இருபடைகனினுமெதிர்ந்தவொடுகொதுரமர்செய்பறந்தலை. (௧௯)

நீளிடையுடுகிநடந்தெதிர்நேரிருவரினொருவன்ஞொடர்
தாளிருதொடையறமுன்பெயர்சாரிகைமுறைமைதடித்தனன்
வாளொடுவிழுமுடல்வென்றவன்மார்கிடையறமுனெறிந்திட
ஆளியினவனுமறிந்தனையினர்பலருளொங்கணும். (௨௦)

கூர்முனையயில்கொடுமுட்டினர்கூடிமுணுருவியதட்டிட
னேருரமுருவவுறைப்புடனேர்படவெதிரொதிர்குத்தினர்
ஆருயிர்கழியவுநிற்பவராண்மையிலிருவருமொத்தமை
போரடுபடைகொடளப்பவர்போல்பவரளவிலர்பட்டனர். (௨௧)

பொற்சிலைவளையவெதிர்ந்தவர்புற்றரவனையசரம்பட
விற்படைதுணியவுநின்றிலர்வெற்றிகொள்கரிகைவழங்கினர்
முற்றியபெருவளனின்றுமுற்படுகொடைநிலைநின்றிட
உற்றனவுதவியபண்பினரொத்தனருளர்சிலகண்டகர். (௨௨)

அடன்முனைமறவர்மடிந்தவரலர்முகமுயிருளவென்றுறு
படர்சிறைசலவுகருங்கொடிபடர்வனகழல்வனதுன்றலில்
விடுகடர்விழிகளிரும்புசெய்வினைஞர்தமுலையின்முகம்பொதி
புடைமிடைகரியிடைதங்கியபுகைவிடுதழலைநிகர்ந்தன. (௨௩)

திண்படைவயவர் பிணம்படுசெங்களமதனிடை முன்சிலர்
 புண்படுவழிசொரியங்குடர் பொங்கியகழுகுபருந்தொடு
 கொண்டெழுபொழுதினுமுன்செயல்குன்றுதலிலர் தலைநின்றனர்
 விண்படர்கொடிவிடுபண்பயிலிவீஞ்சையர்குமரரை வென்றனர். ()

வேறு.

இம்முனையவெம்போரிவிருபடையின்வாள்வீரர்
 வெம்முனையின்வீடியபின்வீடாதுமிக்கொழிந்த
 தம்முடையபல்படைஞர்பின்னாகத்தாமுன்பு
 தெம்முனையிலேனாதிநாதர்செயிர்த்தெழுந்தார்.

க.
 ர.
 யு.
 (10)

வெஞ்சினவாடியுமிழவீரக்கழல்கலிப்ப
 நஞ்சணிகண்டர்க்கன்பர்தாமெதிரந்தருட்பின்கண்
 எஞ்சியெதிரின்றவிகன்முனையில்வேலுமுவர்
 தஞ்சிரமுந்தோளுரமுந்தாளுரமுந்தாந்துணித்தார்.

(உசு)

தலைப்பட்டாரொல்லாருந்தனிவீரர்வாளிற்
 கொலைப்பட்டார்முட்டாதார்கொல்களத்தைவிட்டு
 நிலைப்பட்டமெய்யுணர்வுநேர்பட்டபோதில்
 அலைப்பட்டவார்வமுதற்குற்றம்போலாயினார்.

(உஎ)

இந்நிலையவெங்களத்திலேற்றழிந்தமானத்தாற்
 நன்னுடையபல்படைஞர்மீண்டார் தமைக்கொண்டு
 மின்னொளிவாள்வீசிவிறல்வீரர்வெம்புலியே
 நன்னவர்தமுன்சென்றதிசூரனேரடந்தான்.

(உஅ)

மற்றவர்தஞ்செய்கைவடிவாளொளிகாணச்
 சுற்றிவரும்வட்டணையிற்றேரன்றாவகைகலந்து
 பற்றியடர்க்கும்பொழுதிற்றாணும்படைபிழைத்துப்
 பொற்றடந்தோள்வீரர்க்குடைந்துபுகிட்டான்.

(உசு)

போனவதிசூரன்போரிலவர்க்கழிந்த
 மானமிகமீதூரமண்படுவான்கண்படான்
 ஆனசெயலோரிரவுஞ்சிந்தித்தலமருவான்
 ஈனமிகுவஞ்சனையால்வெல்லவெனவெண்ணினான்.

(ஊ0)

சேட்டாருங்கங்குல்புலர்கலைத்தியோனு
 நாட்டாரைக்கொல்லாதேநாமிருவேம்வேறிடத்து
 வாட்டாயங்கொள்போர்மலைக்கவருகவெனத்
 தோட்டார்பூந்தாரார்க்குச்சொல்லச்செலவிட்டான்.

(ஊக)

இவ்வாறுகேட்டலுமேயேனாதிநாதரை
 அவ்வாறுசெய்தலழகிதெனவமைந்து
 கைவாளமர்வினைக்கத்தான்கருதமக்களத்தில்
 வெவ்வாளுரவோவ்நருகவெனமேற்கொள்வார். (௩௨)

சுற்றத்தார்யாருமறியாவகைசுடர்வாள்
 பொற்பலகையுந்தாமேகொண்டுபுறம்போந்து
 மற்றவன்முன்சொல்லீவரக்குறித்தவக்களத்தே
 பற்றலனைமுன்வரவுபார்த்துத்தனினின்றார். (௩௩)

திங்குகுறித்தழைத்ததீயோன்றிருநீறு
 தாங்கியநெற்றியினூர்தங்களையேயெவ்விடத்தும்
 ஆங்கவருந்திங்கிழையாரொன்பதறிந்தானாய்ப்
 பாங்கிற்றிருநீறுபண்டுபயிலாதான். (௩௪)

வெண்ணீறுநெற்றிவிசுவப்புறம்பூசி
 யுண்ணெஞ்சில்வஞ்சக்கறுப்புமுடன்கொண்டு
 வண்ணச்சுடர்வாண்மணிப்பலகைக்கொண்டு
 புண்ணியப்போர்வீரர்க்குச்சொன்னவிடம்புகுந்தான். (௩௫)

வென்றிமடங்கல்விடக்குவரமுன்பார்த்து
 நின்றூற்போனின்றிலைகண்டுதன்னெற்றி
 சென்றுகிடைப்பளவுந்திண்பலகையான்மறைத்து
 முன்றனிவீரர்க்கெதிரோமூண்டான்மறம்பூண்டான் (௩௬)

அடல்விடையேறென்னவடர்த்தவனைக்கொல்லும்
 இடைதெரிந்துதாள்பெயர்க்குமேனாதிநாதர்
 புடைபெயர்ந்தமாற்றூன்பலகைபுறம்போக்கக்
 கடையவன்றென்றறியின்மேல்வெண்ணீறுதாங்கண்டார். (௩௭)

கண்டபொழுதேகெட்டேன்முன்பிவர்மேற்காணாத
 வெண்டிருநீற்றின்பொலிவுமேற்கண்டேன்வேறினியெய்
 னண்டர்பிரான்சீரடியாராயினொன்றுமனங்
 கொண்டுவர்தங்கொள்கைக்குறிவழிநிற்பேனென்று. (௩௮)

கைவாளுடன்பலகைநீக்கக்கருதியது
 செய்யார்நிராயுதகைக்கொன்றொலுந்தீமை
 யெய்தாமவேண்டிமிவர்க்கென்றிரும்பலகை
 நெய்வாளுடனடர்த்துநேர்வார்போனேர்நின்றார். (௩௯)

அந்நின்றதொண்டர்திருவுள்ளமாரறிவார்
முன்னின்றபாதகனுந்தன்கருத்தேமுற்றுவித்தான்
இந்நின்றதன்மையறிவாரிவர்க்கருள
யின்னின்றசெஞ்சடையார்தாமேவெளியின்றார். (சு0)

மற்றினிநாம்போற்றுவதென்வானோர்பிரானருளைப்
பற்றலர்தங்கைவாளாற்பாசமறுத்தருளி
யுற்றவரையென்றுமுடன்பிரியாவன்பருளிப்
பொற்றொடியாள்பாகுர்பொன்னம்பலமணந்தார். (சுக)

வேறு.

எயினனூரவதரித்தவேனாதியதிசூரன்போர்ப்
பொயினனுதறன்பொடியாற்பொன்னம்பலத்தெம்பாற்
* பயனிக்கழல்பெறுமுன்னவலிட்டப்பண்பளித்தேதன்
வயனெடுக்குமூர்க்கமெனும்வடிவுரைக்கக்கேளரியே. (சுஉ)

வேறு.

ஒன்பதாமவதரத்தினுக்கிரத்தெரிசனந்தான்
என்பரங்கொள்ளல்கூடாதாதலாற்சாந்தமாகி
உன்பரமளித்தேனென்றான்வாலியுமுருகியெந்தாய்
அன்பொடுமதனைக்காட்டல்வேண்டுமென்றடிபணிந்தான். (சுகூ)

பணிந்தவன்முன்னமூர்க்கப்படிவமுமரனெடுத்தித்
தணிந்திலைகிறிற்சச்சுக்கிரித்தனையன்சற்றுந்
துணிந்ததைநோக்கானுகித்துன்புறீஇதொன்மைத்தண்மை
யனைந்திடுமெனவிரக்கவையனுமெடுத்திச்சொல்வான். (சுச)

இப்பெருமமைதிதானுமிந்திரன்சேயேயென்றுஞ்
செப்பும்வைகாசிமாதச்சுக்கிலப்பட்டசந்தன்னிற்
றிப்பியவட்சயமென்றிருதியைத்திறியிற்சென்றும்
ஒப்பிலாவதிகையுள்ளுங்கொள்ளுமென்றுரைப்பன்பின்னும். (சுரு)

வருடங்கடோறும்வந்துபானகம்பழம்பூக்கொண்டுங்
கருடலிங்கத்தோடெல்லாவிலிங்கமுங்கண்டுபோற்றி
யருளதாரிற்சூழலலிங்கவர்ச்சனையாற்சோதித்
தெருடரப்பணிந்துசாந்தஞ்சேர்ந்தொருமதலைத்தென்பால். (சுகூ)

பூசுரர்தமக்குத்தானம்புரிந்துபானகமருத்தி
வாசமார்மலரைச்சூட்டியமலையரம்பூசிமங்கை

நேசனேயதிகைவாமூம்நின்மலாவென்றுமென்னைப்
பேசியபுரணங்கேட்டுச்சிந்திக்கிற்பெரியவாழ்வே. (௪௭)

இத்திதியதனிநின்போற்பானகம்பழம்பூக்கொண்டும்
பத்தியாவழிப்பட்டேற்றிப்பனவர்கட்கருந்தும்பண்டம்
வெற்றிலைப்பாக்கிற்காசுசந்தனங்கொடைகழற்பூண்
சித்தமாழ்முறவளிக்கிற்சிவனுலகய்திவாழ்வார். (௪௮)

ஒன்றனந்தமதாயோங்குமட்சயத்திருதிகைத்தேர்
நன்றிதிற்புலவன்சேயேநவில்வனவளித்தும்வாழ்வாய்
என்றிறைபுகலக்கேட்டுமிறைஞ்சியுந்துதிகள்செய்துங்
* கன்றுதலின்நிஞானக்கருணைகொண்டிருந்தாலிப்பால். (௪௯)

உன்னுமீரண்ணிரண்டாமமுசத்தினெருகின்பாணம்
தன்னையுங்கொண்டுமீழாதிமாபுரியிருத்திப்
பன்னுமும்புரமெரிக்கப்பரசிவந்தானையோடு
மன்னியவதிகைத்தென்பால்மாலொடுசென்றாமாதோ. (௫௦)

அனைகைபுரியமூவரரணழிந்தவனிவானு
மனமகிழ்தரவளித்துப்பின்பரியொடுகலந்தும்
† வனமிகுமதிகைதன்னின்வாசஞ்செய்ததனாற்றெய்வக்
‡ கனமிகுஞானமன்றுக்கதிகமித்தலமேகாண்பாய். (௫௧)

அரியரனிருவரொன்றாயமர்ந்ததாலதற்கேமேன்மை
யுரியதிச்சமயந்தான்வைகுந்தமுங்கலைக்குன்றும்
பெரியசூனியமதானப்பெற்றியிச்சவியூர்தன்னைப்
பரவுவார்தமக்கிங்கெல்லாமளித்திடும்பரமன்றானே. (௫௨)

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி பங்கவத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா ன் க ா வ து

திருவாலி சிவபூசாவிதி

அ த் தி ய ய ம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

பலந்தரும்புரவர்பூசைப்பங்கஞ்சூனியமுமுன்னம்
நலம்பெறுமடிகள்பாலும்நவின்னுபின்சூதஞானி
தலந்தனிற்சிறந்ததாசூஞ்சவிபுரத்தகையேயேற்றி
வலம்பெறுங்காரிச்சேயின்பலியையுமறைவான்மன்னே. (க)

விந்தியமலைக்குத்தென்பால்விளங்குகிட்கிந்தைதன்னில்
இந்திரன்புதல்வன்செங்கோலெழின்மனுப்படியியற்றிப்
பந்தமில்லுயிர்கடம்மைப்பரிவொடுபாதுகாத்துச்
சந்ததஞ்சலதிநான் கின்மூழ்கியுந் * தவனமோடே. (உ)

புகலனுட்டானகன்மமியாவையும்புரிந்து † பூதம்
பகர்கயிலாயமெய்திப்பார்வதிப்பரணைப்பண்பாய்த்
‡ தகவுறத்தெரிசித்தேத்தித்தன்னகரடைந்தெவர்க்கு
மிகவருள்சரந்தளித்துமேவிமுன்போலிருந்தே. (ங)

காலையிலெழுந்தானோக்கிக்களைகடலாடப்போயவ்
வேலையினிருக்கத்திக்குவிஜயமுஞ்செய்து டீ வீங்கிச்
சோலைசூழ்கிந்தைமேவித்தேடிராவணன்சிந்தின்
மூலைதென்பால்முசுக்குப்பின் புடையொளித்துச்சென்றே. (ச)

சிந்துவின்மூழ்கியங்ஙன்செய்கடன்முடித்துநின்ற
யிந்திரன்சேயி || எனக்கிட்கைவிடவிடுக்கிக்கொண்டு
|| முந்தியினிடைப்படிந்தேயவனெடுங்கலைக்கெய்தி
நந்தியைவினவநாதனவில்புரம்புகுதல்சொல்வான். (ரு)

* தவனம் - ஆசை. † பூதம் - கணம்.

‡ தகவு - தெளிவு. டீ வீங்கி - பேராசையுள்ளான்.

|| அக்கிள் - கைக்குழி. || உந்தி - கடல்.

அரன்றனைவணங்கவென்பா * லனுமதியடைந்தசொங்கே
 † யுரன்றருமதிகைப்பூர்வத்துளதொருபதியுமொன்றர்
 ‡ சிரலிராவணன்றனக்குத்தெரியுங்கேளென்றுசொல்லி
 வரமெலாமளிக்ருந்திவள்ளலுமறைந்தானிப்பால். (௬)

திரும்பிராவணனேநோக்கிச்சிவபிரானிருக்குந்தானம்
 விரும்பியென்பாலுணாக்கவேண்டுமென்றிமீமவாலிக்கு
 மிரும்பெனுமவட § துகைத்தல்செய்திடினிசைப்பேனென்னத்
 துரும்பெனவெண்ணிச்சொல்வான்சொங்குமச்சிவனைக்கண்டே. ()

தொழுதிருகரங்கள் கூப்பித்துநும்புகண்ணீரினமுழுகி
 யமுதடியடைந்துநின்னையவிழ்ப்பனப்பதி காட்டென்ன
 ளமுதருமறைகடேறாவிறைவன்வாழ்திகைக்கீட்டால்
 ¶ விழைவுறுமவர்க்குத்தோன்றுமாதிரிபுரிந்தென்றான். (அ)

என்றவன் || றனையவிழ்த்திட்டிருநிலந்தன்னில்விழந்து
 மன்றமுங்கொள்ளும்நூனவளலுமையரியோடேற்றிப்
 பின்றொடைபுனைந்துசாத்திப்பெரும்பலிபுரிந்தோர் தீர்த்த
 மொன்றெடுத்துச்சவாதிசெய்துகிட்கிந்தைசேர்ந்தான். (க)

சேர்ந்தவன்செய்தியெச்சஞ்செப்பியசூதர்தம்மைத்
 § தீர்ந்தவர் பணிந்துபோற்றிச் + சிவானுறைவகற்றித்தீங்கு
 பேர்ந்திடவளிக்குமன்னான்புசையின்பெருக்கமின்னுங்
 கூர்ந்தெமக்குரைக்கவேண்டுமென்றிடக்கூறலானார். (க௦)

கங்கையாகைக்குமொப்பாய்க்கருதுபுப்பெண்ணைதன்னிற்
 சங்கற்பஞ்செய்தும்நூனச்சதுர்மறைமனுக்களோடு
 துங் x ககமடணஞ்சொல்லித்தோய்ந்துமுக்காலுமன்னிப்
 புங்கவர்பிதிர்க்களையர்ப்பலிமுதற்புரிந்துமன்றே. (க௧)

மாத்தியானத்துக்காயத்திரிமுதற்செபங்களெல்லாஞ்
 சூத்திரரோணுஞ்செய்யற்றொடர்பெனுஞ்சுருநிநான்கின்
 ஆத்தநாற்படிமுடித்துமாதிரிபுரியடைந்துச்
 சாத்துபுக்காமிகத்தாற்சாமியைப்பூசைசெய்தான். (க௨)

* அனுமதி - சம்மதி. † உரன் - அறிவு. ‡ சிரல் - முடிவிடம்.

§ துகைத்தல் - தளர்த்தல். ¶ விழைவு - ஆசைப்பெருக்கல்.

|| தனை - கட்டு. § தீர்ந்தவர் - தேறினவர். + சிவா - குரங்காகியவாலி.

x அகமடணம் - அகமருடணம் (பாபவிமோசனம் அல்லது நீர்க்குள்
 வின்று செய்யுமோர் செயல்.)

செய்தபினுலயத்தைச்சீரணைத்தாரமாக
 வெய்துபுமுடித்தின்பாகப் * பங்குனியங்கிதன்னிற்
 கைதரும்பலன்கள்கொள்ளக்கரிமுகப்பலிமுன்செய்து
 † தைதுபு ‡ மிருத்துவாஞ்சங்கிரகணம்புரிந்தான்மன்கோ. (க௩)

மன்னிய § வாத்துசாந்திப் ¶ பேரீதாடனமெடுத்துப்
 பன் || அங்குராார்ப்பணத்தாற் § தேவதாவகனங்கொண்டு
 பின்னுமத் + தவசாரோக x சந்திபூசைகளியற்றிப்
 பொன்னியற் √ குடந்தாபித்து ∴ மனற்பலி ÷ ரட்சைசெய்தே. ()

சீர்கொள்பல்லக்கிற் பஞ்சமூர்த்திகடனைச்சோடித்துப்
 பேர்கொள்வாத்தியம்பிரங்கப்பிரதமநினத்திற்பெட்பாய்
 ஊர்வலம்வந்துஞானமண்டபத்திருக்கவைத்தும்
 ஏர்கொள்கற்பூரதிபதூபராதனையுஞ்செய்தே. (க௫)

வளங்கொளுமுபசாரங்களியாவையும்புரிந்துமன்னித்
 — தளங்கொள விரண்டாநாளிற்றண்பலிரட்சைசெய்து
 முளங்கொளரவியின்வாகமொளிமதிப்பிரபைதன்னிற்
 றுளங்கவைத்தரனைக்காலேமாலையும்சவமுங்கொண்டே.. (க௬)

முரசமுமுழங்கமுன்றாட்பெறுங்காலேதன்னிற்
 = றிரிசியமணிப்பல்லக்கிற்சிவனையுட்காரவைத்துக்
 கரிசிலாமாலேதன்னிற்றுதமேற்கவினக்கண்ணைற்
 | சரசமாயாருங்காணவுற்சவந்தனைநடத்தி. (க௭)

கருதுநாங்கெனுநாட்காலேக்கற்பகத்தருவின்மேலு
 மருவுதல்புரிந்தெல்லோரும்வணங்குறமாலேநேரத்
 தொருமுறையாநிசேடவாகனத்துமையீசன்றான
 தெருவினிற்பவனிகொள்ளச்செய்தவன்சேவையாலே. (க௮)

* பங்குனியங்கி - பங்குனிமாதக் கார்த்திகை. † தைதுபு - தைதல்-அல
 ங்காரம். ‡ மிருத்து சங்கிரகணம் - மண்ணைச்சேர்த்து வாத்துவாக்கல். § வாத்
 துசாந்தி - வாஸ்துதோஷ நிவாரணம். ¶ பேரீதாடனம் - பேரிகை வாத்தியம்.
 || அங்குராார்ப்பணம் - வித்தான பாலிகை வைத்தல். § தேவதாவகனம் என்
 பது தேவதைக ளாவாகனம். + தவசாரோகணம் - என்பது தவசாரோகம்
 எனக் குறைந்து நின்றது. அது இரட்சாபந்தனம். x சந்திபூசை - சந்திகளின்
 பலி. √ குடந்தாபித்தல் - கலசந் தாபித்தல். ∴ அனற்பலி - அக்கினிகாரியம்.
 ÷ இரட்சை - இரக்கை - காப்பு. — தளம் - கூட்டம். = திரிசியம் - தோற்
 றப்படத்தக்கது. | சரசம் - பரிகாரம்.

தெருள் பெறவைந்தாநாளின் காலையிற் சிவனைச் சைவப்
பொருளருள் விடைமேற் செல்லப் புகலந்திமணம்புரிந்தும்
மருளி லாமிருகவேட்டையிரவினி லாடச் செய்தும்
அருணத்தியரிமேலம்மையப்பனைவைத்து கந்தே. (௧௯)

ஆசுவாகனத்தின் மூத்தோனறு முகன்மயின் மேலன்ன
வாசுவாகனத்திற் சண்டிச்சரவளற்றேவுஞ்சூழப்
* பேகமாவாத்தியங்கட் பிறங்குறவலஞ்செய்போழ்திற்
பாகமாவாய்வுத்திக்கிற்பச்சையன்றளிக்குமுள்ளே. (௨௦)

ஈசபிம்பத்தெழுந்தவெழிற் பெருஞ்சோதிதன்னைப்
பாசயிற் றெரிசனந்தான் பண்ணைவந்துநிற்கும்
தாசனும்பனவன்மெய்யிற்றொனெழுமொளியுங்கண்டு
மாசிலாததுவாதசஞ்சேர் மஞ்சரியாலுஞ்சொல்லும். (௨௧)

எவ்வண்ணமுளதுக்கெல்லாமெழில்வண்ணமாகியாதிச்
செவ்வண்ணமேனியோடுந் திகழ்வண்ணப்பொருளோசைவ
மெய்வண்ணத்தல்விடத்தாம்பவியன்சுடர்வண்ணங்கொள்வார்க்
கவ்வண்ணமோடி லங்குமருள்வண்ணத்தேவதேவே. (௨௨)

குணகுணிபாவமாகிக்குலவுபுப்பொருளேருளான
வெணமுளார்கண்டு கொள்ளும்பெயெய் பேயெல்லா
வணமுந் தின்பாலதாக ஠ வாய்க்குபுச்சுடரோவானோர்
கணங்களும்பரவநின்றகண்டணித்தேவதேவே. (௨௩)

பகலொளிச்சுடர்கொண்டோங்கும்பன்மணிச்சுடரோபோன்றென்
னகவொளிச்சுடர்ப் புரங்கொண்டருட்சுடரொளிக்குண்மன்னி
யிகலிலதா கினின்றவெழிற்பாஞ்சுடரோயிங்ஙவ்
தகவுறுஞ்சிவச்சுடர்க்குந்தனிச்சுடராசுந்தேவே. (௨௪)

எங்குமாஞ்சோதிக்கெல்லாமெழிற்பாஞ்சோதியாகி
மங்களகரமாமன்னுமருட்பெருஞ்சோதிதன்னைத்
தங்கரமுகிழ்த்துப்பேணிச்சரண்கொளுமாபோன்சோதித்
திங்கொள்சிவச்சோதிக்குளயிக்கியஞ்சேர்ந்ததன்றே. (௨௫)

பனவனாமாயோன்சோதிப்பரசிவச்சோதியைச்சேர்ந்
தனவிருசோதியொன்றாய்ச்சார்ந்திடக்கண்டோரொல்லா

* பேகம் - முகில். † வயங்கல் - ஒளிசெய்தல். ‡ புரம் - உடல்.

மனமிகவுருகுவெய்தியானந்தமயமாய்நானும்
கனவினுமறவாராகிக்காதல்கொண்டிருந்தார்மன்தோ, (௨௬)

சனனகாதியர்களியாருஞ்சாற்றுபுச்சரிதங்கேட்டும்
மனனஞ்செய்திசயித்துமருவியேமுத்திசேர்ந்தப்
பனவனூர்செனமைற்றும்பகர்தரவிரிவாச்சூதர்ப்
புனைமலர்க்கழவிரண்டும்போற்றினர்புகல்வார்பின்னும். (௨௭)

ஒருவடபெண்ணையின்பா * லொப்பனையாகவோங்கும்
பிரவடதேவராயபுரமெனுமப்பட்டணத்திற்
றாவடவேதவங்கதன்மசாத்திரங்களியாவும்
கரவடமின்றிகற்றோனெக்கியச்சர்மமன் † காலே. (௨௮)

பெட்புறம்பிரம்மசர்ம்மாவெனும்பெயர்கொண்டோன்பேதக்
‡ கொட்பொரினுச்சைவபூசைக்கொளவிலிருந்தல்செய்யான்
நட்புறுமெவர்க்கும்நல்லானவில்பலித்தவிரானுந்
§ தட்புறுவிஷ-சங்கிராந்திபுண்ணியகாலந்தன்னில். (௨௯)

பினுகினிந்தியின்மூழ்கிப்பெருங்கடன்முடித்துப்பின்னு
மனாதரவாகும்பூசைமனித்துதிசெயவிரங்கி
யனாதரன்முன்புதோன்றியாம்வரங்கேளிங்கென்னப்
பனாகநின்பதமலர்ச்சேரையிக்கியப்பலன்றாவென்றான். (௩௦)

விரும்பியேகேட்டும்பிரம்மசர்ம்மனுக்கரன்விளம்பும்
ஆரும்பதவயிக்கியந்தானரிபுரியடைந்தாலங்ஙன்
றருமரித்தளிமுன்வாய்வுச்சந்தியின்மணங்கொள்வேட்டை
வரும்பொழுதுனக்குமுத்தித்தெரிசனத்தெனமறைந்தான். (௩௧)

மறைந்தபினரியூர்மேவிமணிச்சிவசோதிதன்னைத்
திறங்கொடுத்தரிசனந்தான்செய்துறுமெய்யன்மெய்யிற்
பிறந்திடுசோதிதானுங்கலந்ததிப்பெற்றியெல்லா
மறைந்தனமுன்னமின்னுயிக்கியமிதுவேயென்றான். (௩௨)

சோதியுளைக்கியஞ்செய்யுற்சவத்தெரிசனந்தான்
றீதிலாச்சவியூர்தன்னிற்காண்பவர்பவங்கடர்ந்து
மாதவமுளராய்நானமருவுவொன்று || வாணிக்
காதலாய்ப்புகலக்கேட்டுக்கருணைகொண்டிருந்தான்மன்தோ. (௩௩)

* ஒப்பனை - அலங்காரம். † கால் - மகன். ‡ கொட்பு - திரிபு.

§ தட்பு - குளிர்ச்சி. || வாணி - ஆகாயவாணி.

புண்ணியவிருடியோர்க்குச்சந்தனபுரத்தின்தேவைத்
திண்ணவத்தினத்தினெய்தித்தெரிசனஞ்செய்துளார்க்கும்
நண்ணுபுவரங்களியாவுந்ல்குமில்விதிசாசத்தை
யெண்ணுவர்தமக்கும்பாவமிலையெனச்சூதர்சொன்னார். (௩௪)

சொன்னவர் தலைவணங்கியிருந்தனர்முனிவரிப்பால்
பன்னுபுமைந்தாநாளினுற்சவமுடித்தான்பண்பாத்
துன்னுபுமாறாநாட்சேர்காலையிற்றேர்விமான
மன்னியமாலையானைவாகனத்தினுமேற்கொண்டே. (௩௫)

கருதுபுயேழாநாளின்சாலையிற்கைலாயப்பேர்
மருவுவாகனத்தின்மேலுமாலையின்மேருவாகந்
திருவுறவெட்டாநாளின்சாலையிற்சேகிலிக்கொண்
டருமறைபுகலுமந்தியசுவவுற்சவமுஞ்செய்தான். (௩௬)

ஒன்பதாந்தினத்தின்காலையோடுந்தேர்நடத்தியுன்னித்
துன்பிலாதந்தியுத்தியானவுற்சவம்புரிந்தும்
நன்மையாய்மறுநாட்காலேநவினடராசசேவை
யன்பொடுசெய்துமுச்சியதனிணும்வசந்தங்கொண்டே. (௩௭)

உடன்கொளிச்சலக்கிரீடையுற்சவம்புரியக்கூர்ந்துங்
கட * எனபிருதநானங்கருதிக்கஞ்சரிதீர்த்தத்திற்
றிடனுற்செய்வித்தானபிறகரன்றன்னேநோக்கி
வடமதிற்றுயில்கொள்கின்றவனசலோசனனுரைப்பான். (௩௮)

முன்னிலக்குமியினோடுமொன்சலக்கிரீடைசெய்யப்
பன்னியேவிரும்பியன்னுளென்றளச்சக்கரத்தால்
மன்னியுண்டாக்குமிந்தப்பதுமைச்சக்கரதீர்த்தத்தின்
இன்னலில்கங்கைசாரவழைத்திடுமெனப்பணிந்தான். (௩௯)

பணிந்தவன்றன்பால்மோனப்பரசிவமருள்பாலீத்துப்
பிணிந்ததோர்பினல்வாழ்கங்கையதனைக்கஞ்சரிதீர்த்தத்தி
லணைந்திடுமாறுசெய்துமன்பொடுகவியேநோக்கித்
தணந்திலிவருடந்தோறுமுளரிச்சக்கரநீர்தன்னில். (௪௦)

பாற்குணமதியிற்றேயும்பெளரணத்திதியிற்கங்கை
யேற்குமாவிதனிநின்றுமெழில்பெறுங்கெடிலமெய்தி

மாற்கு * சங்கமங்கொள்வேலைமருவுங்காமினியாயத்தாற்
கோற்குணவாலிதீர்த்தமெனும்பெயர்குலவுமென்றே. (சக)

சக்கிரித்தனையனுக்குஞ்சங்கரர்புகன்றூர்பின்பு
மிக்கவபிரூதமென்னும்நானமுஞ்செய்துமேவி
தக்கவுற்சவமும்பூர்த்தியாக்கியத்தகைமலர்த்தாட்
புக்கிற்றுதியாலின்ப்புணரியாழ்ந்திருக்கும்வேலை. (சஉ)

பின்னுமெம்பெருமான்வாலிபூசையின்பெருக்கங்கண்டு
நின்னகரடைந்துநூயநீதியைப்புரிவாயென்ன
மன்னியபுலவன்சேயுமறுத்துநான்பலிசெய்திங்ஙன்
றுன்னுதல்வேண்டுமென்றான்றாயவன்பத்திமெச்சி. (சங)

இவ்விடந்தன்னினின்போற்பூசையுமியற்றல்வேண்டிப்
பவ்வழிற்சங்குகர்ணப்பூதமும்விடுத்தேன்பண்பார்
திவ்வியபலியுஞ்செய்யுஞ்செல்லெனமறைந்தானெந்தை
அவ்விடந்தனிற்ன்பேராலிங்கமைத்திடம்போய்ச்சேர்ந்தான். (ச)

வேறு.

அரியசந்தானமாபுரியீசனாலயந்தனிவருணால்வர்க்
குரியசந்தானத்தெக்கணமூர்த்தியோங்குசந்திதிக்குக்கீட்டிசைப்
பெரியசந்தானவாலிராவணாற்செய்பிரதிட்டைலிங்கமுமே [பாற்
தெரியுஞ்சந்தானந்திரிபுரர்செய்யச்சேர்ந்ததிப்பெயரிரண்டினையே
நசனாவேற்படிசெயுஞ்சங்குகர்ணனுங்காமிகவிதியாற்
பூசனைபுரிந்தான்பிறகவன்பிள்ளைச்சுகர்ணனுப்பூசித்துப்போனான்
வாசமாக்கண்டாகர்ணாஞ்சேயின்வழிவருஞ்சந்ததியாரும்
நேசமாயரன்றன்பலியினையியற்றநின்றனர்நானுமித்தலத்தே. (சசு)

கலிவிருத்தம்.

ஆதலாலிவர்போற்செயிற்காமிகப்
போதபூசையைக்கொள்ளும்புராரிபாற்
சாதகங்கொள்வேண்டித்தனிப்போல்
மாதவம்பலமாகியேவாழ்வோ. (சஎ)

திருவாலிசிவபூசாவிதியத்தியாயமுற்றுப்பெற்றது.

பிரமஞர்சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வலந்திகழ்வாலிபூசைவரன்முறையாய்வருத்து
நலந்திகழ்தரவுமெம்பானவில்தரக்கேட்டோநண்ணிப்
பலந்திகழ்பிரமஞர் தம்பலிதனைச்சொலவுன்பாதர்
தலமிசைக்கொண்டோமென்னச்சாற்றுவர்சூதர்தாமே. (க)

கலிவிருத்தம்.

திரிபுரமெரிதரத் * திணையின்றேரின்மேழ்
பரிபவமொன்றிலாப்பிரமன்பண்பொடுந்
தெரிதரச்சாரதிச்செய்துக்கொண்டுமே
வருகையிற்சூயவசையாதிருக்கவே. (உ)

யாதெனநோக்கினையனுமங்ஙன
மாதுமைபாகரோடவுணர்மன்னியே
திதுளிஇயுத்தமுஞ்செய்யக்கண்டுமப்
போதொருவதிசயம்புகுதரின்றனன். (ங)

நின்றனனொன்றுதோன்றமனீனெறித்
துன்றுசாரத்தியந்தவறித்தொல்லரி
யன்றுசாய்ந்திடவிடையாகியச்சுதன்
சென்றிரதத்தொடுஞ்சிவனைத்தாங்கினான். (ச)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கொஞ்சநேரஞ்சாரத்தியங்
கஞ்சன்றப்பவுங்கண்ணுதல்
எஞ்சலிற்பிழையெய்தவு
மஞ்சியோவென்றரற்றுவான். (ஞ)

வள்ள லுன்பதமறியநான்
 கள்ளமாப்புரிந்தேனலேன்
 எள்ளல்முப்புரர்போரினால்
 உள்ளுகைத்த * லுடைந்தவே. (௬)

† உகைத்தல்நிற்கவுமையனே
 திகைத்துநின்றனன் ‡ பிழையினைச்
 § சுகித்தல்கொண்டுச்சரண்டனிற்
 புகுத்தல்செய்யப்புரிமினே. (௭)

என்றுசிறந்தானந்தங்கொள்
 கின்றபோதன்கிளர்க்கக்கீழ்
 நின்றபூதக்கணங்கணீர்
 துன்றமற்றுந்துதிக்கவே. (௮)

மாலோனாதிபசுக்களைக்
 காலமேய்க்கும்பதிச்சொலும்
 மூலபாசத்தனையற
 || வாலமாதவமதியினில். (௮)

பூர்வபட்சத்திதியைந்துற்
 சீர்பினுகினிமூழ்கியே
 நேர்கொணித்தியகன்மமும்
 ஏர்பெறப்பின்முடித்துமே. (௯)

ஆதிமாபுரிவந்தருட்
 சோதிதன்னைத்துகளிலா
 தோதுமாபலிகொண்டுடன்
 ¶ சாதகப்புலாட்டியே. (௧0)

எழுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

வேதங்க ளியம்பு + மாகனி யாச விதிப்படி யரன்றிரு முடி
 மேற், சாதகத் திதியிற் பாறயிர் பஞ்ச கவ்விய முதற்றிர வியமும்,
 கோதிலாக் கங்கைத் தீரமும் கலந்துக் குளிர்ந்தர வாட்டிக் கொய்

* உடைதல் - கெடுதல். † உகைத்தல் - செலுத்தல். ‡ பிழை-அபராதம்.
 § சுகித்தல் - மன்னித்தல் || வால் அம்மாதவன் - சுத்தவைகாசிமாதம். ¶ சாத
 கப்புனல் - அஃது திதிரிலை முதலிய ஏழ்வகை யுறுப்புகளி னிலையையுஞ், சோதி
 டனாலா லுணர்ந்து அவற்றால் வரும்பயன் கூறுவது. + மாகன்னியாசம்
 கக - தரம். உருத்திர மந்திரத்தை செபித்தல்.

மலராற், நீகிலா வழுதிட்டருச்சனை புரிந்தாற் நீர்ந்திடும் பிழை
யெனத் தெரித்தான். (௧௧)

உரைத்தபின் கமல யோனிவை காச வொண்மதிப் பஞ்சமத்
திதியிற், றிரைப்பினு கினியிற் செபதப கன்ம மியாவையுஞ் செய்
துந் நெளிவாய்ப், பரைத்தளத் தோங்கும் பரசிவக் கனியைப்
பகர்மறை யாகம விதியால், * விரைப்புன லாட்டித் துகின்மலர்
நீறும் விதிகொடு புனைந்துடன் விரைந்தே. (௧௨)

பற்பல வாசுந் கனியொடு பண்ட வகைகளு முழுதமற் றது
வுந், தற்பரன் றிருமுன் வைத்தெழிற் றாப தீபமுஞ் செய்துசந்
மார்க்க, விற்பனர் துதிகள் விளம்பி யர்ச்சித்து விழியினீர் பெருக
வீழ்ந் திரைஞ்சிக், கற்ப கற்பங்க ளழியினு மழியாக் கமலணும்
பூசைகள் செய்தே. (௧௩)

ஏகமாத் விதமாந் துதியினுற் சனியு ரொந்தையே பத்ம நாயகி
தன், பாகமார் சிவமே நின்மலா னந்தப் பரசிவ பூரண வெளியே,
† நீகம்போற் கருணைமேய நிற் குணவ ரிராய்ச் செல்வமே நிகள,
போகமே யோக போனகா வென்றன் புன்பழி யொழியெனப்
பணிந்தான். (௧௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணிந்தவன்றன்னே நோக்கிப்பரசிவவிகவும்பண்பாய்ப்
பிணிந்ததோர்பிழையுநீங்கிப்பிறங்கினும்விதியேபெட்யாய்த்
துணிந்துநின் னுலகமெப்திச்சுகங்கொளென்றணிகளியாவும்
அணிந்தவன்புலத்தீர்த்தலிங்கமுமமைத்துப்போனான். (௧௫)

திரிபுராந்தகர்க்குவையத்தேர்விடறப்புந்நிமைப்
பிரிதராவிதத்தயப்பேர்விங்கபூசனையானீக்கிக்
கராசலவுரியார்பாதங்கண்டனண்டரெல்லாந்
தராதலத்தவரோடேற்றிச்சாபமுந்தவிர்த்தார்தான்னே. (௧௬)

அயன்பெயராலுண்டாக்கு மற்புதத்தீர்த்தந்தன்னிற்
பயன்கொளமுழுகிப்பிரம்மலிங்கமும்பணிவார்க்கெல்லாம்
‡ வயமுறவளிக்கமன்னும்வடபுரத்தெல்லைதன்னிற்
றயவுளார் காணலென்றுந்தகுதியென்றுரைத்தார்தாமே. (௧௭)

பிரமணர் சிவபூசாவிதித்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ ரு வ து

சூரியபகவான் சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருஞ்சிவபூசைதன்னாற்பிழையொழித்தமடலர்ச்சேர்
வரந்தனையெய்திவாழ்ந்தமலரவன்காதைமுன்னர்
திருந்தவுஞ்சொலத்தெளிந்தோந்தினகரன்பலியைக்கேழ்க்க
விரும்பினம்புகலென்குதர்விருடியர்க்குரைப்பதாரார். (க)

ஆதியிற்காதிபீன்றகோசிகவரசனென்பான்
நீதியும்வழுவாச்செங்கோனிகழ்த்துதல்புரிந்தறத்தாற்
நீதிலாவுயிர்களியாவுஞ்செழிக்கரட்சித்துவந்த
போதொருநசையால்வேட்டைப்புரிதரவெண்ணங்கொண்டான் ()

நால்வகைச்சேனையோடுநவில்வனம்புகுந்துநண்ணிக்
கால்வழிச்செல்லும் * பல்லங்கேசரிப் + பாய்மாவோடப்
பால்வழிப்பறவையாவும்பயமுறவேட்டம்பண்ணி
நூல்வகையுளவசிட்டனுண்பள்ளியடைந்தான்மன்னன். (ங)

மன்னவன்சிரமம்நீங்கிவணங்குறவசிட்டனோக்கிப்
பன்னுபுகாதிமைந்தோய்பரங்கொளுமதிதிபூசைக்
கென்னிடமிருந்துநானையேகுமென்றுரைக்கவொவ்வா
துன்னுபுதானையோடுமடைதலால்விடைதாவென்றான் (ச)

கோசிகன்குறிப்பறிந்துங்குலவுபுநீங்களியாரும்
பேசுபுவதிதிபூசைப்பெற்றுடன்செல்லுமென்ன
வாசிலான்வற்புறுத்தவொப்பினர்காமதேனை
நேசமாய்வரவழைத்துநிகழ்த்தினன் † நிசிதமாயே. (ரு)

பெரும்படையாவினுக்கும்பெருந்தகைதனக்கும்நல்ல
விருந்திடவேண்டிமென்றுவிருடியர்கோள்விளம்பப்
பொருந்துமாற்குறைவொன்றின்புண்புண்ணியத்தேனும்புக்கி
யருந்திடத்தகும்படிக்குமவரவர்க்களித்ததன்றே. (சு)

* பல்லம் - கரடி. † பாய்மா - புலி. ‡ நிசிதம் - கூர்மை.

இவர்களோர்நாளுங்காணவியதாம்பலகாரங்கட்
 இவர்ப்புவர்ப்பினிப்புக்கார்ப்புப்புளிப்புக்கைப்பாறினன்காய்த்
 தவிர்தலிலுண்டியாவுந்தந்திடவுண்டுத்தக்கோ
 னவர்களோடுவகையெய்தியத்சயித்திதுநினைந்தான். (௪)

காட்டினில்வாசஞ்செய்யுங்கடுந்தவர்க்கேவலாளர்
 நாட்டியசாமா * நெங்கு † னணைரபதியதாநம்
 மாட்டொரு ‡ வகையுமெஞ்சலுளதிவர்பாற்கிடைக்குந்
 தேட்டமத்தேனுவாலென்றறிவினிற்றெளிவுகொண்டே. (௮)

§ வரமுறுமவசிட்டர்தம்பாந்மருவிகோன்சுரபிதன்னைக்
 கரமுறக்கொடுக்கினிற்கேயாயிரம்பசுக்களோடுந்
 || தரமுறுமென்றடைத்திப்பாதியுந்தருவேனென்னப்
 ¶ பரமுறப்பலவிதத்துங்கேட்கவுமளிக்காதாலே. (௯)

கொலைமுதலளிக்குங்கோபக்குறிக்கொடுங்கோசிகப்பேர்
 சிலைதனிற்சரந்தொடுத்தத்தெறிக்கவன்பிரமதண்டம்
 + உலைதரத்தடுக்கயாவுமுள்ளுடைந்துருகிச்சோர்வாற்
 கலையெலாமுணர்ந்தோன்றன்னைக்கருதியேயுகாக்கலுற்றான். (௧௦)

மறைவழிப்பூசார்க்கேமனும்பலன்பலன்சுண்மற்றைத்
 துறைவழிமன்னர்க்காதலநிட்டபலன்றுல்லபந்தான்
 X நறையனல்முட்டியத்தைச்சுடினுந்நென்றுநாலோர்
 நிறைவழிப்பலவேவேண்டுமென்றுநேர்யாமஞ்சென்றான். (௧௧)

சென்றருந்தவங்கள்செய்யத்திருச்சங்குமன்னன்வந்தும்
 நின்றென்கோறிக்கையாவுநீர்நிறைவேற்றிப்பின்னர்
 துன்றுநின்வினைமுடிப்பினொனச்சொலுமவனைச்சொர்க்கம்
 நன்றுசெல்லெனவிடுத்துக்கோசிகள்மேடைந்தான். (௧௨)

மேற்றிசையடைந்துநோற்குமெய்யன்பாற் :: பகினிமைந்தன்
 √ தேற்றமாச்சென்றெனினித் | திறம்பலிலருடாவென்ன
 =ஆற்றமாயவற்குமீந்துமுத்தரத்தெய்தியுன்னி
 0 யாற்றவுந்தவம்பணுங்காலரம்பையுந் + தடைகள்செய்தாள். (௧௩)

* எங்குன் - எவ்விதம். † நணல் - கிடைத்தல். ‡ வகை - தினுசு.
 § வரம் - மேன்மை. || தரம் - வகை. ¶ பரம் - செயல். + உலைதரல் - அழி
 தரல். X நறை - சூற்றம். :: பகினிமைந்தன் = விசுவாமித்திரரோடுடன்
 பிறந்தான்மகன். √ தேற்றம் - தெளிவு. | திறம்பல் - தவறல். = ஆற்றம் -
 புகழ். 0 ஆற்றல் - மிகுதி. + தடை - விக்கினம்.

செய்தவடன்னைக்கல்லாச்செபித்துக்கீட்டிசையடைந்து
மைதவிழ்களனைநோக்கியுக்கிரத்தவமமைக்கக்
கைதவமில்லாத் தேவரியாவருங்கமலனோடு
மெய்திநீபிரம * லிங்கியாயினுயெனப்புகன்றே. (கசு)

நல்வரமருளிச்சென்றூர்வசிட்டர்பானண்ணியங்நன்
வெல்தபாக்கினிக்கும்வீடாதிருக்கவும்விஸ்வாமித்திரன்
† பல்கலோடயனைநோக்கிப்பிள்ளைவம்புரிந்தான்பற்றி
‡ வல்கநான்முகனுந்தோன்றவடைவுடன்புகல்வதானான். (கரு)

உன்மகன்வசிட்டனார்க்குமெனக்குறும்வேறுபாட்டின்
றன்மைகளெடுத்துரைத்துத்தக்கதுபுரிவாயெனன்ப
பன்மையும்விளக்கிநிற்கும்பருதிநற்கும்பயோனிச்
சின்மயச்சேடனோடும்மூவவாவரவழைத்தே. (கசு)

இருவர்க்குமத்தியாகவியம்புதறெரிந்துயானு
மருவியன்னவரோடினனார் ‡ மதியுளாரொனவகுப்பேன்
¶ நெரிநிலையுணர்ந்துசெல்லுமென்றயன்றெரித்தல்கேட்டச்
செருவிஸிக்குரிசின் √ மேட்டிச் ∴ செலவிடல்கொண்டுசென்றான்
சென்றினனுலகமெய்திச்செங்கதிர்தனக்குச்செப்பி
யொன்றியென்னுடன்வாவென்னவோங்கலுமுரைத்தல்கேட்டு
இன்றுநான்வருவனாகிவிருள்கொளுமுலகமெல்லாம்
நன்றலச்செலுநீரங்நனுவரக்கூடாதென்றான். (கஅ)

இறைவனமிருடிபென்பானிருள்வலியுலகநீங்கிக்
குறைவிவிப்பொதிகையெய்திக்குறுமுனிதனக்குரைத்துத்
× திறவொடென்பானீ + செல்லல்வேண்டிமென்றிடவுங்கேட்டு
மறைவனான்வரிம் | கிடக்கையதமுறுங்கூடாதென்றான். (கசு)

அங்நனமிருத்தல்கீங்கியதலபாதலத்தையெய்திச்
சங்கடமனைத்துமாதிரிசேடனுக்குரைத்தென்பாலு
யிங்நனம்போதல்வேண்டிமென்றனன்சிந்தின்முழ்கி
|| மங்குமிவ்வுலகமியாவுமியான்வரக்கூடாதென்றான். (உ௦)

)- இருடி. † பல்கல் - வெகுநான். ‡ அல்கல் - இரானான். § மதி
யுளார் - ஞானி. ¶ தெரிநிலை - விளங்கிநிப்பது. √ மேட்டி - பரமேட்டி.
∴ செலவிடல் - அனுப்புதல். × திறவு - வழி. + செல்லல் - நடத்தல்.
| கிடக்கை - சூமி. || மங்கல் - கெடுத்தல்.

மூவருமியம்பல்கேட்டம்முனியரசெய்தியங்ங்ங்
 தேவர் குழுவையிற்பேரதன்றிருமுனஞ்செப்பலோடு
 மாவலமுளவசிட்டர்தமையழைத்துணர்த்தினீர்போய்க்
 காவல்கொள் மூவர்சேரக்கருதியே * கொணர்தியென்றான். (௨௧)

† வயவுளவயன் மொழிக்கொண்வசிட்டனுமனலிபூர்க்குத்
 தயவொடுபுகுந்தென்பா லுஞ்சவியேநீவரல்செய்யென்னப்
 பயமொடுமுலகமல்லாற்பாழ்படுமெனவும்பண்ணேணன்
 குயவனிக்கலையைவைக்கிற்கொளுமொளியெனக்கொடுத்தான். ()

வாங்கியத்தேரினிட்டும்வார்கடொழற்கண்டேங்கிப்
 பாங்குறியத்சயித்துப்பற்றிலானேயிம்பண்பா
 யாங்குறும்பொதிகையெய்தியகத்தியற்குரைத்தப்பாலுந்
 தீங்கிலாமுனிவர்முன்னந்தினகரனிருந்தகாலே. (௨௩)

தெள்ளமுத்தமிழும்வல்லோன்றிருமுகந்தன்னேநோக்கி
 வள்ளன்மையுளவசிட்டன்வகுத்தெலாமுரைத்தென்பாலு
 மெள்ளவேவருதல்வேண்டிமென்றன்கும்பயோனி
 பள்ளமேடாகிப்பூயிப்பாழ்படநிற்குமென்றான் (௨௪)

என்றவன்றனக்குநீத்தோனெழில்கொடுபுகல்வானென்றன்
 பொன்முடிக்கலசந்தன்னைப்புல்லுமாவிருக்கவைக்கில்
 மன்புவிதனையழுத்தநிற்குமென்றிடச்செய்தன்னான்
 நின்றதன்மகிமைகண்டுமிமலனோடடைந்தான்மன்னே. (௨௫)

அடைந்தவன்பாதலத்தினுதிசேடனையழைத்துத்
 துடர்ந்தென்பால்வருதல்வேண்டிமென்றிடத்துகளொன்றில்லான்
 படர்ந்துன்பாற்செல்வனாகிற்பாதலங்கடலின்முழுகி
 ‡ உடைந்திடுமிதற்கென்செய்வதென்னுமுன்னுரைப்பதானான். ()

எத்தனைவிதமுமென்றன்யோகதண்டக்கோல்செய்யப்
 பெற்றுளதிதனைவாங்கிப்பெரும்புவிதாங்கவைத்துச்
 சித்தனைக்கண்டென்பாலுஞ்செல்லுமென்றுரைக்கச்சேடன்
 அத்தனைப்பலமுஞ்சித்துமறிந்தவருடனுஞ்சென்றான். (௨௭)

தவறிலாமூவர்தம்மைச்சத்தியலோகஞ்சேர்த்துப்
 பவனநாயகனைப்போற்றிப்பரமஞானியிருக்கக்

கவனமாப்பருதிச்சேடன்கனகக்கும்பனையுநோக்கி

* யிவறலாய்க்கௌசிகன்றூனிபம்புவனிதனைத்தானே. (௨௮)

வசிட்டனூர் தமக்கெனக்கிருக்கும்யோக்கியத்தாழ்வோடு

† விசிட்டமும்விதியாயென்பால்விருமெனமுனியியம்ப

‡ நசிட்டலில்விதத்தாலுன்னிநவில்வர்நீர்கதமேற்கொண்டு

§ மசட்டையாற்றவமுநட்டமடைந்தனையினுவேயென்றார். (௨௯)

சாந்தமேயதிக்கமாகத்தவிசினைவிருத்திசெய்ய

|| வாய்ந்தவன்வசிட்டனென்றும்மன்னியவிருவர் தம்மிற்

ரேயந்திடுமேற்றந்தாழ்வஞ்சொல்லியற்பயனாலுன்னித்

தேந்தந்தநிலையினிற்கற்றெளிவெனத்தெரித்துச்சென்றான். (௩௦)

இடியெனமுழங்கிவிசுவாமித்திரனின்பமெய்த

வடியொடுகோபந்தன்னையகன்றுபோய்வடக்குத்திக்குந்

கடுமையாத்தவங்கள்செய்யக்கருதினன்சென்றபின்னர்

நடுமையார்சேடன்றூனும்நான் முகனுறவுகொண்டே. (௩௧)

இடந்தனைவிட்டுமீசனானைக்குமிகலாய்வந்த

மடந்தனையொழிக்கவேண்டிக்காளத்திமருவிவள்ளற்

றடமலர்ப்பதம்பூசித்துத்தன்னுலகடைந்தான்கும்பன்

றிடமுறச்சுந்தோசன்சேவைகொண்டிடம்போய்ச்சேர்ந்தான். ()

ஆதிமாபுரியையெய்தி ¶ யாதவன்றந்திரத்தின்

× வீதியாலாடிமாதப்பூரணையதனின்விள்ளர்ப்

÷ பூதியாற்சிவனையுன்னிப்பூசனைபுரிந்துநோக்கி

நீதியாற்கரங்கள்கூப்பிடுகிழ்த்துவன்றுதிகடானே. (௩௩)

கொச்சக்கலிப்பா.

நான்மறையின்முடியோங்குநூனமணிச்சுடரொளியே

வான்மறையுநானுதவும்வளவேசந்தானபுரிப்

பானிறைவேபத்தமநாயகிதன்பக்கலில்வாழ்

கோனறவேசைவக்குணவிதியேயென்மதியே. ()

* இவறல் - ஆசை. || வாய்ந்தவன் - பொருந்தினவன். † விசிட்டம் -

மென்மை. ‡ நசித்தல் - நசிட்டலெனவந்து அழித்தலெனப் பொருள் தந்து

நின்றது. § அசட்டை - பராமுகம். ¶ ஆதவன்றந்திரவிதி - அம்சமதந்திர

விதி. அஃது இரணப்பிரகாசத்தினும் செய்யுமோராகமவிதி. × விதி - வீதியெ

ளமருவியது. ÷ பூதி - சித்திமகத்துவம்.

என்னொளிகொண்டெவ்வுலகுமெவ்வுயிருமெப்பொருளுந்
தன்னிருளை நீக்கித்தழைத்தோங்குஞ்சந்ததமும்
நின்னொளிகொண்டோர்கண்ணாய்நிகழ்கின்மேனின்மலனே
பொன்னொளியேரூானபூரணவன்றடிபணிந்தான் (௩௫)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணிந்தருண் மருவி யனற்றிசையதனிற் பருதிபுட் கரணி
யொன்றமைத்துத், துணிந்ததின் மூழ்கித் தன்னுலகடைந்தான்
சோதியுந் தொல்விதி யதனால், அணைந்ததிற் படிந்து மருட்பர
சிவத்தை யர்ச்சனை புரிந்தவணிநுந்துத், தணந்திடாச் செபந்
செய்திறைஞ்சிடி லெவருஞ் சவியென விளங்குவர் தாமே. (௩௬)
குரியபகவான் சிவபூசாவிதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

௨.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னிருவிருடியார்க்கும் * நடுநிலைவழங்கல்வேண்டித்
தன்னுலககன்றரன்றனனுமதிதவிர்த்தலாலே
பன்னியசாபமேவிப்பருதியுமொழித்தகாதை
முன்னமேயுணர்ந்தீர்வாணி † மொய்ப்பலிக்கொளலுரைப்பாம். (௧)

ஆகியிற்சுகிலனென்னுமந்தணனருந்தவத்தார்
காதலாயின்றருபவதியினுட்கவினையுள்ளார்
‡ நீதமாம்பொருளின்மிக்காணித்தலும்நிவப்பையுன்னி
யோதுவன்கர்வமாய்த்தற்கொப்பிலையொருவொன்றே. (௨)

இவடனக்கெதிரியாகியெவர்களும்புகழ்வதாகிக்
§ கவனமாக்கலைகள்யாவுங்கற்றளித்துரைப்பதாகுந்
தவநிலைச்செல்வமிக்கவித்தியாவதியும்வந்தாள்
அவனையுமழகின்மிக்கா || ளனுசிதம்புகல்வதானுள். (௩)

* நடுநிலை - நியாயம். † மொய்ப்பு - வலி. ‡ நீதம் - பாக்கியம். § கவ
னம் - கருத்து. || அனுசிதம் - தகுதியின்மை.

இருவருமுயர்வுதாழ்வென்றியம்புபுகலுந்தீர்ப்பார்
 ஒருவருமமையின்றிவாதமுமுறுதிகொள்ளத்
 திருவருட்குறுகப்பதம்நாயகித்திருமுன்ஞானத்
 துருவளர்மண்டபத்தினோக்குறுமவையோர்முன்னே. (ச)

வாதமிட்டவரின்றொபவதியெனுமடந்தைவைய
 மீதினிற்பொருண்மேலாகுமாதலால்வெறுக்கையில்லோர்
 பாதகத்தாழ்வுமுள்ளார்பகர்மிடிகொள்வார்பன்னுந்
 தோதகப்பொய்க்குக்கந்தோய்ந்தினைத்தென்றுந்துள்ளி. (ரு)

கட்டமாபத்துமேவிக்கலங்குவர்கலங்கலாலே
 கெட்டிடுமறிவுங்கெட்டாற்கிளரறங்குன்றுங்குன்றில்
 மட்டிலாவிபசாரத்தால்மங்கையர்புதல்வரின்றி
 டட்டமாவமிசமாநிரகத்திலழிவர்தாமே. (சு)

ஆகையாற்றனிகன்மிக்கானறம்பொருளின்பம்வீடும்
 பாகமானவைகளையாவும்பெறுவனிப்பொருளாலென்றும்
 வாகையாமறைமனுக்கள்வகுத்ததிவ்வணதும்பாற்சந்
 தேகமுமுளதேவின்னுந்தெரிப்பக்கேடெளிவினாலே. (எ)

கல்வியிற்பேர்ந்துஞானங்கருதியகருணையோடும்
 பல்விதநிலையினின்றபயின்றபுசமர்த்தனோனுந்
 தொல்வினைப்பொருளினாரைச்சூழ்ந்தனசரியாராகி
 னல்விதநாற்றமில்லாவலொனணனுவாரே. (அ)

முன்னஞ்சீராமருக்கும்முனிவனாருபதேசுக்கு
 மன்னியகதையினுன்கினத்தமேலெனவகுக்கல்
 நின்னினைவதற்கொண்டாடிநிலத்தினிற்பொருளைத்தேடிப்
 பின்னிடையாதிருக்கற்பெற்றியத்தனமேலென்றாள். (ஆ)

என்றவடன்மேற்போகமெய்துபுநிலையிற்புல்வி
 நின்றவர்புலங்கொல்லாநிவப்பினிற்கிடந்தாமாழ்கி
 யொன்றுதோன்றாமலுத்திக்குதவினரிருக்கநோக்கி
 நன்றலவெனமறுத்துநாட்டுவெனவெழுந்தே. (க)

வித்தியாவதியுங்கல்விவிரும்புவர்தமக்கும்நல்லப்
 புத்தியோடொழுக்கம்வாய்மைப்பொறைபுகலடக்கங்கீர்த்திப்
 பத்திமெஞ்ஞானசித்திப்பலவுங்கொண்டழிவிலாத
 நித்தியமுத்தியெய்திநிலத்தினினிகழ்வொன்பால். (கக)

* ஊதியமில்லாரொன்றுமுணர்விலாலுமையாவர்

† நீதியுமிழப்பர்நீடுமரணமுஞ்செனநீங்கா

வாதனைமிகவுமுள்ளார் ‡ மனநியாயத்தின்வாய்மைச்

சாதனையறியார்பொல்லாச்சழக்கராயழிவர்தாமே.

(௧௨)

எண்ணரும்பிறவிதன்னின்மானிடப்பிறவிதானு

மண்ணினிற்கிடைத்தும் § மானராதறுல்லப || மடித்தாற்

றண்ணருட்கல்விவேண்டிக்நக்கினச்செல்வந்தன்றாற்

புண்ணியப்பிறவிநீங்கும்ஞானத்தாற்புகழ்கொள்வாரே.

(௧௩)

வித்தையேமுத்திரல்கும்வெறுக்கையுமகங்காரத்தின்

சித்தியையளிக்குமத்தாற்சகலமுநசித்துப்போகும்

புத்தியுள்ளவர்கட்கல்விப்பொருடனையீட்டற்போத

முத்தியென்றுரைக்கும்வேதமிருதியைமொழிவதானுள்.

(௧௪)

ஈட்டலுந்துன்பமாகுமீட்டியபொருளையெல்லாம்

நாட்டலுந்துன்பமாதநாட்டிடிற்சோராதி

கூட்டத்தாற்றுன்பமிக்கற்குறைபடிற்கெடினுந்துன்பம்

வாட்டத்தையுண்டுபண்ணுஞ்செல்வமுங்கொள்ளார்நல்லோர். ()

தனிகரும்புலவராசீர்வாதத்தைத் ¶ தலைக்கொள்ளாரேற்

பனுமமாவாசையிந்துபோனசித்தொழிவர்பண்பார்

+ அனிகமாங்கல்விச்செல்வமகிலமெங்கண்சென்றலுங்

x கனிகையாக்கொள்வர்கள்ளார்களைமுமதுபோலன்றே. (௧௬)

உயர்ந்திடுங்கரையுணர்போலுருளுஞ்சகடைக்காற்போல்

அயர்ந்திடநடிக்குங்கூத்துமவையகன்றழைத்தல்போலும்

பெயர்ந்திடல்லருதலொக்கும்பெருஞ்செல்வம்பேய்த்தேர்நூல்ப்

பயன்றருமறிவகற்றுமுறுதியுமிழியாப்பண்பே.

(௧௭)

எழிற்கல்விப்பெருக்கையுந்தானெவருமென்னுமிங்கொள்ளும்

வழிப்படுங்கீர்த்திரல்குமன்னரைவணங்கச்செய்யு

முழிப்படுந் + தவறுளோரையும்பரிண்வைக்கு § மூத்தைப்

பறிப்படும்வெறுக்கைக்கொப்பாவிஞ்சையைப்பகரலாமோ. (௧௮)

* ஊதியம் - கல்வி. † நீதி - முறைமை. ‡ மனநியாயம் - பகுத்தறிதல்.

§ மானர் - மானவர், அஃது ஆன்மாக்கள். || அறித்தல் - கிட்டல். ¶ தலைக்

கொள்ளல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். + அனீகம் என்பது - அனிகமென இடைக்

குறைந்து யின்மையென்பொருள் தந்தது. x கனிகை கனிதல். + தவறு -

தாழ்வு. § ஊர்தை - அழுக்கு.

ஆகையாற்கல்விமேலென்றதைவொல்லோருமன்பாய்ப்

* போக † போக்கியங்கணல்கும்பொருளொரு ‡ பொருட்டாயெ
யோகிகளதலுன்னியொப்பும்ஞாயங்களாலும் [ண்ணர்
பாகமாயெனக்குரைப்பீரவையுளீரொனப்பகர்ந்தாள். (௧௬)

பகர்ந்தவள்பாற்றனத்தைப் § படிநர்மேலெனப்புகழ்ந்தார்
தகுந்தயோகியர்கண்விஞ்சைத்தனமுயர்வெனச் || சரித்தார்
புகுந்தொருமுடிவுங்காணாப்புன்மையாற்பலருஞ்சேர்ந்து
நகந்தருமுளரியம்பாள் முனந்துதிநவின்றுசொல்வார். (௨௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

எமையானும்பத்தளநாயகிப்பெண்ணேந்திழையா
முமையாளையாதிபுரியோதிமமே ¶ யோவழக்குத்
தமையாளஸ்கொண்டு + தகவுரைத்துச்சார்பகற்றும்
ஆமையாளேஞானவம்பிகையென்றடிபணிந்தார். (௨௧)

பணிந்தவர்கடமைநோக்கிப்பத்தளநாயகியார்
திணரிந்திடுவர் தம்வழக்கின்றெளிவுரைத்துத்தீர்ப்பதும்யாம்
ஆணை X தறிவின்மண்டபத்தினமர்ந்திருப்பினென்றருளி
மறைந்திருசீருறுமளகைமன்வரவென்றுன்னினளே. (௨௨)
கலிவருத்தம்.

ஆம்பிகையழைத்தலுமளகைவேந்தனார்
உம்பரின்வந்தடிவணங்கவேரதுவாள்
இம்பரினாறும்வழக்கினுக்கும்நீதியைப்
§ பம்புதல்செயுமெனப்பகர்ந்துசென்றனள். (௨௩)

செல்வமுங்கல்வியுஞ்சிறந்துமன்னிவாழ்
∴ எல்வையுமுளவளகேகென்பவன்
பல்வளமுளவிவர்தமையுநோக்கியே
சொல்வனித்தனத்தினிற்கல்விமேலென்றான். (௨௪)

வித்தைமேலெனவளகேசன்விள்ளலும்
புத்தி 0 ஞேயந்தனிற்பொருந்திரின்றனர்

* போகம் - விளைவு. † டோக்கியம் - அஹுபவம். ‡ பொருட்டு - காரணம். § படிநர் - பொய்யர். || சரித்தல் - நடத்தல் அதாவது இயற்றல். ¶ ஓ - இழிவுசிறப்பு. + தகவு - நீதி. X அறிவு - ஞானம். -- இஞ்சர் - இரண்டுசெல்வம். § பம்புதல் - ஆரவாரித்துரைத்தல். ∴ எல்லை - காலம். 0 ஞேயம் - அறியப்படுவது.

அத்தனைத்துதித்தரற்குதக்கினம்புலி
சித் * தரிதீர்த்தமுஞ்செய்துபோயினான். (௨௫)

ஆக்கரியம்புலிதீர்த்தத்தாடுவோர்
நீக்கருஞ்செல்வங்களியாவும்நண்ணுவார்
பாக்கியவதிக்குறுந்தாழ்மையெண்ணியே
ஏக்கமும்பிடித்துப்பின்னியம்புவாள்முனே. (௨௬)

வித்தியாவதியுனக்கமைந்தமேன்மையைப்
பத்தியென்மனமிகப்பதைக்கும்பண்புளச்
சித்தமுமலைதரச்செய்ததாலினிப்
பித்துளப்பேயுருவாகவென்றனள். (௨௭)

என்றிடும்பாக்கியவதியையேர்பெற
நின்றிடும்வித்தியாவதியுநோக்கியே
நன்றுணர்த்ததெளிவிநிடுநிலைப்பயனிவி
இன்றென்பாற்சாபமுமிடலுந்தோடமே. (௨௮)

அறிவிலாமுடியம்புயத்தினுயகிப்
† பிறிதிலாமன்னழைத்துநாத்தநன்றம்பாற்
‡ செறிவினையளித்தலைத்தெளியிலாயவள்
பிறிதினையன்றியோர்பெற்றிவேண்டுகமோ. (௨௯)

வகுத்திடும்பொய்யிலுமாட்டும்வன்மையும்
பகுத்தறிவறிதராப்பிடிற்றும்பற்றியே
தொகுத்தெனக்கிட்டிடுஞ்சாபந்தோடம்பான்
உகைத்தலங்கொளுமென் டு ளுறுதியோதுவாள். (௩௦)

மருவுறுமுடமதாந்தகாரமும்
பிரிவிழித் || தவறுமாசாரவீனமுஞ்
சுருகிசொன்னிலையிழித்தொடர்பும்பெற்றலைந்
¶ துருவிவிபோன்றெங்குமுலவுமென்றனள். (௩௧)

இப்பெருங் + கேள்வியாளியம்புசாபமும்
ஒப்பிலாமுடிக்கொண்டோடிப்போயினான்
அப்பெருஞ்சபைகலைந்தறிஞர்யாவருந்
x திப்பியமகிமைக்கண்டேற்றிச்சென்றனள். (௩௨)

* அரி - சக்கரம். † பிறி - பிரிதி. ‡ செறிவு - நிறைவு. § உறுதி - கல்வி.
|| தவறு - குற்றம். ¶ உருவி - மன்மதன். + கேள்வி - கல்வி. x திப்பி
யம் - விளக்கம்.

சிவசின்னமனுவிதி.

எழுச்சிரடி யாசிரியவிருத்தம்.

முத்தியே யளிக்குந் தெக்கண மூர்த்திக் கீட்டிசைப் புறத்த
ரன் முகப்பின், வித்தியா வதிகொ ணினவினை நொடியின் விலக்கி
யுள் வெருவுற விருள்போல், பித்துறு பாசம் பிடிக்கவுந் தவிக்கப்
பெருங்கலை வாணிதேர்ந் ததனைச், சுத்தஞ்செய் திடத்தன்னைதி
சேர்புரியிற் றொல்விதிக்கொடு மடைந்தனளே. (௩௩)

அடைந்தவ னுறுதிக் கறைவளிப் பாச மகல்தரு மஞ்சல்நீ
யன்பாய்த், தொடர்ந்தெனக் கரண ரிருடிகட் குரைக்குந் தொள்
மறை யாகமத் துணிவிற், படர்ந்திடும் மணிநீ றெழுத் தெனும்
விதியைப் பகர்தரக் கேட்டுளேன் பலியை, மிடைந்தினிக் கெடி
லங் குடைந்துடல் புனைந்து மியற்றிடிற் றகுதியென் றிசைத்தே.

தன்பெய ரதனும் நீர்த்தமொன் றமைத்துச் சதுர்மறையாகம
விதியா, லெம்பிரான் றனக்கும் பத்மநா யகிக்கு மெடுத்தினி தாட்
டிடக் கெடிலத், தின்பொடு மூழ்கி விஞ்சையோ டெழுந்து மேர்
மணி நீறெழுத் திவைகள், முன்புறு மிடங்க ளணிபவர் பலன்கள்
முறைகொடு மவட்கியம் புவளே. (௩௪)

விபூதிமகிமை.

உண்மையை யளிக்குஞ் சின்னங்கண் மூன்றி னுறுதியே நீறு
றுமிடந்தான், வண்மைகொ * ளடிகள் கோவிலின் யாக சாலையின்
வருமிதை மறையேயார், திண்மைசேர் மன்னர் வசியர் சூத்திரரொன்
னல்வருந்தெளி வொடு தரிக்கி, னண்மையாம் பதவி யடைவ
† ராச்சிரமத் தவர்பொடி யணிவது மவளே. (௩௫)

விறகினு லயத்தின் மடப்பளி யடிகள் வீட்டினில் வினைந்
திடும் நீற்றைப், புறமுறு மனிய சாதியர் பெண்கட் பொலிவுறத்
தரித்திடிற் பொருந்து, மறுவிலாப் பொடியை வடித்தெடுத்தன்
பர் மறையவரொடு முதனூல்வர், அறமுறும் விதியாற் காலமூன்
றினிலு மணிதலு மருந்தவ மறியே. (௩௬)

* அடிகள்கோவில் - பெரியோர்மடாலயம். † ஆச்சிரமம் - பிரமசாரி, கிரக
த்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி இவர்களி லெவ்வாச்சிரமத்தரால் விபூதி
யமைக்கப்படுகிறதோ அவ்வாச்சிரமத்தாரோ தரிக்க.

பெண்கள் சந்த்யாசிப்பூசார்வானப்பிரத்தனர் வீடுமர்மனை வி
பண்கொளும்பூதி குழைத்திடலாகாப்பகருபதேசமிற்படிவர் [திண்
விண்கொளமிந்ந்துமன்னிமூவிரலாண்விதியொடுபுனையிதீர்த் தத்
மண்முதற்றானங்கொடுத்திருநூறுமகஞ்செயும்பலனடைகுவரே.()

உச்சிம நெற்றிக் கண்டமார் பிருதோ ஞ்னுமுழங் கையும
ணிக் கட்டும், டச்சுபுச் சுழிய னன்விலாப் புறமே னவின்முழங் தா
ட்பல விடனும், துச்சின் மெய்யதனும் நான்மறை யசித் காமிகத்
தொல்விதிப் பயனால், மெச்சியன் லீற்றைக் குழைத்தும்நாற் குல
த்தோர் மீவிர லங்குலப் படியே. (௩௬)

சொல்லிபவிடங்கண்மூவிரற்படவுந்தொன்மனுவுரியணிபவர்க
மில்லியசிவமாஞ்சுதூரம்பொட்டோடுருலமுந்நான்மலயசமுங்
கல்லியமண்ணுந்தரிப்பவர்நரகக்காட்சியர்கடவுடல் வேலும்
புல்லியவரியின்சங்குசக்கரமும்புகலமுற்காய்ச்சிப்பின்முறவே.(௪௦)

அந்தணர்தோளிற்சுடினும்ப்பனவனடிமையாச்சுடுண்டானேனுஞ்
செந்தழனரகின்வீழ்வரன்னுளிற்சிவசினமுளக்கெளதமரைச்
சந்தமார்மணைப்பூசியமறையோர்தப்புனாசெயத்தவமுனிவன்
இந்தணிமுடியானடியிப்பூதியினையிழிவுரைபுகல்நீங்களுமே.(௪௧)

வெவ்வினை யுளராய் நரகத்தின் வீழ்வீ றொன்ப்பெருஞ் சாப
மும் விடுத்தான், அவ்வினை யெய்தும் வைணவர்க் கின்னு மகந்
தைக ணிங்கிலை யந்தோ, செவ்வினை யுளர்பா லின்றழ கறிந்தாற்
செப்பிடார் வெப்பநேர யோடு, பவ்வினை யொழித்து ஞானமு
மாரிக்கும் பூதியைப் பகர்ந்தணி பவர்க்கே. (௪௨)

ஆதலாற் பிரம னரியரன் முருக னம்பிகை நந்தி * யந்தணர்க்,
மதிலாக் கணங்க ளியாவரும் புனையுந் திருவெண்ணீ ரதனையுந்
தெரிந்தே, காதலாய்ப் புகல்வார் பிறவிரோய் தீர்ப்போர் கற்பங்
கள் செலுந்தவக் கதிக்கும், பாதுக மெவைக்கும் ஞானமெய் துவர்
க்கும் பகர்பொடி யன்றிமற் றிலையே. (௪௩)

சிவந்தது முறுக வெந்ததுங் கருமை யாகிய நீறுகொண்
டணியோர், பவந்தனை யளவிட் டிரைக்கவு முடியாப் பான்மை
யாற் பரசிவப் பவிசெய், தவந்தனை யுடையார் தவளவெண் ணீற்

* அந்தணர்கள் - அத்திரி, ஆங்கீரசன், கௌதமன், சமதக்கினி, பரத்து
வாசன், வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்னும் இவரொழுவாகளாம்.

றைத் தரிப்பது தகுதிபொய் தணந்துந், துவந்தமென் போகச்
சுகந்தரும் பூதி ரட்சையின் ரொல்விதி யிதுவே. (௪௪)

முத்தியை யளிக்கும் நீறுமேற் றிசையின் முத்தெனப் புலியி
னில் வினையு, மத்தையா ரெடுத்து மணிகின்றார் முன்ன மறைவு
றும் பூதியா மதனின், சித்தய னறியுஞ் செப்பிய கற்பத் தெய்
வதப் பற்பத்தி னென்றா, மித்தையும் புனைவா ரொன்றுபின் னுறு
திக் கெழின்மணி யியலுமோ துவளே. (௪௫)

உருத்திராக்ஷமகிமை.

திருபுர னென்னும் பெயருள வசரன் செய்துறும் கொடுமை
யாற் றிகைத்துப், பரிபவ முளரா யயனரிச் சுரர்கட் பரசிவந்
தனைப்பணிந் தேற்றி, யரியதாந் தவங்க ளாயிரம் வருடமாற்றவும்
விடையி னம்பிகையே, றரியதுன் பறிந்து வந்துமுக கணினு
மொண்டுளி விழவுநோக் கினளே. (௪௬)

நோக்கியே யுறுத்து முருத்திர னார்க னுண்டுளி யுருத்திராக்
கமதா, யாக்கிய திரவி யிந்தன லக்கத் தருண்மணிப் பேதவன்
னங்கள், போக்குநீக் கனைத்தும் புதரிலக் கதிர்க்கண் பொன்றிற்
மீரறு பிரிவாம், நீக்கமில் மதிக்கண் வெண்மையீ ரெட்டாய் நிகழ்
தரத் தோன்றுமா மணியே. (௪௭)

திண்மைகொ ளனற்கண் டனிற்கரு நிறமுந் தெசவிதப் பே
தமுந்திகழும், வெண்மணி மறையோர் வணிகர்க ளணிதல் விதிய
தாம் பொன்மணி வேந்தர், வண்மையாப் புனைத றகுதிநற் கருமை
மாமணிச் சூத்திரர் மகிழ்ந்தும், ஒண்மையாத் தரித்த லாகம நெறி
யென் றோகின ரியாவையு முணர்ந்தோர். (௪௮)

கண்மணி முப்பத் தெண்வித மாகக் காய்க்குமத் துளிமரக்
கினையி, னுண்மணி முகமொன் றிரண்டரன் சொருப * மும்பர்
கோ வதைப்பழி யினையும், மண்மிசை புனைவார் தமக்கெளி தொ
ழிக்கு மன்முக மூன்றுள மணியும், பெண்பழி யகற்று மதிக்கமாத்
தரிக்கிற் பேரனல் வடிவமென் றறியே. (௪௯)

நான்முக மணியும் பிரமனார் வடிவம் நவீனர வதையறு மணி
யின், வான்முக மைந்து மாமணிக் கால வனலுடற் பிணியெலா

மகற்றும், வேன்மலிப் பகவ னறுமுக மணியும் * வேதியி னத்தி யை விலக்கும், மேன்மலிச் சேட னெழுமுக மணியும் வெறுக் கையின் களவொழித் திடுமே. (௫௦)

எண்முக மணியு மாணைமா முகளு மெக்குரு மனைப்பழி யொழிக்கும், விண்முகத் தரிய † மோக்கமு மளிக்கு மெழினவ மணியிடக் கரத்திற், ‡ பண்முகமாக வணிபவர் கோடிப் பனவரின் கொலைப்பழி யொழிப்பார், மண்முகத் திதனை வயிரவ தேவாய் வழிபடிவ் மதியுந் தந்திடுமே. (௫௧)

தசமுக மணியு மாயனும் விலங்காற் பேயினும் மருந்துயர் தடுக்கும், பசுபதி ரூபம் படுவொரு மணியாய் பன்மக மோக்கமும் படைக்கும், இசைகொ வீராறு முகமணி ரவியா மெண்ணிலா மகப்பலன் கொடுக்கும், § வசைசொளு மங்கம் வெட்டிய பழியு மாற்றில் வளமளித் திடுமே. (௫௨)

மன்பதின் மூன்று முகமுள மணியும் வள்ளிதெய் வாணை நாயகனும், இன்புற விதனை யணிபவர்க் கட்ட சித்தியச் செல்வமு மளிக்கும், துன்புற வொக்க ருய்மனைத் தாதைச் சோதரர் சுதர்க்கரு தொலைத்த, வன்பழி யகற்று மிதற்குமேன் முகங்கொள் மணிகளு மிலையரி தென்றார். (௫௩)

கடவுண் ருச்சடர்க்கண் டினிவிழப் புஷியிற் கருவுறிக் காய்க்கும் கண்மணியின், றொடர்சிது வணியும் விதிகளு மிட மூஞ் சொலிற்சிகைக் கோர்மணி கிரத்திற், படுமணி முப்பத் தாறதாய் கழுத்திற் பகொழு பத்திரண் டாகு, மடல்கொளு மாறி னூற்றெணும் கரங்கட் காறிரு மணிகளா மறியே. (௫௪)

வாகுவி னைம்பாள் மணிகளுந் தரிக்கி னாயிர மகப்பல னளிக்கும், கோகுமுள் மணியின் பொதுவினைச் சுமந்துங் குறுகியல் விர்தமு மடைந்துத், தேகமும் விடுத்துக் கைலையை மருளிக் கற்பமு மழிவிலாச் சிவமாய்ப், போகமு மகற்றும் பதவிவாழ்ந் திருத்தற் || கீதையும் புகலுமேற் கொண்டே. (௫௫)

வெள்ளி பொன்றாளம் பவளமா மணியி னிடையிடைக் கோத்ததின் முகங்க, ஞள்ஞறப் பொருந்த வைத்துமெக் நுலத்தோ ருயர்குலக் தவர்களு முடன்மேல், விள்ளொணு வெழுத்தைந்

* வேதியினத்தி - பிரம்மஹத்தி. † மோக்கம் - சாயுச்சியம். ‡ பண்டகுதி. § வசை - இழிச் சொல். || கீதை - குதசங்கீதை.

தோதிமெய்த் தவஞ்சேர் விரதநம் பூசை யாசாரம், கொள்ளுநா ளலதெப் போதுமே யணியிற் கொடும்பவக் கோதகன் நிடுமே.()

மலசல விசர்க்க மங்கையர் முயக்கம் வருந்துத லருந்துதல் மயங்கல், பலவிதச் * சுதகத் தெண்ணெய்தேய்த் † துதகம் படி தலாய் காலமும் தரிப்பார், நலசிதப் பெரியோர் விதியுளார் மணி யொன் றணிதலு நன்கதா மெவர்க்கும், தலமொடு மூர்த்தித் தீர்த் தமார் பலனுந் தந்திடுந் தரணியிற் றுளே. (௫௭)

இறக்குமுன் மணிக ளாயிரமெடுத்து மெழிற்சிரம் கண்ட மார் பிருதோள், நிறக்குபு முழங்கைக் ‡ கிலுத்த § மங்குட்டம் நீள்செவி யதனினு நிறைப்போர், சிறக்குமுக் கண்க ளுறுஞ்சிவ மவரே செல்லிடம் யாவு நற்றலமார், துறக்கரா மவரைச் சேவிப் போர் சுணங்கன் சூடினு ஞானமெய் துறுமே. (௫௮)

அரிய கண்மணிக் கொப்பொன் றிலையதுபோல் யாணராம் செய்துமே யணிவார், உரியரு மல்லார் சாபமார் பிருந்தைத் தாம ரைக் கொட்டையு முகந்து, பெரியதா மணியாச் செய்தணிச் சம யப் பேய்க்குலப் பிறவியை மாற்றுந், திருவளர் சைவக் தியற்கை மா மணியைச் சிவமெனப் புனைதலுந் தெளிவே. (௫௯)

திருமந்திரவியல்.

ஏர்பெறும் வாணி ருத்திராக்கத்தி னியல்விதி யாவையு மெடு த்துப், பேர்பெறும் வித்தைக் குரைத்துப் பின்மறைக ளாகமமனு க்களும் பிறங்கும், சீர்பெறுஞ் சைவஞான சித்தார்த்தத் திருவெழுத் தைந்தையுந் திரட்டிப், பார்பெறும் படிக்குப் பிரணவத் துடனும் பரிசெய்வா டனக்கியம் புவளே. (௬௦)

எண்ணிலா மனுக்க ளியாவினுந் தலையா மெழிற் பிரணவ மனு விமையோர், மண்ணுளார் மறைகளாகமக் களைகள் வளர்புவ னாகி தத்துவங்கண், நண்ணுபுச் சமய தெய்வங்க ளெவைக்கும் நவில்பெருந் தாரக மாகிப், புண்ணிய சைவப் பூரணஞான வெ முத்தைந்திற் பொருந்தியுட் புகுமே. (௬௧)

புகுமறை விதியு யிருதிகள் விதியும் புகல்புரா ணங்களிற் பொருந்தத், தகும்விதியுறு முப்பத்து முக்கோடிச் சுரர்களும் பிர

* சுதகம் - சூதகம். † உதகம் - மழை. ‡ கிலுத்தம் - மணிக்கட்டு. § அங்குட்டம் - பெருவிரல்.

ணவத் தடங்கும், சூகனரிக் கதிரோன் கணபதி யுமைகோன் குடி
கொளு மனுவினிற் சூவளி, யகங்கொளு மெழுத்து மறுபத்தெண்
கோடி சத்தமா மனுவதிற் றலையே. (௬௨)

மன்பர சிவகாயத் திரியிரண்டின் மணியொளி யினைப் பரம
னுவுஞ், சின்மய வரனைச் சிவமனு வதுவுந் தெளிவுற வகுக்கும்
நான்மறைக, டன்விதி சைவக் தருமிணி யிரண்டிற் கிரியைநூனி
த் தருந் சிக்கைப், பொன்னவுத் திரியா மதனிளிர்ப் பிசம் புகல்
சபி சப்பொருள் பலவே. (௬௩)

பலகொணரிப் பிசம் காமியப் பலனே பன்னு நைமிகப் பலன
துவுஞ், சிவலதிகாரத் தன்மையு முளதாற் றிருச் சமயங்களிற் சிற
ந்தும், நலவிசே த்தி னென் றெனப் பிறங்கி ஞான நிர்வாணத்தி
னிர்ண்டாய், வலநிலா வசத்துச் சத்தெனவாகி மன்னிருவித மளி
த்திடுமே. (௬௪)

உடல்கெடு மீற்றின சத்தியமாகு முன்னுமப் பொழுது சத்
தியந்தான், றிடம்பெறு முத்தி யளிக்குஞ் சபிசத் திருவகை மிணி
யு நற்றெளிவாய்ப், பகும் பெளதிகமா ளைட்டிக மெனவும் பகர்பரி
யாயமுங் பெள்ளும், விடுதலி லுலக தர்ம்மிணி யோக காமிக்கு
முதவல்மேல் வருமே. (௬௫)

வருந் திரோதான சத்திரு பத்தின்மன் சிகைச் சேதமு மில
தாய்த், தருமிவன் முத்திந் காமிக்கு * மறைவு தன்சத்தி ரூபமாத்
தழுவி, பொருசிகைச் சேதம் தொடுநல னுதவு மொன்சிவ தரு
மிணி யிதுவே, பெரும்பர முத்திப் பயக்குமே லபரப் பதமுத்தி
யம்மிணி தருமே. (௬௬)

சமையவாசாரசுத்தி களின்றித்தருநிருவாணதீக்கைகளு
மமையதற் பங்கமாச்செயுஞ்சமயமன் விசேடங்களுமகலா
தமையப் பிசந்தரும்பரவபரத்தபுபதமுத்திரிப்பிச
மிமையதிகாரமின்றியேபயக்குமிப்பெருந்தீக்கைமாமனுவே. (௬௭)

சிவலிங்கவியல்.

ஆகமச்சமய † சைவசித்தாந்தமியாவினுமசிதங்காமிகத்தும்
பாகமாத்தெரிந்தீரொணவிதச்சைவம்பகர்விதியொடுமெழுவாயால்

* மறைவு - திரோதாயி. † சைவசித்தாந்தம் - சைவசமயத் தெளிவுண்
மை. ‡ எழுவாயால் - ஆதிசைவ விதியால்.

ஏகமாத்விதமென்றியம்பிதையத்தோடேழிரண்டாறைந்துபலியில்
மோகமுநீக்குஞ்சிவபலியதனைச் * சிதபுகல்கொடுசெயற்றெளிவே.

பொதுவியல்.

வேதமந்திரங்க ளாகம மனுக்கள் விதியினைத் தேர்ந்தருட்
சத்திப், பாதமவந் தணையுந் தாண்டவச் சிலம்பிற் பகொழுத் தை
ந்துமொன்றாகும், போதசித் தாந்தப் பூசனைபுரியப் புகன்மணி
பூண்டரு ணீற்றைக், காதலாயணிந்து மாதிரி புரியின் கருணை
யைப் பலிகொளற் கடனே. (௬௯)

சிவபூசைமகிமை.

பூசனைக் குரிய நீறுமா மணியும் புனைந்தெழுத் தைந்துனிப்
புருந்து, வாசனை மலரான் விதிவழாச் சைவ வள்ளலைப் பலிசெயல்
வகையென், றுசிலாக் கெடிலந் தோய்த்தருட் சினங்கொண டரி
புரி யடையுந், கேள்வியர்க்கும், பேசுவா ளின்னும் பூசையின் பெ
ருக்கைப் பேரன்பால் வாணிப்பெண் கிளியே. (௭௦)

குணங்குறி யிதுவென் றளவைகொள் மனத்துங் குரைக்கும்
வாக்கினுக்கு மெட்டாத, வணமுள விலிங்குந் சிவவடிவாகு மால
யன் முதற் பெருந்தேவர், எணமுளா ரொணினுந் தத்துவச் சுரர்
க ளெந்தையத் தத்துவ நியதிக், கணமதிற் புரிவார்க் கருளுஞ் சந்
நிதிசேர் கடவுளக் கருணை வானவனே. (௭௧)

* அசிதமென்பது சிதமெனத் தலைக்குறைந்து வந்தது.

சைவம் பறிநறுவிதமாவன .-ஊர்த்தசைவம், அநாதிசைவம், ஆதிசைவ
ம், மகாசைவம், பேதசைவம், அபேதசைவம், அந்தரசைவம், குணசைவம்,
நிர்குணசைவம், அத்துவாசைவம், யோகசைவம், ஞானசைவம், அணுச்சைவம்
கிரியாசைவம், நானுபாதச்சைவம், சந்தசைவம் என்டவைகளாய். இவற்றுள்
ஆதிசைவ விதிப்படி:-சிவபூசை இருபத்தாறு வகைப்படும்.

அவைவருமாறு:—சோமன், சூரியன், அக்கினி, இருதயம், பிரம்மரந்தி
ரம், திருமுறை, மணல், மண், மா, நீறு, பூரணகலசம், கொன்றை, வில்வம்,
சலம், தருப்பை, பால், வேதிகை, சுவர் சித்திரம், டடச்சித்திரம், சாணம், ஆரி
டலிங்கம், தேவலிங்கம், ராக்ஷசலிங்கம், படிகலிங்கம், தீர்த்தலிங்கம், சுயம்பு
லிங்கம் ஆகிய இவைகளைப் பூசிப்பதாம்.

இஃதன்றி மலைகையு மிலிங்கமாகப் பூசிப்பாருமுளர், ஆரிடலிங்கமென்
பது இருடிகள் பூசிக்கும் லிங்கமாம். இப்பூசைகளில் சிவபூசையே மிகமேலா
னது. இதன் பெருநீங்கம் காமிக வசிதமறைகளிற் கண்டுகொள்க.

இகத்தினிற் பரிதி முதற் பெருந்தேவ ரியாவரு மினுமவன் பதத்தா, எகத்தினிற் கொளவு மலைகின்றார் பரத்தி னயனரிச் சுர ர்களு மணுகிப், புகத்திற மின்றித் திருமல ரடிக்கும் * புலர்கின் றார் விஞ்சை புண்ணியமே, சகத்தியல் பூசைக் கொன் றனந்தம தா மெனச்சொலிப் பளி நடத்துவளே. (எஉ)

வாணி தீர்த்தத்தை மகிழ்வுட னெடுத்து மறைமனு வாகம விதியைப், பேணி யன்பொடு பால் தயிர்முதலாகும் பெருந்திர வியங்களும் † பிறங்கத், தாணுவோ மிமைக்குஞ் செய் தபிடே கஞ் சாற்றிப் பீதாம்பர மலர்கள், பாணியாற் றுப தீபமுள கொ டுத்துப் பழியெலா மகற்றிடப் படிப்பாள். (எங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றன்மணவாளனயனரி முதலாந்தேவொல்லாம் பொன்றலுளாரின் னன்றார்பொருட்டொன்றும்புரியாமற் சென்றிவள் பால்நின்பூசைச்செயலானே திபுரித் துன்றளத்திராயகியார்சோதிஇயென்றடிபணிந்தாள். (எச)

பணிந்தெழுந்தபாரதிக்கும்பரசிவனூர்தாம்பகர்வார் எணந்தவிழும்ருபவதியிட்டபெருஞ்சாபமெனுந் தினிந்தபிசாசம்பிடிக்கச்சேர்ந்திளைக்கும்வித்தையென்பால் அணைந்திவிங்கபூசைசெய்வாளகல்விப்போமஞ்சலென்றே. (எடு)

கலிவிருத்தம்.

வாணியைநோக்கிமேல்வள்ளல்சொல்லுவார் பேணிநின்றீர்த்தத்துன்பெயர்கொள் வித்தையை ‡ ஏணிலாமுழுக்கொடுமென்ளையேற்றிடக் காணிலாதோடுமாற்கரைந்துசென்றனர். (எசு)

§ தோச்சியுந்தோயமுந்தோயந்துபோற்றியே || ஓச்சலுங்கொண்டனள் பாசந்தனையும் ¶ பேச்சுமித்தீர்த்தத்தினுடிப்பேணுவோர் மூச்சுறும்வினைகள் போய்மோனியாவரோ. (எஊ)

* புலர்தல் - வாடல். † பிறங்க - நிறைய. ‡ ஏணிலா - எல்லையிலா. § தோச்சி - வித்தை. || ஓச்சல் - ஓட்டல். ¶ பேச்சு - சொல்லல். + மோனி - முனி.

என்றிங்ன்வாணியுபியம்பியெய்தினு
 டின்றியகேள்வியுஞ்சருதியாகமத்
 தன்றுகொடொல்விதிப்படியென்னையன்பா
 னின்றஹன்பூசையும் * நிகழ்தல்மேவினாள். (௭௮)

மேவியவுறுதியின்பலிக்கிரங்கமென்
 னுவியுநீங்கியேயருளடைந்தனள்
 பூவினில்யாவரும்போற்றிசைத்துமவ்
 வாகியுள்சனைவணங்கிப்போயினார். (௭௯)

போயபின்மதுகையெம்புனிதனையான்
 மேயமன்சேகரமாறன்மேருவிற்
 றாயபொன்கொடுவரிப்புரியைச்சேர்ந்தா
 னேயமாமலரிணைப்பதரிணைந்துபின். (௮௦)

ஆலவாயெய்தியந்தணர்களின் புறச்
 சாலவேமந்தனாற்றகுவசெய்தபின்
 சீலமெஞ்ஞானசம்பந்தமூர்த்தியுங்
 கோலமாணிக்குழிக் † கோடுவந்தனர். (௮௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்து சந்தான புரியினின் மகிமை மன்னுறத் தீர்த்தமு மமை
 த்து, நிந்தைகொளமணர் தமைச் சயஞ்செய்ய நிமலனை யுமையை
 யர்ச் சித்துச், சிந்தையா னினைந்து ஞானமண் டபமுஞ் செய்ததி
 னிருந்துசின் னாளிற், பந்தமி லால வாயினை யடைந்தார் பாலறா
 வாயவெம் பரணே. (௮௨)

இன்பினை யளிக்குந் தெக்கண மூர்த்திச் சந்நிதிக் கீட்டி
 சைச் சுவர்ப்பான், முன்புறத் தோன்றும் ராஜசே கரப்பொன்
 னேகியி னுருவமு முறையாத், துன்பெலாந் தவிர்த்துப் போக
 போக்கியமுந் துன்னுமப் புரியுங் கண்டவர்க்கும், பன்னுமிச் சரி
 தங் கேட்டவர் தமக்கும் பரசிவந் தருதலும் பலவே. (௮௩)

சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

பத்மதள நாயகியார் திருநாம

அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொளும் ரூப வதியினு லுருதி மருவிய பாசமு மகற்ற,
 வுளங்கொளிச் சைவ புரியொளி யடைந்திங் கோதியுஞ் சிவபவி
 யுரைக்க, களங்கமு நீங்கிக் கனம்பெறல் முன்னங் கரைதரக் கேட்
 டினோங் கருணைத், துளங்குமை முளரி நாமமுங் * கோடற் சொ
 லுமெனச் சூதனார் மொழிவார். (க)

மாழையுந் தளிர்ந்துக் கோங்குக ளாரும்பி மந்தரஞ் சந்தனம்
 பூத்துத், தாழைகள் விரித்துக் கன்னியை முறுக்கச் சண்பகம் வெ
 றியிலி குசத்தின், வாழை நாரத்தின் னொடுமரீஇக் கமழ்க மதலை
 யும் நாகத்தை மறைக்க, ஏழையர் விழிக்காம் பிண்டியுஞ் செழிக்
 கு மிண்டையெற் புளல் மருங்கினுமே. (உ)

தளவஞ் செவ்வந்தி மாலதி முதலாந் தன்மலர் தரும்விசைச்
 சவியூர், கொளவிருஞ் சீனைக ளியாவினுங் குவளை † யகவிதழ்
 முளரியும் பூர்க்க, ‡ வளவளா வியதம் மணமுடன் பொழிலு
 மனிப்பிகங் கூவலா லனங்கள், நளினமே லாடும் பிரமரம் பாடும்
 நவிநென்ற லுலவுமந் நாளில். (ஈ)

கலிவிருத்தம்.

நாரணன்றளச்சக்கரத் ிதைக்கரன்
 || மாருதாசை ஶ் நளினப்புனலினில்
 காரணிக்ஞுக்கருதிக்கிரீடையைப்
 பூரணத்தவன்செய்யப்புருந்தனன். (சு)

* கோடல் - கொள்ளல். † அகவிதழ் - அல்லி. ‡ அளவளர்வல் - கலத்
 தல். ி ஐக்கரன் - வரசித்திவிநாயகன். || மாருதாசை- மாருதம் ஆசையெ
 னப் பிரித்து கூற்றுத்திசையெனப் பொருள் தர வந்தது. ஶ் நளினப்புனல்- பது
 மப்பனல். (பதுமன் - சூரியன்.)

புகுந்தபோதுமைப்புட்கரம்பூத்தலுந்
 தகுந்தகுமெனத்தாணுவுக்கோகையா
 லகந்தனிம்பலிசெய்துமர்ச்சிக்கவன்
 றுகந்தலீலக்கிடருறலுன்னியே.

(ரு)

பத்மமாந்தளநாயகிபாவனை
 வைத்தல்போதும்வரக்கிரீடைக்கென
 வுத்தமீயுமந்நாண்முதலிப்பெயர்
 பெற்றனளராலும்பிறங்கியே.

(சு)

செய்யும்லீலைசமயத்தெழுவயர்
 பொய்யின்றருகக்கானம்புகுந்திங்
 றுய்யன்சேவைக்கடைந்தனரங்கிலா
 துய்யுமாடலுகத்தலுணர்ந்துமே.

(எ)

தங்கித்தம்பெயராலொருதீர்த்தமு
 மங்கமைத்ததின்முழுகியர்ச்சிக்கவிப்
 புங்கவனெதிர்தோன்றியருளலுந்
 திங்கள்போலொளியாலுந்திகழ்ந்தனர்.

(அ)

எழுச்சுரடி யாகிரியலிருத்தம்.

என்றுமே காண்க விருடிக ளெழுவ * றெல்விமானக் குடத்
 தருகிற், † துன்றியே யிருப்ப ராதலாற் றலங்க ளியாவினுஞ் சிற
 ந்ததிப்பதியே, சென்று மாதவருந் தேவரும் பலியே செய்தருட்
 கொண்டனர் தெளியார், பொன்றுநாட் சேவை புரியினும் பெரி
 யோர் புண்ணிய மளிக்குமிப் புரியே.

(சு)

பார்முதற் றலங்க ளியாவும்போய்த் தருமம் பண்ணிநற் பளி
 செய்வார் பலன்க, ஞர்வழிச் செல்வோர் தங்கியிப் பதியி னுணி
 ‡ மிச்சி லளித்தலுக் கொவ்வாத், தேர்வழி கொடுக்கு மரிபுரி யுள்
 ளோர் சிவகணந் தெரிந்தவ றோனுஞ், § சீர்முதற் புரியி னவ்வொய்
 தும் பயன்கள் சேடனுஞ் செப்ப வஞ்சுவனே.

(க0)

பத்மதளநாயகியார் திருநாமவத்தியாய
 முற்றுப்பெற்றது.

* எல் - ஒளி. † துன்றல் = பொருத்தல். ‡ மிச்சில் - எச்சில். § சீர்
 முதல் = பொன்முதலியவை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

பிரதக்ஷணவிதி அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவ முடைய விருடிகள் பலரும் வணங்கியச் சூதமா முனியின், பாத தாமரை ருட்கொளும் பூசைப் பணிப்பினும் பகர் வரப் பரைக்கும், போதளப் பதும் நாயகி யெனும்பேர் வாய்த்த தும் புகலமுள் னறிந்தோம், காதலாய்ப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும் விதியைக் * கட்டுரை யெனக் † கதைத்தனோ. (க)

சிவபெருமானைத் தரிசனை புரியும் திருமறை விதியினைத் தெரிந்துப், பவமிலா ருடைய முச்சி மாலையினும் பகர் பிரதோட காலத்துந், தவ செப முடித்து நீறு கண்டிகையும் தரித்திவனாலயந் தன்னைக், கவனமா யெண்ணி யாகுவி னிர்த்தக் கணபதிப் பூசை முன் புரிந்தே. (உ)

மெய்யுறப் பணிந்து நந்தியீச்சுரன் றன் மென்குறி யிடைக்க ரம் புகுத்திச், செய்யகொம் ‡ பூடு மிருகனை யிருத்தித் தரிசன ிவனுக்கைகொண் டெழுந்து, சைவநாயக வேர மரஹர வெள வுஞ் சதுர்மறை முறையினுற் சவியூர், அய்யனைத் துதித்தும் ¶ வி டைநடு விருந்து மப்பெருங் காட்சியை யடைந்தே. (ஈ)

தெளிவருண் ஞானத் தக்கண முர்த்திச் + சித்திதன் கணப திச் சிவத்தி, னொளிவளர் ஞான வறுமுகப் பரனார் தன்னையும் வணங்கினல் வலங்கொண், டளிதரு மிரண்டாம் பிரகரத் துமை

* கட்டுரை - பொருளுள்ளசொல். (அதாவது உறுதிச்சொல்.) † கதை த்தல் - சொல்லுதல். ‡ ஊடு - நடு. § அனுக்கை - விடை. ¶ விடைநடு - இடபக் கொம்பினடு. + சித்திதன் கணபதி - வரசித்தியாம் விநாயகர்.

யை யருந்துதி புரிந்துமம் மூன்றிற், களிகொள விருக்குஞ் சைவ
லக்குமியின் கணவனைத் தொழுது கண்கொண்டே. (ச)

எங்குமாய் விளங்கு மீசனைப் பலகா லேத்தியங் கெழுதரம்
வலங்கொண், டங்குறும் ஞானத் தக்கண மூர்த்திச் சந்நிதிக் கெ
திரி னைந்தெழுத்தாற், செங்கை மாலையினும் செபமொரு னூறுஞ்
செய்துபின் சண்டி யீச்சுரன்பாற், கங்கை வேணியனார் கருணையு
முளராய்க் * கருதும்வான் பலியினைப் புரிந்தே. (இ)

பலிகொளுந் தேவர் தங்களைப் பரமன் சந்நிதிக் கனுப்பியும்
பரிவால். மலிவுறத் திருமுன் னொருபுறங் காட்டி மகிழ்வொடு
தரிசன மருவிற, † கலியிலிப் பூதி யாவையு முளராய்க் கடையி
னிற் கணங்களாய் வாழ்வார், நலிவுள ரொருகாற் சிவவெனிற் பெ
ரிய நன்மைக ளளிக்குமிச் சிவமே. (ஈ)

உலாக்குந் தீக்குணங்க ளீனாந்து மகன்று முண்மைசேர் நற்
குணம் பத்தின், கலாக்குமோர் தவத்தா னுசையை யறுத்துக் கரு
துபு வருளினிற் கலப்போர், புரைக்கொளி னொருக்காற் றவிர்க்கவி
த்தலத்திற் புந்தியைச் செலுத்திற் போக்கடிக்குந், தரைக்கணை
த்தலத்தும் நீங்குறூப் பவமுந் தணக்குங் கண்டிடுமவர் தமக்கே.

இத்தல மதனில் வசித்துளோர் தமக்கு மிருவினைத் துடர்ப
றுத் தெழிலார், சித்த சுத்தியினும் சிவனருள் கலக்குந் தெளிவி
னை யளிக்குஞ் சின்மயத்தாற், பத்திசெய் பவர்க்கு மொன்றிரண்
டென்னும் பான்மையை யொழித் தருண்மயமா, முத்தியை விள
க்கு மரிபுரிச் சிவத்துக் கொப்பிலை யெனப்பினு மொழிந்தான். ()

மகிமைகொ டலத்தின் கதையினைக் கேட்டு மனனஞ்செய்
தொழுகுவர் வளலாய்த், தகமைகொ ணிதியம் பெருகிச் சந்தா
னந் தழைந்து மித்தரணி வாழ்ந்திருப்பர், † வகமைகொள் சை
வச் சுருதியென் றிதனை வகுத்தனு தினம்வழிப் படுவோர், பகை
மைநோ யில்லாப் புலமையும் பெறுவர் பாக்கிய வான்களு மிவனோ.

புண்ணியக் கதைக ளியாவுங்கேட் டினர்வார் பெறும் பலன்
சரிதமொன் றருளுங், கண்ணுதற் பூசை யாவுமிப் புரியைக் கரு

* கருதும் வான்பலி - துவாரபாலகர் கேத்திரபாகர் பூசை. † கலியிலி
ப்பூதி - வறுமையிலாச் செல்வம். ‡ வகமை என்பது வகம் - ஐ எனப்பிரிந்து
வழிநுண்மையெனப் பொருள் தந்தது.

துவர்க் களிக்கு நற்கருணை, வண்ணமிச் சோதி வழுவங்கண் டொருக்கால் வழிபடுவார்முடி வதனின், விண்ணவர் தாங்கும் * வாகமே லெய்தி விரிகணத் தலைவராய் வாழ்வார். (க௦)

என்று சந்தானப் புரிமகிமைகளு மியம்புபுச் சூதனா ரிணைத் தாட், சென்றுற வணங்கி யச்சிவ மணியைச் சிந்தை யேமந்தனிற் பதித்துத், துன்றிய வெளிபா னிறைவுறத் தருமன் வைதிகக் கருமஞ்செய் துறவும், அன்றுமா முனிவ ரவனில மடைந்தே யருங்கதை புகன்று வாழ்ந் தனரே. (கக)

பிரதக்ஷண விதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதமும்மா ரிபெய்யவையமும்வானுமல்கச்
சாதகப்பெரியோர் பூணுஞ்சாதனம்பொலிகச்சான்றாய்
வேதகச்சவியூரோங்கும்வித்தகப்பரம்பரைத்தன்
பாதப்போதனையுமென்றன்பலுவலும்வாழ்கமாதோ.

எயினனார், சந்தானபுரியென்று வழங்கும்

ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

* வாகம் - விமானம்.

இ ி து

தி ல் லை க் க டி த் த

தெம்மூர் - வைத்தியநாத தேசிகரால்

இயற்றப்பட்டது.

பூமேவுசெழுங்கமலமுறைவிநியுற்றுந்தேஜம்புனல்கொள்வாவித்
தேமேவுறுந்தேரியல் துளவணிவோன்கரத்துவனைத்தினமுறல்குந்
தூமேவுவளம்புனைந்ததொண்டைநாட்டினையடுத் துத்துலங்குமென்மைத்
தேமேவுகடிபொழில்சூழ்செய்யதிருமுனைப்பாடிச்சிறந்தாட்டில். (௧)

நறைவீற்றிருந்தமணங்கமமுந்ருமென்கமலக்கயற்றிருந்து
சிறைவீற்றிருந்தமடவன்னந்தெரிவையாரின்னடைகற்கு
மறைவீற்றிருந்ததிருமாணிக்குழியென்றுரைக்குமாநகர்க்கு
சிறைவீற்றிருக்குமெய்தனானொன்னுநெடியதிருப்பதிக்கு. (௨)

சந்தானபுரியென்றுத் தகுமா திபுரமென்றுத் தவத்தோர்வைகுங்
கொந்தாருமலர்ச்சோலையெயினனாொனுமூன்றுகோதில்நாமம்
வந்தேதும்புவிவழக்கில்நெசனூரொன்றேமருவிவழங்குமுரிஸ்
பந்தேறுமுலைமங்கைபதுமதளநாயகியும்பரணும்வைகும்.

(௩)

சீதரணுந்திசைமுகனுஞ்செய்யதிறல்வாலியுஞ்செங்கதிருநாளு
மாதிபுரா தனவைழிபட்டுபதமடைந்தகதையனைத்துமூன்ன
மாதவத்துச்சுதனுவைடமொழிமான்மியத்தமைதிவல்லோராய்து
பூதலத்திற்றென்மொழியிந்பனைமடலில்வரைந்திருந்தபுராணந்தன்னை.

(௪)

அரியமாதவநகரிலாதிசைவகுலத்துதித்துமணியார் கங்கை
தினாபடிந்தும்விசுவேசன்செய்யமலர்ந்தாளிணையெச்சிந்தித்தேற்றும்
பெரியமாதவப்பேற்றென்றருசுப்பராயகுருபெற்றேனன்பு
விவைவுகழ்படைத்தோங்குவிசுவநாதப்பேர்கொள்மேன்மையோனே.

(௫)

பொன்பூத்தநறைவிதழிப்புரிசடையுமுழாமூம்புணர்முன்னூலு
மின்பூத்தவெண்ணீறும்விழிமூன்றும்வரதபயம்விளங்குகையுந்
கொன்பூத்தபுலியுடையங்குமைகமுலுமால்விடையுங்குளிர்மென்றோக்கு
மன்பூத்துமாதிபுராதனர்பணியெயெப்போதுமகத்துளோனே.

(௬)

சந்திரனைமுடிக்கணிந்துதன்னடியார்க்கிடர்திர்ப்பான்றன்னைப்பாடுஞ்
சந்தரனேமீட்டுமிந்ததொல்லுலகிலவதரித்துத்தோன்றினாலே
மந்தரமேகடல்நாட்டிமத்தெரிந்துசுரர்க்கமுதம்வழங்குகின்ற
செந்திருவாழ்மணியார் பன்சிவனடியார்வடிவெடுத்திச்சிறந்திட்டானே.

(௭)

என்றுபுவியகத்துள்ளோரெண்ணிமயங்கிடவெண்ணீறிலங்குமெய்யே
கன்றுமாண்மழுவுடையான்கண்மணியேபுனைந்திருக்குங்கவினர்தோளே
மன்றல்கமழ்புரிசுழலாளமலைகணையகனுரைத்தமறைசொல்லாவே
சென்மூமலர்தெரிந்தாய்ந்துசிவனடியேபுசுக்குஞ்செம்பொற்கையே.

(௮)

காமிகமேமுதலானவாகமங்கன்பலவுணருங்கருத்துளானநற்
மேமலியுந் துங்கொன்மைச்சிவன்கோயில்விதியனைத்துந்தெரிந்துளானே
தாம்விதிகளவில்லக்கினையுந்தெரிந்தாய்ந்துவினைசெய்யுந்தக்கோன்மிக்க
காமலியுந் தனமூமலர்த்தடமுந்திருப்பணிசெய்கருத்துளானே.

(௯)

இத்தகையோர்தானேறென்றுமெழிற்றலத்தின்மான்மியத்தையெவருங்கண்டு
சித்தமகிழும்படியேசென்னைநகர்பாவலர்க்குச்செம்பொன்தி
சுத்தமுறும்படிபுதுமுழுதகலவாராய்துதலங்குமச்சிந்
புத்தகமாப்பதிப்பித்துபுவியுள்ளோர்க்காரமுதாய்க்கொடுக்கின்றோ.

(௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

